

IS ATLINGA;

Det år:

De Sorna Söters, här uti
Svea Rike,

Bokstäfver

DE

Salighets Särta,

Twåtusend Twåhundra år före
Christum, utspridde i all Land;

Igenfunden

af

JOHAN GÖRANSSON.

SEDERHOLM,

Tryckt hos LARS SALVIUS, År 1747.

Dea Rites Höglofliga Ständer!

os Ritsens Höglofl. Ständer, vil jag härmed till uti en
berdämighet nedlägga fyra små pröf af den välmenta förs
let, jag har at efter mitt förtänta pund, of uti mitt
stånd, tjena det kära Fäderneslandet.

Mitt första lilla arbete är en Svenskt of Latinsk öfversättning
af Edda, som, efter de Lärdas öfverensstämmelse, är älskt of för
nämnt ibland alla våra SwioGötiska Handlingar, Sagor eller Histo
rier; men aldrig förr varit på Svenska utgifven.

Det

Det andet er en **Marbengstift Grundteyning af hela de**
Hebreiska Språket: of så vida mig bekant är, blifver jemväl detta
mitt lilla Hebreiska Lexicon det första, som uti sådan forthet, of på
Svenska, föreställer of det **Heliga Språket.**

Det tredje är **Svenska Konunga Historien**, uti forthet för-
fattad, ifrån 2200 år före Christum intil våra tider, grundad på de
älska of trovärdigste Handlingar, både främmande of inhemste; hvar-
uti jag hoppas så mycket mera giætt. **Riksens Höglof.** Ständer til
nögie, som man härtils förgäfvos begärd of åstundat en sådan.

Svenska Stats Historien har jag ofså korteligen författad of
uti Manuscripto måstabelen säedig, fast hon ännu icke kommit at tryckas.

Det fjerde är denne **Lilla Bok**, som handlar om **SvioGötter**
was Botskåfver of Salighets Lära, reban syrahundrade år före
Mofen.

Hos dessa **SvioGöter** har det alla tider varit en inbiten vä-
ne, at äfven så litet, som de behöft låna, eller ditka beröm at sina
Förfäder, så manligt hafva de försvarat deras byra Åreminne, is-
mot afundens gnagande tänder. När **Egypterna** begynde titvålla sig
företråde uti äldren för alt folk på jorden, så tego allesammans,
Göterna undantagne: Men desse togo så kraftige skäl, både af Him-
mel of jord, luft of människor, med mera, at Greker så väl som La-
tiner, hvilka slåten öfvervägat, stuta med dessa ord: **För dessa**
mätte de Egypter buka under, of man har altid
hållit Göterna för det älska folk i verlden.

Så vist som **Riksens Höglof.** Ständer äro de **Forna Pris-**
värda SvioGötters äkta Barn, så säkert tror jag, at De uti detta
målet äro dem life, of sålunda hafva lika stor vämjelse til sina Förs-
fäders tablare of smickrare. Deras egit beröm är tilräckligt, of
behöfver icke, som kråkan, låna sig sådrar; men å andra sidan är
det alt för dyrt at mista, ty det har kostat dem mera, än alt annat,
of vi finnom mycket uti deras enfallighet, det vi med förundran nä-
ste åskåda. Nog har Esterverlden vetat of sett våra Förfäders 16
enfalkiga Runor of diupfännige Runstaf; men at der varit innefattade
Drimesleror om Den TreEnige GUDEN, om Sonen
JESUS CHRISTUS, of Hans lidande på et
Kors, Hans död, upståndelse, upfarelse, m. m.
har uti trytusend tryhundrad år, intil denna dag, varit gömt i et tiok
mörker. Nog har hvar en Runokännare vetat, at den 19 of sista
Runan, som på Christi afelses är var **Rymärke**, kallas **BelgThor**:
men som de icke vetat, at Thor uti Götiskan betydde **Gräfsare**, så haf-

De de icke heller petat, at Belgior gaf tillämnade Frälsaren uti
Moberlisvet.

Det har härtils klingat behagligt uti Swioödernas bierfus &
son, at deras Häder fört sina segrande vagn, genom Europa, A-
sia of Afrika; men at de här på Scandis varit uti den Himeliska
Salighets Läran, til allas förundran, väl underrättade, redan vid A-
brahams tid; särer liuda så mycket lustigare för barnen, som det gifver
bästa hopp om Stamfädernas ewiga salighet. Hvad kan lända vårt
R. Hädernesland til större hebet uti Historien, än at denna intogar,
ett Folk, de Hebreer undantagne, hafva fått sina Bokstäver of Bök-
liga Konstler ifrån Sveariske?

Of som de Förnamste af dessa Höga Samningar äro nu uti en så
signad stund, såsom et urgammalt Fynd, ur mörkret frambragte, just under
dena Ritsens Höglofl. Ständers Sammanvaro; så böra de Ritsens
Höglofl. Ständer uti underdånighet upoffras. Jag tillstår gerna, at
mina ringa Arbeten äro ganska oböfsade, at vinna så högt företräde;
Men det är sielfva samningen, of icke någon länd eller stuler
vdtalighet, som jag uti dem ästundar visa. Blifva desse hos Ritsens
Höglofl. Ständer Nådgunstigt upgagne, så blir det hos mig en kraftig
upmuntran of förbindeke, at här näst, vil Gud, visg något fullkom-
ligare. Inmedertid of altid skal det vara min trogna önskan, at Den
Ärabbgste måtte med all Andelig och Letamlig Välsignelse kröna Rit-
sens Höglofl. Ständer; Uti hvilken Förhån jag til min död med diu-
paste vördnad framhårdar

Ritsens Höglofl. Ständers

Bofens Innehåll:

1. §. **S**UD är Talets of Tungomåstens Upphafeman, bladet 1, 2, 3.
2. §. De Bära Förfäders Bokstäfver kallades **Runor** / vora 16 til antalet, men för Sullentalet tillades 3 andra dubbla. 3, 4. Runorna hade en Sterklyphist betydelse, såsom F, kallades **Frei** / **Fröd** of **Sällhet**. **TH**, **Thor**; **Frällfare**, m: m. **TH TH**, **BelgThor** / **Frällfare** i moderlifvet. 3, 4, 30, 51, 104, 110. m. m.
3. §. De delas uti **Rätta Runor** / **Vände Runor** of **Stup Runor**. 5.
4. §. Äro inrättade efter Hebreiskan, dock så, at Mästaren haft tre besynnerliga och enkla sätter, såsom a) at han tagit en hel annan ordning; b) at han tagit en **Staf** til grund för alla sina Bokstäfver. c) At hafva et **KORSS** med, nästan vid hvar en Bokstaf. 6, 7.
5. §. Af dessa 16 Runor hafva de äldsta Greker, Tyrker ner of Latinet sina Bokstäfver. 8, 9, 10, 11.
6. §. Runornas förmon. 12, 13.
7. §. Hvarföre han tagit en **Staf** til **Grund**. 15, 16, 17.
8. §. Mästaren har varit högt uplyst. 17, 18.
9. §. Kunt den **Stora Jehovah** of den då tilkommande **Jehoshua** eller **JESUS**. 19, 20, 21, 22.
10. §. Orsaken, hvarföre han begynt med **Frei**. 23.
11. §. Innefattat **JESU** Namn uti sit **Alphabeth**. 24, 25, 26.
12. §. **Frällfarens** **Kors** uti **Runo Alphabetet**. 27, 28, 29.
13. §. Namnet **STARR**, hvaraf **ΣΤΑΥΡΟΣ**. 31.
14. §. **Stafven** **JES** på **JESU** **Kors**. 33, 34.
15. §. Runorna igenfinnas allesammans uti öfverstriften på **JESU** **Kors**. 35, 36, 37, 38.

15. §. Denna klara kundskapen visas af GUDS ord. 39, 40, 41, 42, 43, 44.
16. §. Egypterna hade före Mosse tid fått sina Bokstäver af Egiptöterna. 45, 46, 47, 48, 49, 50.
16. §. Egypterna hade Hieroglyphiska Bokstäver med Korshmärken, som utmärkte et nytt tillkommande Lif. 51, 52, 53. Huru Korsh het på Hebreiska. 53.
17. §. Bore, Odin, Thor of Jobir, äro dyrkade öfver hela världen, 54, 55 till 90.
17. §. Sibylla, den första Odins Seimål. 91, 92. Hermes Wädom om Chetko. 95.
17. §. Virgilli Tal om Frälsaren. 99. m. m.
18. §. Böternas Tidareknting, härtils okunnig. 106. m. m. Solstirkeln. 117. De gamlas vittnesbörd om Thor. 121, 122. Attin kallades of GUDS TAL, of Thor kallades Erif. 124. Thors Theologie, 125, 126, 127, 128. Slut. 129.

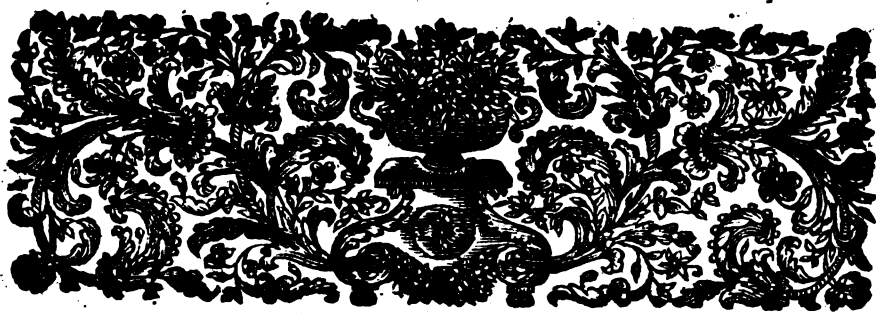
NB. Man har uti Boken, bland annat, förgått följande:

Hellige Tal hos våra Fäder, ja före Odin den senares tid, eller hundraåre året före Christum, voro 1) **Tretalet**, emedan det betecknades med þ **Thor**, som betydde **Frälsare**, 2) **Sjuttalet**, emedan det skrefs med * **CH**, första Bokstafven uti Christum. 3) **Tijotalet**, för I **IS**, m. m. 4) **Tolfvalet**, ty det målades med † **Tur**, **Korshmärke**, detta var det Högfsta of Heligaste. Si huru detta pekår på **Frälsarens** Namn, **Ämbete** of **Korsh**.

Sel, som emot förmodan inlupit, behagar Läsaren gunstigt uppsäta och rätta.

* * * * *

§. I.

S. I.

Som den förmån at kunna **ZAL** är en ibland Skaparens största välgernigar imot människor; så är of både af **GUDS** ord, of Förmustet, klart, at **GUD** om människans **ZAL** har en besynnerlig försyn, of omvårdnad.

At **Zalet** är en Guds Gåfva, of icke et människligt påfund efter djurens låte, of dyligt, behöfver liten erhindran, men intet bevis. Of at det är en ibland de största, lärer knapt någor neta, som litet vil tänka på saken. Dersöre, emedan så är, måste Han, Som styrer alt så, at det svarar imot Sin vilja, OrdspråksB. 16: 4. Af Hvilken det kommer, hvad tungan tala skall: OrdsB. 16: 1. Som råknar hufvudhären, of låter icke en sparf falla på jorden utan sin vilja, hålla of

2

Der detta, som långt större är, en större omvårdnad, at intet derutinnan tager af, eller til, utan hans vilja, of Hans ändamåls ärendande, nämligen Hans Åra.

När vi nu med förnuft tänkom på Historien, at aldrig något folk varit utan Tal; men tvertom, at Gud uti sjelfva skapelsen gifvit, of lärt människlan Talet, såsom et medel at dermed lofva honom, of upbygga hvarandra; of sedan wid Babels byggande gjort en ändring uti detta Talet, at derigenom komma till sitt ändamål med människornas utspribande hvar en til sin bestårda del; så få vi åter samma slut of sats, som nu begyntes med; nämligen, Gud är uphofsman til Tal, of Tungomål, ofver hela verlden.

Of som Gud uti sin öfverflödande nåd ofta, som han sjelf säger, Rom. 9:13, kan visa den ena et högre mått, i synnerhet i stycken, som icke äro nödvändige til Saligheten, än den andra; Så har han of uti Tungomålens bibehållande, of förändrande jemnat det ena folket företräde för det andra. Det lærer ingen nesa, at Han i dy mål visat en besynnerlig nåd imot det folk, som hafva fått et Språk, hvilket

1) Är nått of lätt at Tala of lära; men derjemte

2) Grundriff, så at orden i högsta mått uttrycka tingen; som de lämpas til; of så hunda

2)

3) Naturligt, at tingens natur afmå-
 las så mycket, som någonsin ste kan: of

4) Blifvit ifrån urminnes tider, of
 första Stamsfäder, bibehållit, in til denna tid,

5) Oblandat, men födt många andra
 af sig.

Hade något folk et sådant Språk, of det icke
 med tacksamhet årlände, så vore det en syndig för-
 sumelse, imot Guds margfaldiga godhet i denna måt-
 ton: men om of den, som har, nekår det samma,
 han gör ingen ting värre, än förringår en stor
 Guds välgerning. Så misshageligt, som detta är
 för den Allrahögsta at dikta för honom en ny Guds
 tjenst, eller dylikt; så obilligt är det, of honom obe-
 hageligt förminsta Hans godhet imot oss. I anse-
 ende til sådant, vil jag se til, hvad uti vårt språk kan
 i detta mål vara at betrakta.

Jag vil begynna af sjelfva grunden, nämli-
 gen **Bolstäfverna**, of sedan gå til orden, dådan
 til **Talet**, of meningår. Men Han, Som genom sit
 ord gjort all ting, of Han, Som sjelf är **Ordet**, of
 med sit kraftiga ord bår allting; låte alle mina ord
 lända til Hans, namns lof, pris, hebet of ära !!!
 Amen!

§. 2.

Våre Fäder hade sexton Runor, eller **Bol-
 stäfver**, af följande skapnad, of betydelse.

1. F. f.	Fa, Frei.	Fæ frænda rogur: penningar uppáka trátor emellan frándur. Fofnis bedur Drakasång. Fader.	F. ph. P. p.
2. U. u.	Ur.	Ur er versta veder.	ü. v. y.
3. Þ. d.	Thor.	Thor, Thufs, klætta, ibui. Thussar Þáttar hafva mást bót þá bærger.	D. ds. Tzh. Tsh. Tch.
4. O. Os.		Leker os i vidi: ámun har strídt of brusande vatn.	o. á. ó.
5. R. r.	Reidr.	Reidr Snudug: for: hastig resa. Jors Erfidi, hásta arbete. Helta spranga. &c.	R. er. ur.
6. K. k.	Kón.	Kón i kóto verste: bóld i fótet verst.	c. ge. ga. k. q.
7. H. h.	Hagl.	Hagl. Kalda korn: falt fern. knappa drita: samman- drifne snóknapper. versta knappar.	h. gh. ch. k.
8. N. n.	Naud	Naud vasamleg verk: dungr kost: besvárligt verk tungt tilfalle, enda tilfalle.	N. n.
9. I. i.	Is.	Is bru breðast. Is ar börkr, áns barf: unnar dexia Hafvets taf. Folfets beffobd.	i. j.
10. A. ar.		Ar gunnargamman: godtár de foltens glábie of gam: a. á. á. z.	
11. S. s.	Sun.	Sun skya skioeldr: skinandi rodull, guil, hverfandi hvel Boll. Det skínande hiulet som alt vermer, lif gifver.	S. f. s.
12. T. t.	Tyr.	Tyr einhendr as: Tyr endánd Gud. Tridi Affin.	D. t.
13. B. b.	Biark.	Biarks bromr froðast: biðfætlingar áro froðigaste. Biark lunda fegurð.	B. P.
14. L. l.	Laugr	Lauger landa belte: vatnet ár jordenes bálte. Lauger Hamra forran: vatnet flás þá flipporna.	L. l.
15. M. m.	Madr.	Mader moldar auke: Mánniskan ár moldens förófelse.	M. m.
16. A. au.	Aur.	Aur or bendum boge, aur madur Ding sóker, flástan af en bánd boge. De rife hafva altid ráttgang.	o. e. ei.

NB. Uti den första linien ser man här räkningen till 16, ty i sållet för andra märken brukade våre Förfäder sina Runor uti räkande; of som detta hos den varit et wgammat bruk, så kunde Salige Professor Werolius med fog påstå, man icke kunde ändra denna ordningen; eller föregifwa, dem ägt någon annan. andra raden ser man deras Skapnad, hwilken ibland finnes litet annorlunda, som rätt nu skall visas. I tredje raden hwar bokstaf de swara inot; dernäst deras namn på Götiska; sedan deras gamla Ödriska utmestningar; of sist hwar en Run svarat inot flere bokstafver.

17. †. al. Arlaugr. | NB. Dese tre ihopsatte Bok-
 18. * mm. Tyimadr. | skäpver, äro för räkningen, of
 19. Φ. dd. Belgthor. | gyltentalet skull på Runstafveh
 tillagde; men kunna icke kallas enkla Bokstäpver al-
 lenast, emedan de af tvenne Stafver ihopsatte äro.
 Såsom † af † of r. Den andra nämligen * af tvenne
 Ψ det ena up nedvändt. Φ af tvenne ϐ; hvilken bok-
 staf Ulphila oförändrad behållit. † †. e blefvo i senare
 tider tillagde; äfven de stungne. † r i ändan af orden.

S. 3.

Detta är den på Runstenerna mäst
 brukliga Skapnaden, eljest finner man där
 också Bände Runor, of Stuprunor, på
 detta sättet.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17							
Y	A	V	d	f	R	Y	A	Y	†	†	N	†	B	J	L	A	Ψ	Ψ					
E	f	u	u	d	o	r	r	e	g	h	n	i	a	s	t	b	p	l	l	m	m	s	e

Det är svårt at säga, hvilken Skapnad, som är
 den älsta: Salige Herr Professor Verelius håller
 väl den almännaste för den första; men utan at för-
 ringa en så Berömlig mans lofvärda namn, tror jag
 helt vift, at Bände Runorna, of Skiffstaf-
 som våre Förfäder brukat ifrån höger at vänster, är
 det allra älsta: of at jämväl Stuprunorna äro ur-
 gamla. Men här må hvarken tro som han lystet
 mine skal stola härefter på sit ruin visa sig.

S. 3.

Runorna äro af en ganska vis Mästare, som dock haft Hebreiska Alphabetet at råta sig efter, upfundne.

Uphofsmannens vishet ses klarligen af Runornas naturliga, vackra, of nåtta, skapnad. En Staf är grunden til allasammans, hvadan de kallas Stafvar, of Bostäfsver. Allt som man sätter et Run, eller Kors, på denna Stafven til, så får han märkelsen til. Om Hålsinge Runorna hafva nu de lärde märkt, at sjelfva Stafven uti dem är utelemnad of Runet behållit. Ut mästaren råttat sig efter Hebreiska Bostäfsverna, skal af deras lika skapnad, halt of antal, (när man tar bort de dubla uti Hebreiskan, of utesluter o of ei uti Runskan, hvilket senare är af Segol, men det förra af i *) aldeles blifwa klart, of utan tvifvelsmål, för den, som icke med flit vil tvifla.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.
B. D. P. E. N. Y. D. S. W. | 7

ו ת ר פ נ ד ל ק ז ו ה ר נ ב נ eller Segol.

f. g. A. P. t. A. H. I. T. Y. T. P. A. T. t. A.

Jag ser ogerna, at man för tryck skull icke är i stånd låta tryckas de Hebreiska Bostäfsver efter sin ålsta of ensaldigaste skapnad, som finnes uti de bästa of ålsta handskrifter. Dock kan detta ses efteråt på sit rum.

Man

Man märker nu förut, at Runomästaren hade al-
les satt sig före hafva en Staf of et Kors med uti hvar
en Bokstaf: men hvarföre, skal på sit rum undersökas.

Alet stod mera uprest i äldre tider, som of fins
uti gamla handskrifter, of sålunda just likt vår Runa
†, fast dennas mästare gjort bägge tverstrefen til et
för vigheten skull. ☸ of ☹ är litet inbögt på bägge ändar.
† är aldeles ☸ of ☹ icke olika: of emedan ☸ utfades
med et blåsfande, ser man hvi ☸ nu gäller Tch, nu Ths,
nu ds. Uti †, ☸ of ☹ finnes jämnt tre rätta linier; of
af denna grunden kan man igenfå orsaken, at † gäl-
ler nu h, nu gh, eller ch, emedan det ensamt svarar
imot både ☸ of ☹. Det gamla vau, of vår vände run
na ur, eller v, kunna knapt skiljas åt. Äfvenså Sain
of Sun, ☸. Utaf et utstreckt job är †, eller is. På
Lamed of Lauge är ingen skilnad; Uti Mem of Ma-
dur, ☸ of ☹ ser man en rät linea up of ned, of en
linea lik en half cirkel. Nun ☸ of Naud k'rogia strag
sin slägt; tverstrefet är litet flyttat. Phæh, ☸ of Fæ
☹ of ☹ hafva icke så olika skapnad, som namn. Resch ☸
är vid hufvudet litet nebbögt, of åter utbragit til Reidr
☸. Det gamla Tau, är ganska likt Tyr †, of † är et
☸ Vau som sådt två tverstref för en prick, hvilken
Mästaren icke ville hafva; utan allestädes en Staf
of et kors, of et tver stref var på †. Aur ☸
ei, eller e föreställer aldeles et Sægol up ned, med li-
neer, of stafven, som altid skulle vara med, utmärkt.

Sålunda kan hvar en oväldig ogonstefligen fin-

na, at våre Bøstafver äro efter Hebreiskan inrättade, emedan Skapnad, antal of bemärkelse aldeles inträffa med hvarandra(*). Vil någon påstå vederspelet, så visar han dermed, sig icke kenna eller veta Hebreiska Språkets älder, of bestaffenhet, både uti sine bostafver, ord of tal, m. m. Men vil åter en annan påstå, at våre Stafver icke äro inrättade efter Hebreiskan, utan antingen af en Simrit Göt blott upfundne, eller af Latinska, eller Grekiska, Bostafverna tagne: Så wil jag erhindra en sådan min beloman

1) Latinerna fingo sina Bostafver of skrifkonst af Pelasgöterna, (a) 2) desse voro Götter of Hyperboreer ifrån Svearite utgångne; (b) 3) de förste, som satte sig ned uti Grekland voro Pelasgöter (Fälasgöter) (c) 4) intet Alphabet kan framvisas hvarken uti Europa, Asia eller Afrika, så likt Hebreiska, som vårt Rune Alphabet. Försöke ho, som huster, han skal finna långt mindre öfverens stämmelse. En sådan kunde omögeligen blifva af en händelse. 5) Fälasgöterna kallades derföre ΔΙΟΙ De Gudelige, emedan de älskna ibland Grekerna hade förvarat Bostafverna, som brukades före den stora floden: (d) är Grekernas egit vitnesbörd, fast än de kallade Fälasgöterna Barbarer. 6) Ddin deng: te led från Gomer, låt

(*) Unbantagne Stafven of Borsen, som altid skulle vara med.
 (a) Plin. H. N. l. 6. c. 56. &c. (b) M. Peloutiers hist. d. orig. Celt. Diod. S. B. 2. 47. Solin. Pl. Herodot.
 (c) Herodot. L. 2. 50. Clem. A. ap. Morhof. Strabo Lib. 7. Magister Herveys disp. de arima. (d) Euth. liad. B. 358.

låt med Gyllene Bofstäfver skrifva Romul-
ga Lagen uti en kopparstod i Urfata tem-
pel, (e) 7) Ut Thores Drottning Opis: icke
härifrån tvemme Mesings Taffor, med Bofstäfver
ristade, til Grekland, före Moses tid. (f) 8) Ut
Grekerna sjelfve tilstå sig fått Bofstäfverna, icke af
Phenicierna, utan af de Ufverborna Alin-
gar. (g)

S. 4

Af detta vårt Runa a, b, c, d, haf-
va således Greker sit första a, b, c, d,
som of bestod af de samma 16 Bofstäfver,
of Tyrkener, eller Etruscer, jämbåd sinat
16 Bofstäfver.

Om Grekerna vitnar Plinius, (h) Plutarch, (i)
Treneus, of M. Victorin. (k) Harpocracion; (l) Ze-
zes, (m) of Aristotiles, (n) at de hade i förstone

B

alle

(e) Min Svenska Historia. vid. Brevet til min Edda Plato in
Critia &c.

(f) Plato in Axiöchto. Herodot Diod. S. &c. Sålunda hade
man icke haft lång tid, at glömma bort de gamla Hebreiska,
of dikta nya på. Hebreerna hafte bofstäfver före Moses tid, of
ända ifrån begynnelsen, de vistati min Hebreiska Stafbol.

(g) Diod. 5. L. 3. 56.

(h) Hist. Nat. Lib. 7. c. 56.

(i) Symp. L. 9. 38.

(k) Hos Scalig. ff Euseb. Crof. 120. Att. T. I. 6. 895.

(l) Hos Scalig l. c.

(m) Hist. Chil. 5. 352. &c. (n) Hos Plin. l. c.

allenast 16 Bokstäfver; jämbväl före Cadmi tid; men sedan lade Epicharmus til Z, Y. Simonides upfann H of Ω. Cadmus hade upfyllt detta antalet med Θ, ϕ, X. hvilka inalles göra 24 bokstäfver.

När man nu ser, at de 16 gamle Grekernas Bokstäfver, voro de samme, som våre 16 Runor, så lærer man icke begära flere skäl til de ofvannämnde, uti denna saken. Drag allenast af dessa 8, i senare tider tillagda, så är saken klar. Eljest hafver Plinius på nysnämnde rum upräknat dem i följande ordning; där han säger, at Aristotiles räknade mer, än de andre, of fick så 18, på detta sättet

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
 A. B. F. Δ. E. Z. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Y. Φ.

När man tar här ifrån Epicharmi Z, of Cadmi ϕ, så blifwa 16 igen.

Eyrhenernas Bokstäfver hafver en Bitter Histor. Professor uti Florenz N. E. Gorius nu nyligen låtit komma i dagsljuset, of ser man uti hans äbla **Bok**, at dessa varit allenast 16 til antalet, af samma bemärkelse of skapnad, som våra.

Eyrh. Bokstäfver		(¹ A.)	(² Æ. ² E. ² m. ² €.)	(³ I.)	(⁴ X.)
⁴ K. ⁴ A. ⁴ J.)	(⁵ L. ⁵ Λ.)	(⁶ M. ⁶ m.)	(⁷ A.)	(⁸ Γ. ⁸ Γ. ⁸ Γ.)	(⁹ q. ⁹ ϑ. ⁹ ϑ.)
(¹⁰ γ. ¹⁰ Z. ¹⁰ z.)	(¹¹ v. ¹¹ v.)	(¹² ϕ.)	(¹³ ϑ. ¹³ ϑ. ¹³ o.)	(¹⁴ †)	(¹⁵ ϑ. ¹⁵ ϑ. ¹⁵ ϑ. ¹⁵ ϑ.)
					(¹⁶ †)

De

Deras betydelse är denna: A, E, I, K, L, M, N, P, R, S, T, V, Th. X, Ph. Ch. efter deras egen ordning.

Såsom man talt om Fälasgöternas Språk, of Bostäder, vil man jämväl införa dem, hvilka sedan blefvo af de Latiner antagne, of voro i älsta tidder äfven 16 allenast, nämligen A. B. D. E. F. H. I. K. L. M. N. O. R. S. T. V. Sedan tillades de dubla, Z, X, af Ts, of Cs. eller Gs. samt Y. of åter C, G, P, Q, så blef Latinsta Alphabetet sådant, som man nu ser det. Nu vil man ställa dessa 5 A, B, C, D, hos hvar andra of visa deras likhet.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Run.	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Ρ
Gref.	Π	Υ	Φ	Χ	Ψ	Ω	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ
Tyrk.	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Ρ
Fälasg.	Α	Β	Γ	Δ	Ε	Ζ	Η	Θ	Ι	Κ	Λ	Μ	Ν	Ξ	Ο	Ρ
Latin.	F	V	D	O	R	G	K	N	I	A	S	T	B	L	M	E

NB. Den, som icke med flit vil tvifla, lærer här finna en större likhet, än någonsin funnat ste af en betydelse. När här till lägges det, som ofvantil är påmint, at Fälasgöterna voro ifrån Skandden utgångne, samt N. Francisci Gorii vitnesbörd, at Tyrkener, of Fälasgöter voro ifrån et, of samma Fädernesland; jämväl Strabonis, Claudiantii, Clementis III. Theophanis, of Plutharchii, at de ofså voro Göter, ifrån Svearike komne, så är saken afgjord, of orsaken funnen/ hvi de haft

så lika bokstäfver. Det vil man också märka, at 1444 ef-
 ter Christi födelse har man uti Eugubio funnit tven-
 ne urgamla tafbor med Jälasgötiska Bokstäfver, of
 Språk utgrafne, dem Hög. Bourgoetius uttydt.
 Ulfst har nys Berömde Professor N. Gorius
 också dessa Bokstäfver uti sit förträffeliga Museo
 Etrusco. Innan jag går vidare, vil jag til bevis om
 våra Runor införa några gamla Runstenar, emedan
 de äro de säkraste, of nästan de endaste, tidaböcker,
 som hafva ifrån ålderdomens fräto bevarat både
 vårt Språk, of våra Bokstäfver.

Fiuckeby Sten i Arintuna Söfn i Upland.

TNR. HTNRIPTR. RHTI. HTIT. DTIT. TPTIR.
 HTA. HTT. INKR. NK. KNT. HT. HT. TPI. HTY.
 NTI. VART. HTNRPI. TTRI. TT. KRINTY. HT. TIR.
 HT. AT. TN. Det är. Thur (Thor) Konung (Sa-
 turn) reste denna sten efter söner sina, Jovir
 of Jgave; (Dags), den het Afe (Snafos), som
 ute for omkring; styrde hären vid Bretiska
 hafvet, när han var död.

Haraldstorps Sten i Edsvara Söfn, uti N. Skåland.
 HTT. HTI. HTT. = = = = IHT. HT. HT. TTRT.
 TNR. TRF. HT. TRT. TTR. I. NHT. NT. N.E.
 RHTT. Det är. Tule satte sten (denna efter
) Juge son sin; en hård god Drake
 (Hiel

(Hiette), som vart dödder i Vesterhafvet på Sifing. (Sibfrig).

Kiälstads Sten i Höggeby Sotn;

HTYTR. TNY. #TRNTRDNR. TTN. RIIT. HTIT.
 HTT. TT. VTRNR. VTRN. HNY. NHTR. HTT. I. PIKT
 TTI. PNB. #ITBI. HTN. Det är. Starke of
 Hiordvarder låto resa sten denna efter fa-
 der sin Geira: som vester satt i Thingitania:
 Gud hielp Själen!

Sviin Sten i Bälinge Sotn i Upland:

Det är: Biarnulfr låt göra TT. RYIIRIIRI
 märket åt Thlid. TTIR. TT. IYRTY. TRIR

Orby Sten.

HTN. HTYIAY. TT. IYRTY. AYI. QIRIY. YIT. RT. AYI
 Det är. Bismund of Afvid höggo märket åt
 sig lefvande.

Här äro alla Runor, som kunna vändas, skref-
 ne ifrån höger til vänster, efter Hebrernas sätt. at
 skrifa; of detta sättet, hafva Tyrrener, eller Hetrus-
 cer, behållit, som ofoantil är vist.

Gollstads Sten uti Tenstads Sotn.

Det är. Hagvid of Ing. RT. YIYU. YI. RYIIRI
 B 3 rider

RIT. RIT. HTIT. IKTIA. VTPAR. HIT. RNTVTHTR. TP.
 TPTA. RNTN. VTPAR. HIT. IKTIR. RHTI. AHNA.
 rider låto rista sten efter Moder sin Runa;
 Ingolfer ristade Runerna.

Om Runstenernas ålder borde här väl något
 talas: Men om Gud så behagar, skal detta på sit
 rum utföras til pricka, of den saken undersökas, om
 de äro före, eller efter, Christi Födelse, allraförst up-
 reste.

S. 5.

Sålunda äger gamla Runa, a, b, c, d,
 1) den förmon at det kom närmare öfverens
 med Hebreiskan, än andra, 2) var omedel-
 bart inrättat efter Hebreiskan, 3) är en
 moder at de älfsta of förnämsta a, b, c, d,
 uti Europa, 4) af dem alla nättast, of lätt-
 tast både at skriva, lära of minnas.

Uphofsman har visat et måstarstycke för min-
 net, så väl, som hand of ögon uti Runornas ristan-
 de. Hvad kan vara lättare at skriva, eller draga, än
 en rät Linea, eller en Staf up of ned, hvilket
 är grunden til alla våra Runor. När man lärt skriva,
 eller rita en liten Rät Linea så var hela skrifs-
 konsten måst utlärd, of i minnet fattadt, et litet kne,
 undantagit. Ah! jag stannar här uti förundran! jag
 fin-

finner här en Visshet, som öfvergår människo vishet! Tillstår detsför med vördnad, at den Högsta Vissheten; Det Sielfständiga ordet, Som är en vakande Staf öfver Sit Ord, har uplyst of styrt vår Stamfader uti Stafvens brukande, i a, b, c, d. Jag säger intet, som icke hvar en kan se of finna med sina egna ögon.

§. 6.

Såsom Stafven uti Runorna utmärker en Sådant Stor vishet, som sagt är; så förtienar det ännu en närmare estertänka, of erhindran, hvarsför Mästaren hållre utvalt en Staf, än en liggande Linea, emedan den osså kunnat påsa, of gifva samma lätthet at lära, of minnas.

1) Stafven är ändå bekvämare, än en liggande linea at skriva of rymmas, 2) många resor lättare at minnas, i synnerhet för enfalldigt folk, som svårligen kan fatta, hvad linea är; men allt för väl, hvad en Staf är, 3) visas of påminnes här med hvarpå all människlig vishet stöder sig of Litter, (nititur), nämliga på Bokstafven, hvarmed alla vetenskaper kunde frälsas ifrån undergång, of glömska. Of den människa, som kunde Lita på

på denna Stafven. Han hade of nyckelen til all vishet. 4) Vile Mästaren härmed visa, at såsom en gammal man, hvars kropp begynner luta, Litter, eller Stöder sig på Stafven, of dy medelst får såsom nya krafter of nytt lif, där han eljest skulle stöta sig, of kanske göra et önkeliget fall; altså den som Litter, eller Stöder sig på denna Stafven, han vaktar sig, han styrker sina krafter, han faller icke, han blir genom denna Stafven obödelig. 5) Emedan han ville på Stafven innesatta dessa Stafvar, til en Almanake, eller alla månars Afte, (Afte ihopfogning på Götiskan) eller rättare, Almanake, års of månars fogning, hvilket är efter Bönernas uttal. (ty at ordet finnes uti Arabiskan, beviser icke mer at det är Arabiskt, än somnus är til ursprung Latin.)

6) **STAVA**. Stava betyder Dom, Domare, Domare Ambete, Domare Staf, Johannes 8: 16. Matth. 5: 25. Ulphilæ öfversättning. Ut i forna tider har altid varit brukligt at sådane Höga Ambetsmän skulle bära Stafvar i handen, hvadan man finner i de Gamla Lagar dessa orden: Konungen skal honom, (Lagmannen, Domaren of Biskopen) Staf, eller Dom i hand sätta. Sålunda påminnes; man med

med Hofstafven; as med den kan man komma
til heders Ambete, med Den kan man se Sag og Rett;

7) At dybedst upmuntra alla sina efterkom-
mande, at så ofta de sågo, eller läste, på Stafven, up-
lysta sina tankar til Himlen, emedan Stafven såd
ända upåt. Det bör det grant märkas, at uti hvar-
enda Hofstaf står denna Stafven, som är grun-
den uti hvaren, ända up åt Himmelen; of sådant
finnes i intet språk mera. Så är of det icke mindre,
tänkvärdigt, at alla ställe stref äro vid öfre ändan
på Stafven, eller åtminstone midt på, en undan-
tagen; hvarmed Mästaren låtit se, sig vara måst an-
gelägen om at uplysta deras sinnen til Honom,
Som är den Sjelfständiga Stafven. Här
vore långt flera orsaker at upräkna; men jag vil först
undersöka om uphofsmanen; emedan man redan
kommit på den tankan, at han varit en besynnerlig
af Gudi uplyst Mästare.

§. 7.

Runorna äro upfundne, icke af någon
Hedning, utan af en Gudagtig, of af Guds
Heliga uppenbarade ord Högtuplyst, of
vis Guds man, som dock nödvändigt håru-
ti Landet gjort detta sit dyra Mästarstyc-
ke;

te; of lefvat vid pass på verdens år 2000,
samt tvifvels utan varit Gomer.

At Gomer, of Astenaz, varit våre Stamfäder,
är visat uti företalet til min Edda, samt vid första
Drottens uti min SveaRikes Historia. Of, at han
varit den sanna Låran tilgifven, of ärst samma Bål-
signelse af sin Fader Japhet, som denne af sin Fader
Noach, gifver både Noachs Prophetia, of Moses
berättelse, kraftiga skal at tro. Chams barnas af-
fall omtalar Mose med klara ord: men veder-spelet
gifver han vid handen om Gomer. Of som man tilföre-
ne bevist, at våra Runor hafva före Cadmi tid födt
af sig de Grefiska, of jämväl de Tyrheniska, Bok-
stäver; of Cadmus lefde på verdens år 2500.
Tyrhenerna jämväl hade redan 2400 sina enstilda
Bokstäver, (Museum Etruscum): samt, at vid denna
tiden förde Opis ut härifrån de namnkunniga koppar-
taflor til Deloen, med Bokstäver ristade; så blif-
ver ingen annor öfrig af våre Stamfäder, än Go-
mer, som deras upfinnelse billigare kan tilläggas. Ty
at hans Son Astenaz stadt fast vid samma Rätta
Gudstjenst, som Fadren, är väl vist uti Historien;
men huru jag skal kunna taga denna hedren från Fa-
dren, of lemna den samma åt någon af hans efter-
kommande, ser jag icke; emedan Gomer, som länge
umgäts med Noach, Japheth, Sem, Arpharad,
hade bästa tilfallet blifva om sådant underättad. Der-
före

före, i anseende til den vishet, som uti Runorna lyfer, of i anseende til den granlaga omvårdnad Gud har om Tal, of Tungomål m. m. så slutar jag åter på samma sätt: en af Guds ord lärde man, utan all twifvel Gomer, har upfunnit Runorna.

S. 8.

At Runomästaren både kände, och dyrkade, den Stora, of Sjelfständiga Guden, gör hela Runa Alphabetet mig vis om:

Herren låte det vara långt bäst ifrån mig, of andra, at tro, det man af något annat, än allenast den Hel. Skrift, kunde veta, lära eller bevisa, Trones hemligheter, såsom om den Hel. TreEnighet, om Återlösningens verk, of dylikt: bort sådant! det vore högsta dåragtighet at tro, of högsta ogudagtighet at försvara. HERRANS Hel. ord är det ena, of endaste, som lärer oss detta. Of den som vifer derifrån, of vil följa andra regler, of rättesnören, han vifer of ifrån den nåd of barmhertighet som Paulus önskar öfver alla dem, som efter denna regel vandra, Gal. 6: 16. han träder of under den förbannelse/ som samme Apostel utropar, när han säger: Om of vi/ eller en ängel af Himmelen /predikade annorlunda Evangelium, han vare förbannad Gal. 1. 8, 5. Därföre tillstår, of måste jag nödvändigt tillstå, of bekänna, detta vara en evig, of oruggelig sanning, at HERRANS Hel. ord endast, of allenast kan lära, of at kenna Gud, of

S. 2

vår

vår Frälsare Jesum Christum. Men af Runa Alphabetet vil jag allenast bevisa, at Runomästaren jämväl af Guds ord vetat dessa höga Hemligheter, of at han uti sit Runa Alphabet lemnat klara prof derpå.

Nån icke det är mera, än märkverdigt, at til Grund för hela sin byggning tog Runomästaren den Bokstafven, som begynner det dyra namnet Jehovah, of Jehoschua, eller Jesus? (o) Jag har ju vhat, at stafven är grunden til alla Bokstäfver, of när denna staf får enkel, utan någon hopsättning, så betyder han Js, eller J (p) hvarföre icke b. c. d. eller f? Jag finner ingen

(o) Det dyra namnet Jesus är hopsatt af יהוה of ישוע som lighet, göras salig, se i nåde til en bällasig nådeligen eil ch. At detta är i samning, bevisar Paulus Ebr. 4. 8. när han talar Jesua, som på Hebreiska heter יהושע, *iosue*. Of at Jehoschua är af Jehovah, visa mig andra lika ord, såsom Jehosaphat, Jehojaba, Jehojalim m. m. Sålunda förekommer detta ordet, såst som alment, första gången Estavelse B. 4. 4. när det talas om Abels offerande, of heter יהוה ישוע. *So gannu tro, nu på den våre Jehoschua offerade Abel Gudi et godnemt, ligt offer. Heb. 11. 4. Och förbensfull säg Herren tackeliga til Honom. I anseende til detta ursprung af detta dyra Namnet, säger Paulus med största fog Philip. 2. 9. Han har gifvit honom et namn, som öfver all namn är. m. m.*

(p) Js eller Es betyder på Göttiska, of Tyrtheniska, den ene Högssta, hvadan detta ordet tillades Gud, så at han på Göttiska, of Tyrtheniska, kallades As, Es, Js: det är: den ene Högsste. Ut i Fortspelet ser man, at det ena, som är högre, än både Rung, of andra, kallas Es: det är, det ene Högssta. Of at nästa gamle ment denna Stafven betyda is, glacies, är et felsleg. Dock min lifsare förlåt mig, at jag uti et så heligt ämne talar om en så syndig

ingen annan orsak, än den jag sagt, nämligen, emedan han begynner dessa dyra namn. En Runomästaren ville härmed lära, of på minna oss; 1) at äfven som denna stafven JS på sit sätt skapat hela alphabetiska samhället; altså hafver den Allrahögste Guden, den härlige of förfärlige Jehovah, på et sig anständigt sätt skapat all ting. 2) Såsom stafven JS på sit vis uppehåller hela sit inrättade sammanhang; altså uppehåller den Ene Högste att; som han skapat hafver. 3) Såsom stafven JS är på et naturligt sätt allestädes närvarande, uti Runo Alphabetet, of hvar Runostift var skrifven; så är den Ene Högste på et ofvernaturligt, of Gudomligt sätt allestädes närvarande hos de skapade tingen. 4) Såsom JS är på sit sätt hel enkel of ensalbig, utan den alraminste ihopsättning, of ihopsättning; så är HERren vår Gud en ande, som icke består af några delar, utan är i högsta måtten En, of en Ensalbig varelse. 5) Såsom stafven JS aldrig förändras, uti hvad bokstaf han förekommer, antingen Bänderuna, Stupruna, eller rätt Runa; altså är of blifver den Allrahögste altid oföränderlig, of oombytelig. 6) Såsom stafven JS nödvändigt måste varit förr til, än någor annor staf kunde få sin skapnad af Runorna; altså är en nödvändig sanning, at den Högste Guden, som gjort all ting, har varit förr, än något det minsta skapat vart,

§ 3

gerning, som, ty vart är nästan allom beänt: bruket är ondt of syndigt, men betydelser på ES rättig.

vart, derföre af ewighet. 7) Såsom stafven JS har den högsta högd, han så kan; (q) Så är HERren vår Gud den alrahögsta of Majestätiska varelsen. 8) Såsom alla bokstäfver de lita på JS, lå lita allas ögon til HERren, of han gifver dem mat i sinom tid, of vidbra sätta all tro, of lit på Honom. 9) Såsom JS står just midt uti Alphabetet, äfven som Romungen vid Mora stenar satt midt uti ringen, of på hvaren domplats satt dommaren midt ibland sina tofsmän, som sätto på storna; så är HERren vår Gud, vår Romung, vår Domare, midt ibland oss, of skal på yttersta dagen döma alla människor: hvilket ordet staf of stafva, som betyder dom m: m. jämväl erhindrar. 10) Såsom JS är en rätt staf, men icke en trotug, alltså är HERren en Rättfärdig Gud, of intet vrängt är uti Honom.

Sålunda kan man finna, at Runomästaren varit mycket angelägen om, lära sina efterkommande det första Budet i Lagen, som så lyder: Jag är HERren din Gud m. m. det är: Jag är en ewig/ sjelfständig/ oföränderlig/ allestädes närvarande, of i högsta måtton Majestätisk varelse; som dig of alt skapat/ uppehåller of skäljar, derföre betrakta / älska of vörda ingen ting så som mig; of JT på ingen ting/ såsom på mig.

S. 9.

Runomästaren har lemnat, uti sitt
Al

(q) En den kan allreig bli högre, än när den står rätt up, så snart den lutar, så är den högsta högden förlorad.

Alphabet, en härlig påminnelse, at Gud är
En uti väsende, of Tre uti Personerna, of at
den första Personen är, of kallas en Fader.

Det förtjenar gansta väl at märkas, hu-
ru som Runomästaren, fastän han rättade sig ef-
ter Hebreiska Bokstäfverna, dock haft sina egna besyn-
nerliga affigter. Såsom uti en hel annan ordning: i
Stafvens brukande, samt försmärket, vid hvarens
bokstaf, JS undantagen. Den första Bokstaf, som fö-
refommer uti detta höga, of ädla, mästarstycket, stäl-
ler strax för mina ögon, a) JS det ena högsta, b) Et
Tretal uti denna Stafvens slapnad. Hade Mästa-
ren tagit r, eller t, eller k, eller n, eller p, eller v,
eller f, så hade Tretalet uti enheten icke kunnat ställas
för ögonen. Of detta håller jag för orsaken, hvarför
r Ja står främst bland Runorna. Här til kommer
det, at jag nu får läsa just i rad **PNTR Fader, PTH**
(r) Son, ITH Jesus: T et riktigt försmärke. Ut!
en alt för märkvärdig ordning! en ordning full af
Himmelsta sanningar! Jag tror aldrig, of kan aldrig
tro, det någon vil säga, eller påstå, denna ordning
vara stedd af en händelse. Se mera här om vid 10, 11, S.

S. 10.

(r) Din betyder uti Edda bl. 14, 15 barn, son; hvadan Tyfster-
na ännu afva sit Din, of jämväl på många ställen of Lands-
orter uti Svearike kallas barn Din. Vil någon insända, at här
står Hagel men icke JS, så svaras, at JS är jämväl med uti
Hagel; of JS, Ar, eller Eir kunde icke komma hit för andra or-
saker skull: KHN betyder också på H: of G: Konung, Prest m. m.

Ut af ordningen med Runorna ser man
sålunda klarligen, at Mästaren icke allenast
varit om den. då tilkommande veridenes
Fråssare aldeles väl underrättad, utan of
at han vetat redan Hans dyra namn **Jesus**.

Jag kan icke utan förundran se, at Mästaren
utvalt en sådan ordning, at han fick just dessa tre
Bokstäfver **174** efter hvarandra, så at jag nu just u-
ti detta endaste Alphabetet får läsa detta vår Fräl-
sares välsignade Namn. Nu är vårt minnas Bok-
stäfvernas emfilla namn; ty måst alle, som gå före
stafven **Js**, deras namn gifva tillkänna elände, nöd,
of vederböda: men de som efterkomma; glädie, of
sällhet. Ganska märkvärdigt! Guds altstyrande
hand har icke förgåfves styrt Mästaren til denna ord-
ningen. Nej! ändamål måtte här vara; of kan nå-
gor visa et viktigare, så låter jag min satts strax fal-
la. Men imedlertid kan jag icke twifla när ögon, of
förnuft, så nära, of härligt med Guds Hel. ord tref-
sa in. Stafvernas namn äro dessa i sin rätta ordning.
Ja **p** ågodelar rikedomar drakafing, värsta säng. **A**
Ur, värsta väder. **p** Thus. bergtroll/ värste Kreatur.
+ Os ämun värste ström. **R** Keidr hästa spränga/ vär-
starefa. **p** Rön/böld värsta sår. **+ Sagl**, värsta knap-
par. **p** Mand nöd, värsta til fälle. **| Js** är folkets
beskydd/ of befärm. **+ Ur**. Folkets glädie of gamman.
4 Sun Sol, det lifnande hjulet/ som al ting vär-
met/

mer/ lifsig/ver, of gläder. † Tyr/ Högsta fullkomlighet,
 Tredi assit/ eller den tredie af de Gudomlige(s). † Biark/
 dess telningar frodigast. † Langr/ Rånselfe bad/ trette.
 bad. † Madur. meniskan skal blifva til jord. † Ane/
 En: at man går gerna på tinget. Dese två sena-
 re skafverna: allena kunna aldeles öfvertyga oss om
 Mästarens djupsinniga lärosatser, vid hvar Bokstaf.

D En

(s) När man åter begynner på † of läser uti ordning, får man † H†
 Kärlek. Mårt grant, huru det Dyra JESU Namn, of kärlek,
 äro ihop fogade med hvarandra! vllpande der med lära of, af
 JESUS, of kärleken, icke kunna skiljas åt: de äro et. † J†
 hafva största fog med den Heliga Johanne säga: JESUS
 är kärleken! † H†, Det är; † H† H†. †. † H†. All betydde
 Alla Högsta kärlek. Om jag åter begynner på A o läser tillbaka,
 så får jag AIN EN; til påminnelse, at det är En enda Frälsare,
 JESUS. Mårt nu mer: I betyder uti: A eller Ar Begynnelse,
 som ses uti Edda r. Dämsagan: Ar var Alda, det är Be-
 gynnelsen var på eiden. S eller Sun, betyder både Sol,
 Son, Tapper yngling, En Sven. Vlla man
 dersföre sammantoga alla dessa meningar, som så lätt, of ovun-
 git, visa sig just uti Medelpunkten uti vårt Runa Alphabet, så
 blir det; JESUS, et med den Tredie, är, Sielfva
 den Alla Högsta kärleken; var i begynnelsen: en
 Sol, en Son, en Hielte, är den endaste JESUS.
 Ero, hvad dig lyfter, Benägne Läsare, jag tror albrig, at bet-
 ta stede af en slump, of händelse.. Dock säger jag icke, at
 man här af, äfven som af den Heliga Skrift, kan lära Errens
 Hemligheter. Af nej! Mästaren har, of Guds ord lärt sådant;
 men lemnat djupsinniga påminnelser uti Alphabetet derom. När
 man besinner, at äfven som Hebreiske Alphabetet begynnes af
 † Fader, så begynnes of Runa Alphabetet på † F† R
 Fader, Han söder en Son m. m. så lärer man än
 mer blifva öfvertygad både derom, at Mästaren följt Hebrei-
 skan, of at Han ment något besynnerligt med sin ordning.

En här vänder han up ner på Madur när han vil gifva en jordist sinnad människa sin lexa, visande dermed, at en sådan är en upnervänd människa, emedan den tagit sina tankar ifrån det ofvantil är, of fastat dem vid jorden. Of emedan en sådan glömmet sin döblighet, då han så Leter of fördjupar sig uti detta jordiska; så påminner Mästaren honom förut, at människan skal blifva til jord, Ψ til Λ , Madur til Mur.

Sist bör man här märka, at orsaken til 9 tallets högagtning, of helighet, hos våra förfäder, kan icke bättre visas, än af det man talt om Runo Alpha betet, hvarest man ser, at Stafven JS betyder 9. Hvart 9:ende år höllo våre förfäder sit stora Försonings offer, uti 9 dagar, då 9 kreatur, af 9 slag blefvo offerade, såsom 9 oxar, 9 hästar, nio människor, 9 hundar m. m.

S. 11.

Mästaren har vetat, icke allenast, at verldenes Frälsare skulle lida, of dö, för verldenes synder, utan of, at han skulle på et kors lida. (t)

Tag begynner åter på stafven JS oferbindrar de många Kors den sådt öfver sig. Uti Frälsarens egit byra

(t) At Korset of Korsteket varit långt före Christi födelse bekant, of uti en besunderlig Högagtning hos våra Förfäder, kan med mång fasta stäl bevisas. 1) De Hedniska Lappar hafva

dyra Namn **THNH** finnes forfjet 4 gånger, ty fors-
sen voro många slag, som ses af taflan, der Alpha-
D 2 be

Rorsmærket på sine Lapp Trummor. 2) Uti sine offer måla de med blod på bröstet på sin afgud et kors. Scheff. Lapp. c. 10. bl. 112. 3) Når de vilja beta de sjukas tilstånd, of om de skola fara til Humla, eller Hels, så spela de med et kors af ben. Olaus Magnus. 4) På större delen af våra Runo stenar finnes et **DOXSS**, of en, eller tvenne Ormor/ så grafue, at **DOXSS** står öfver hufvudet på Ormen/ som syns gapa of vilja Stinga uti nedre ändan på **DOXSS**: men tyfs of vara halfdödad. Hvilket ganfka väl erhindrar striden emellan kvinno- nes Såd, of Helvetes ormen: hvilken strid på Jesu dyra **DOXSS** blef fullkomnad, då ormens hufvud blef krosad/ men kvinno- nes Såd stungen uti sin hál/ Slap: B. 3. 15. At förtiga några hundrade andra Runstenar, med **DOXSS**, of Ormerna ristade, vil jag allenast tvenne införa, som ingen, utan at vända up ned på all Historisk sanning, kan säga vara upfatte efter Christi Föbelse. De stå uti Valentuna Sökn, Vålbesta hage, vid Åsöa viken, uti Upland, of af tre snars högd ofvan jord, med en stenslagd rad imellan dem bäg- ge, at ihophinda läsningen, emedan den ene Stenens skrift huti me- ningen hånger ihop med den andras, of lyder sålunda.

RTHVPIYNT. VIRIBI. YTH. TNIRI. PNYET. IYRT.
RINTN. HTIT. PIMI. THNT. NPI. IT. YIKT.
THI. TI. VITITTTT. YNNR. IP. HTIT. På
den andra. **NY. TRYI. NY. YNI. YTRIPN. ITR.**
PYHTP. NTN. IP. I. YIRYI. YTHAI. NIRPT. PTH.
NYH. HNTIA. IPTIA. YIR. IA. HNTIA. IT.
HIT. YTHNR. Det dr: Ragnemun gjorde jordhögen, men Ehor (Sathorn) of Ehyson, Tgra, upreste dessa stenar, åsvan Dgg, Hin Store Atin, (Odin) eller Attesfadren/ Gi talandets Dis. Summar utbygg stenen. (på den andra) of Herkull, of Gdja, de gjorde detta Järntekt; me: Unne Han inhögg det Märket, som är mera at vörda, An det Ufs söner gjorde efter Geir sin Fader, of det Dese Svenner gjorde å sin Fa-

beten äro uppräknade. Hvad kan bättre föreställa vår
 forpfästa Trälsfärd, med utstreckte armar hängande, än
 Ma

der. På sitt rum skal talas, så om denna Kunstens älder, som
 andras. Här märker man, a) at han är uppsatt ofvan Ugg Hin
 Stora Atin, som varit en Stamsfader uti Giatitland, eller
 Swearife, derföre nödvändigt före Christi födelse. b) at Hans
 Son hetat Thor, hvilken uppsatt denna sten: of si! här har man
 den förste Konunga Slägten uti Swearife, nämligen Atin hin
 Store, eller Förste, som of kallas Ugg: Hans son Thor,
 som of kallas Thur, Thurras, m. m. Thors son var Juvir,
 hvilket ses af den första anförde Kunsten, of äfven alla Grekers
 vitnesbörd, som ses uti min Svenska Historia. Jovirs Kun-
 sten utvisar of, at Thor lefvat längre, än Hans son Jovir,
 hvilket jämväl en del Greker berättat. c) alla namn af dem, som
 uppsatt Sten, äro de äflta hjeltars namn, såsom Ephyhon, Ra-
 daman. eller Rhadamantos, Arkil, eller Herkul, Eddia, Dis
 Germanorum Conditor, eller Herminernas Stamsfader, säger
 Julius Cesar, hvilka bodde först på Skandben, vitnar Plin. So-
 lin. Pom. Derföre är stenen uppsatt före Christi F. emedan a) Ju-
 gen Gättalandets Stamsfader lefvat, eller kunnat lefva, efter Christi
 födelse, b) ingen namnkunnig man en gång vid det namn omta-
 las, c) ej heller deras namn finnes, som uppsatt Stenarna; men
 tvært om a) 2000 år före Christi födelse lefde en Ugg in Mi-
 Na Athin/ eller Obin hin förste, som of kallas Ugg, uti det Hed-
 niska Skaldet Garmismal om Nordens första Stam-
 fader, där så säges: Athin ek nu heiti; Uggur ek adan het.
 Det är: Tu heter jag Athin, eller Obin; men tilförne
 het jag Ugg; eller Ugg. b) Edda talar ju uttryckeligen om
 Obin, Atin eller Ugg, of skiljer honom med klara ord ifrån O-
 bin den senare, som infom 100 år före Christi tid, visande klart,
 at Atin, eller den rätta Obin, of Ugg, lefvat långt före den-
 na senare Obin; of at den förres son hetat Thor, eller Thur.
 c) Alle deras namn, som på stenarna omtalas, finnes uti gamla
 Historier, skrefne före Christi tid, of berättas lefvat tillika på
 en tid. Det bör man också märka, at fast Thor eller Thur, här
 icke kallas Uggs son, så är dock saken klar deraf, at han uppsatt
 Runosten efter honom, som altid gjordes af barnen: Sedan in-
 Ugg andra Historier, at Thor var Athins son. d) på denne an-

Madur 4. Hvarmed Mästaren velat lära, at han
 skulle vara, icke allenast JS, Gud, utan of Ma-

D 3

dur

dra Stenen står det, at på honom hafver Umme inboggit et
 beshynnerligt märke, som var af Högre vörde-
 ning, än det Ulfs söner gjorde efter sin Fader:
 Detsföre kan man icke med detta märket förstå Runastriken, ty
 den var intet något beshynnerligt märke, så vida den ingrofs på
 alla Runstenar; jämväl på Ulfs Baurasten. Utan härmed förstås
 det beshynnerliga märket, som finnes på denna andra stenen, men
 icke på den första, nämligen et riftigt **ROXSS**. Se denna
 Oggs sten efterst i boken. Salige Peringskiöld, of andre, hålla
 detta för Thores Hammarmärke, men huru det liknar Hammar,
 må hvar en döma. Desutan vil jag erhindra, at Dämifagan,
 om Thors Hammar, är en Dämifaga: Det är: Hon har en
 sansfärdig berättelse til grund; men är sedan på Hedniskt Stal-
 de sått beskriuen, of afgudar tillagd. Saken hänger så ihop:
 Thor, som sjelf icke varit någon Hedning, hade lärt, of under-
 vist dem, at en Frälsare skulle komma, of med sit **ROXSS**
 neverslå diefvolens rike. Detta tykte de passade sig bättre med
 en hammar, hvarsföre de sade, at Han med sin Hammar Pul-
 le nedslå alla Bergtroll / Rimeuskar of dyllst. Of den äran
 Thor tillade en annan, den tillade de honom, äfven som när Pau-
 lus Predikade om verbenes Frälsare för dem i Iystra, så trodde
 Dese, at Paulus var en Gud, of den samma Frälsaren i
 Våre Hednisse förfäder brulade ofså idgga små **ROXSS**, af
 Jern, Koppar eller Silfver, som finnes afritade uti E. 2. Atl.
 bl. 541. uti de dödas krukor 6) At de Parter voro Götter, är bevisst
 uti Företalet til min Edda, of deras Konung Volgdäsius, bar et äf-
 ven sådant **ROXSS** på sin Konungsliga hufvudprydnad, som
 Patinus af gamla mynt bevisat, of infört uti Svetonio, bl. 212. 7)
 Den underbara Isis Taffa uti Egypten framvisar alra först O-
 siris, eller Thor, som de Egypter Honom jämväl kalla, med en
STAG uti den ena handen, of **ROXSS** uti den andra, eller
 höggra, hvilket är så mycket mer at verdera, som ingen kan en
 gång säga, at detta varit gjort efter Christi födelse; vitnar
 Pianorius uti sin Mensa Isiaca, derest hon står afritat: 8)
 Vitnar Svetonius, at Domitianus hade en gång iffrat sig J-

Hur en människa. Hade icke en sådan vigtig orsak
 varit under, så hade väl Madur sådt en annan stap-
 nad. Jag vil of fråga, hvarföre Mästaren eljest skulle
 så mycket bruka kors uti sit Alphabet, om han icke haft
 en besynnerlig affigt med detta sit korsmerke? * har
 kunnat långt vigare göras, om man sått lemna korset.
 Men nu ställer det mig strax för ögonen i JS, en Gud,
 of + et Kross ihopfogade med hvar andra. Tag bort
 i JS

Es Prästekläder, hvarest et mynt blef slagit, på hvilket Do-
 mitianus sitter på et Slep, hafvande månan på ryggen, of et
 stort **DOXSS** i handen. 9) Vitnar Evida vid ordet *saupes*,
 at när Serapides, eller Thors, tempel uti Egypten blef förstört
 af de Christna, i Theodosii tid, så funnos der Hieroglyphiska NB.
 Bokstäfver, som hade, NB. Korsmärken/hvilket de, som förstodo
 sig på Hieroglyphiska Bokstäfver, uttydde, at NB. **DOXSS**
 utmärkte et tillkommande nytt lif. Men som jag tagit det
 för grund, at mästaren haft denna, of annan sin kundskap i an-
 delig mätte, af Guds uppenbarade ord, vil jag of se til, om
 där talas om något **DOXSS**. At Judiska församlingen vid
 alla sina offer haft Korsmärket i agt, är bevis af Vitringa, of
 andra, som kunna ses: men jag vil allenast följande erhindra a)
 Sjelftagen Gudstjenst behagar icke **HEXren**, Matth. 15:9. hvar-
 före Abel aldrig kunnat offra et behageligt offer, om han icke
 haft besättning; aldrig kunnat tro, om han icke haft löfte at tro
 på; derföre medan hans offer behagade **HEXren** om Ef. 2. 4.
 4. så hade han nödvändigt af Gud lärt sättet at offra. b) Der-
 före emedan Adane lamm, som skulle offras, de häng-
 des på en Stående **STAN**, eller *saupes*, et **DOXSS**,
 på detta sättet at frambenen blefvo utsträcke, of fästades
 vid tværrådet med stakar, bröstet öpnades, då de tilre-
 des, m. m. (Vitringa Obs. S. 2. 13. §. 7.), så ser man där
 en hårlig, of klar förebild om Jesu **DOXSS**. de fromma Pas-
 triarkerne, mån icke de både af Gud fått veta, hvad detta be-
 tydde, of lärt sina barn det samma? Intetdera kan utan för-
 nekas. Se mera om korset vid 16 s.

I **Is, Gud**, så är Korset allena, tag bort + Korset, så är **I Is, Gud**, allena igen. Men vi skolon ännu finna flere märkverdigheter hithörande. Det är redan sagt, at Runorna kallas Stasvar. Namnet är urgammalt, hvilket märkes icke allenast af andra språk, som det behållit, såsom Tyskan m. m. utan of af Skalda uti **Liotsgrein**, om Stasvasättning, **Bokstasvernas** rätta sättning.

§, 12.

Sjelfva namnet **Staf**, eller **Stavr**, har icke mindre härliga påminnelser om verdens **Frälsare**, än **Stasvernas** skapnad, of ordning.

Uti et så märkvärdigt ord förtjener at veta ordets ursprung, of rätta bemärkelse. Stamordet är **Sta** \rightarrow **stā**, hvadan stare, stamen, stadium, statuere m. m. Hos Latiner, of $\sigma\tau\alpha\iota$, $\iota\sigma\tau\alpha\iota$ jag står, hos Greker. När jag påminner mig, hvad hvar bokstaf betyder enskilt, så blir mitt begrep klarare om detta ordet. **S** eller **S** plågar uphöja ordet til sin högsta högd/ såsom vika/ svika, vinka/ svinka, ond/ synd/ grifva/ skrifva, råka; stråka m. m. Dock detta senare ordet har ännu mer at innebära; ty τ gifver ännu tillkänna ett upstigande til ändan/ eller gränsen på ett ting; såsom $g\dot{a}d\epsilon$ fac, $g\dot{a}d\epsilon$ factum, perfectum est, $h\dot{o}r\epsilon$ audi, $h\dot{o}r\epsilon$ auditum est, of oräkneliga andra efterbömen.

men. I följe af sådant, bör St, när de stå tilsamman, gifva vid handen, at saken eller gerningen är upstigen til sin fullkomligaste/ of största högd. Man vil nu se til, om detta håller profvet. **TRD** credere, confidere, *τις τινος*: men **TRDSEI** *πληροφωρα*, summa fiducia aliquo niti, i högsta måtton tro på en/ fullkomligen tro på en. Men ännu klarare prof, uti alla våra uphöjelse ord, Superlativis, som lycktas på SE, såsom ve värre värst/ båt bättre bäst/ stor större störst/ lång längre längst/ korta kortare kortast/ lärda lärare lärast/ låra lärare lärast/ of tusende andra, som man icke hinner upräkna. + eller ar har en ganska märkvärdig bemärkelse 1) betyder + en enhet/ et enkelt ting/ et individuum: såsom 2 bro broa, en bro/ broen m. m. här af +11 en +11 ett, +4 den ene Högste: i följe här af 2) vatn/ som är en stamtrå, ett element, en begynnelse til annat, of sålunda 3) grunden hvar på något stöder sig til sin begynnelse/ beständighet, åganderätt/ m. m. när derföre St få efter sig 2, blir det sta, hvilket på detta sättet gifver tillkänna det tilståndet, hvaruti något är i sin fullkomligaste högd/ på en fast grund/ orörligt blifvande. **STU** ett med vissa gränser omring/ des man kan stå/ blifva/ of sig uppehålla. **STUB** et groft ämne/ hvarmed man kan stå/ stipes scipio. **STUJ** ett fint ämne/ hvarmed man kan sig uppehålla, lituus på Latin. **STU** eller **STUX** äfven et ämne/ hvarmed man kan uphöjas: här af är det Grefiska ordet *σαυρος*, som de lärde tilstå egenteligen betyda stipitem, samt crucem, ett **KRUCES**. Johan. 17. *Kai Basa w for saurop* *αυτου* of **KRUCES** bar sit kors: när vi nu besinnom, at
uti

uti hvar bokstaf, i vårt Alfabet har Mästaren
 lemnat ^{σταυρον} eller Stafven, of et korsmærke, så kan man
 finna/ at han tyks varit af samma funne, som Paulus,
 når han säger. Jag höle mig icke för, at jag något vis-
 ste/ utan *Iesum Christum*/ of honom korsståfan.
 På Staurin *Is* grundar Kunomästaren hela visdo-
 men; of på ^{σταυρον} grundar Guds ande all männi-
 skans andeliga visdom. m. m. NB. ✕, som är första bok-
 stafven. uti namnet *Christus*, visar mig strax *Is*, of et
 kors.

§. 13.

Den Stafven & *Is* har of på *Christi*
ΣΤΑΥΡΩ eller kors, varit måst syflessatt. at
 vitna omvår dyra Frälsare.

Den öfverskrift, som *Pilatus* skref, of hängde öfver
 hufvudet på vår Frälserman, på korset, var et san-
 färdigt vitne, fast af en Hedning gifvit, at *Han*
 är den sanne *Iesus* af *Nasaret*, *Juder-*
nas *Konung*. Man ser Guds *Alsmågtiga* hand
 här underligen drifva sitt verk fram, mot all helvetes
 rote. Öfverskriften var skriven på *Hebreiska*, *Grekis-*
ka, of *Latin*. Efter *Mattheum* lydde han så cap:27:37.
Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. *Marci* 15: 26. *ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰου-*
δαίων. *Luc.* 23: 38. *Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.* *Joh.* 19: 19.

ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΪΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

Man kunde väl tycka af *Evangelisternas* olika
 berättelse, vara ovist, hvilken af dessa fyra skal hållas
 för

E

för

för Pilati. Dock, som den Helige Joh. mågta omständeligen, hela 5 versar igenom, skrifer om denna öfverskriften, så måste man, i kraft af Theologia Hermeneutica, blifva vid Johannis, hvares innehåll de andre också uttrycka. Of som Evangelisterna uttryckeligen vitna, at hon varit skriven på Hebreiska, Grekiska, of Latin, så har hon nödvändigt haft sig på följande sätt.

Hebreiska. יהושע הנצרי מלך היהודים

Grekiska.

ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ
Latiniska. JESUS NAZARÆUS REX JUDEORUM.

Här märker man a), at den Stafven JS begynner öfverskriften uti alla 3 Språken; ty den Allahögsta hade här sitt förnamsta, of Högsta, göromål. b) JS, som finnes här aldeles sådan, som uti vårt Runa a, b, c, d, förekommer uti denna öfverskriften sju gånger, som svarar emot de sju Christi ord på korsset. c) B, som gick för b, p, f, förekommer här en enda gång: des bemärkelse är; et ämne hvaruti / hvar vid / jag kan mig uppehålla et hemvist; of si! här är vårt endaste Salighets hemvist. Denna Runa har of oförändrat kommit på Jesu dyra kors. d) Den tredje, som i sin Götiska Skapnad här visar sig, är R, ty vid Christi tid, of fordom, strefs hon hos Greker, Latiner, of Götter lika: Hennes betydelse är et hastigt utflytande / et utgående, hon förekommer inalles 5 gånger; of såm voro Jesu djupaste Sår, ur hvil-
ka

ka vår Salighet utflutit. Dese tre Runor finnas så-
 lunda igen uti denna Öfverstriften, aldeles sådane, som
 våre Förfäder dem förut brukat ut 2500 år. Ganska
 märkvärdigt! När man nu tager dese tre Bokstäfver
 tillsammans, som våre Theologi göra uti Deut: 6: 4,
 så får man detta märkelige ordet, **JAK**; hvarmed vi
 påminnom, at, fast vår välsignade Frälserman hang
 en förbannelse på korset, var han dock **JAK**, Ef. 53.
 of gjorde oss **JAK**. **HER**ren gifve oss sin nåd at
 blifva uti denna Friheten, som vår **IES**us så dyrt i-
 genköpt hafver!

14. §.

Runorna igenfinnes allesammans uti
 denna Öfverstriften; men sådant låter sig
 icke göra med något Alphabeth mer, uti he-
 la verlden.

Detta är icke litet at förundra sig öfver! detta
 styrker icke ringa alt det, som man hårtills sagt om
 Runorna! detta ensamt vore en omständighet, som
 kunde sätta Runorna uti Högfåtet framför alla an-
 dra Bokstäfver. Det vore en stor synd at tro, nå-
 gon ting uti denna dyra handelen stedt af en slump,
 of händelse. Alt nei! Guds altstyrande hand måtte ju
 här i synnerhet hålla uti Styret, of styra både det
 ena, of det andra, så at det svarade emot Hans
 vilja. Jag har tillförene bevist, at både Grefiska, of
 Latinska, Bokstäfverna äro idel Runor, fast somli-

ge, Bände Runor, eller Stuprunor; på hvilket sätt uti öfverkriften fins allenast tvenne slags bokstäfver, nämligen Hebreiska, of Runsta. De Hebreiska voro uti sielfva Paradiset, of altså med en besymerlig vishet upfundne; men Runorna blefvo efter floden upfundne; of kan man nu så mycket mera, of klara re finna deras höga egenstaper, som Guds Ande här sätter dem uti lika värde med Hebreiska Bokstäfverna: ja, om jag så får säga, lemna dem företräde; emedan hela Runo Alphabetet finnes uti denna Öfverkrift, men icke något Alphabet mer uti verlden. Detta stämmer alt för väl in med det, som sagt är, at hvar en Runa är en Predikant, så til sägande, om Gud, of i synnerhet om vår välsignade förksästa Frälserman. **HE**ren besegle denna Läran, om **JE**su, of **H**onom förksästan, uti våra hiertan of Siälar altid!

Wille någor säga, at här vinna Runorna intet, ty Språket är Hebreiska, Grekiska, of Latin; så låt of litet tala om Språket. Det första är Ren Hebreiska, Guds Språk med Profeterna, of sit egendoms Folt. Uti den Grekiska äro alla orden, ordet βασιλεύς, undantagit, of så Hebreiska; äfven så uti den Latiniska, Rex undantagit. βασιλεύς, som ensamt är Grekiska, är gammal god Götiska, of hafva de gamla Greker sätt, så väl ordet βασιλεύς, som sielfva βασιλεύς, eller Rungerna, af sina Stamfäder, Göterna. Ut Longo-
bar-

barderna voro Svenskar, twiflar ingen på, som litet
 tittat uti Historien: uti deras Lagar 1: 2. T. 39. S. 3.
 står: om våra Baser icke hålla denna Lag,
 skola de mista både lön, tjenst, of den höga
 äran de hafva. Lnd, of Lend, betyder folk uti
 våra gamla Historier, of Lagar; hvarest detta ordet
 oräkneliga gånger förefommer. Of som Base,
 Bise, eller Bise, betyder en Styremann,
 som viser andra sina göromål, of anförer dem,
 så ser man, huru nått detta passar sig, nämligen
 βασιλεύς; Fölkets Styremann. Det Latinska ordet,
 Rex, är af samma ursprung, som de forna Latiners
 Konungar, of alle de äfsta Latiner, nämligen ifrån
 Svearike. Uti min Edda bl. 20 står det: Giordu
 blid Regin, det är: de blide Kungerna gjorde.
 Uti Ulph. Matth. 19. 18. RIKN HHH, Kung en.
 Rex unus. v. 23. H. P+R+P+ RIKH i Gården
 Kungens. Hit hörer Rega, regere. m. f. Ut des-
 sa kallas Grefiska uti Bibeln, är aldeles rätt, ty de
 voro så i anseende til bruket; men i anseende til Ur-
 sprunget, som icke hört ut at undersökas, voro de
 bägge Götiska. Men nu viljom vi komma närmare
 til vår välsignade Frälshares kors, at på det nogaste
 bese, of genomläsa, Ofverskriften, än en gång. Men

Gud låte oss så låsa Henne, of så se på Jesu Dyra
Kors, at vi måtte få smaka frukten deraf uti tiden,
of ewigheten!!! Efter både Grekiska, of Latinska
Bokstäfverne äro Runor, (se framman till § 3, of 4)
så låt oss skrifa dessa bägge med våra oförändrade Ru-
nor, dock hvar på sit Språk.

Den Grekiska Öfverstriften med Runor.

9. 10. 2. 7. 8. 5. 11. 13. 14. 1. 12. 3. 4.
ΙΗΝΗ· Η· ΗΗΡΗΗ· Χ· ΒΗΙΙΗ· Τ· ΙΝΗΗ·

Den Latinska Öfverstriften med Runor.

6. 16. 15.
ΙΗΝΗ· ΗΗΡΗΗ· ΡΗΗ· ΙΝΗΗ·

Öfverstriften med Grekiska Bokstäfver.

7. 15. 11. 6. 14. 2. 9. 5. 16. 4.
ΙΕΟΥΣ Ο ΝΑΖΑΡΕΟΥΣ Ο ΒΑΛΑΕΤΕ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΖΑΡΕΟΥΣ ΠΕΧ ΙΟΥΔΕΩΡΟΥΜ.
här felas uti det älssta Grekiska Alphabetet Γ, Κ, Π.
Sedan Θ, Φ, Χ, Ψ. uti Latinska Alphabetet, om man
skrifver bägge med dess Bokstäfver, fattas C, F, G,
K, P, Q.

Men här äro alle 16 Runorna. Wille någon på-
stå, at ΒΗΙΙΗΗ bör skrivas ΒΗΙΙΗΗ, så wil jag er-
hindra, at de gamle skrefwo nu Gisa, nu Giva. m. s.

Utaf Tyrkenernas 16 blifwa ofså 3 ute, näm-
ligen Deras K, Gh, of Ph. Sålunda kan intet Al-
phabet fullkommeligen finnas uti denna Öfverstrif-
ten, mer än vårt Runo Alphabeth, hvilket är gansta
märk-

måttvårdigt, of kan ensamt öfvertyga oss om den besynnerliga försyn, of omvårdnad, Gud haft om våra ensalliga Kunnor. De voro of de alra tjenligaste Bokstäfver at bruka på detta Jesu ΣΤΑΥΡΩ, eller Kors, emedan hvaren Kuna består af en Stav, ^{σταυρω} eller Stav: of desutan, Is undantagen, hade hvaren et Korsmärke, til påminnelse om den Korssåsta Gud, of människla. Mått ofså grant, at denna öfverstrift begynnes på I, S, Gud, of lyftas på Ψ Madur, människla; Ty här var en san Gud, of en san människla.

§. 15.

At tillägga Mästaren en sådan klar kundskap, om verldenes Frälsare, redan uti gamla Testamente, är med Guds ord aldeles enligit.

Man har tilförene erhindrat, det hvarken Mästaren, eller någor annor, utom Guds uppenbarade ord, kan veta dessa hemligheter. Vår Stamfader har lärt sådant af de Heliga Patriarkerna, of Fäderna, Noach, Japheth, Sem, Arphaxad, Eber, Deleg, of sådane, som alle lesde vid förstingringen. Of at de uti gamla Testamente hade af Gud en uti klarhet förundrans värd kundskap, skal af eftergående blifva klart. Esaias han lärde, of Predikade, at verldenes

Fräls

Frälsare skulle 1) komma af Issai Rot II. c. 2) födas af en Jungfru. 7. c. 3) vara uti en Person en San Gud, of en San människa, 9. c. 4) af ringa Föräldrar upfödas. 53. c. 5) göra de blinda seende, halta gående, döfva hörande, Spetelsta rena, resa up de döda, of Predika Evangelium för de fattiga. 35. c. 6) påtaga sig en tjenares skrepelse för sins folks misgerning. 24. c. 7) Uti et högst förägteligt tilstånd fullgöra för oss Guds Lag, borttaga nepsten, 53. c. 8) blifva jämmerligen slagen, sargad, pind, of plågad, för våra misgerningar, 9) tuga som et lamm, 10) föra våra synder med sig nedt uti Grafsden, 11) gifva rikedomar uti sin uphögelse. 9. v. 12) räknad i bland ogerningsmän, 13) bedia för öfverträdare. 14) på samma tid skulle många Predikare utgå, of predika godt för Zion, of om des ^{W.}, of säga: si här kommer din Gud! c. 52. Med långt flera omständigheter, som Esaias upräknar. David omtalar dessa, of jämväl andra, såsom 1) at Frälsaren uti sådana barndomen skulle af mördare eftersättas, 2) omfider Hans lemmar utstreckas, så at hans ben måtte stillas åt (u) 3) de skulle bespotta honom. 4) byta Hans

(u) Ut här gifves tillämpliga förståande, kan nu ingen neka. Of at de gamle så uttydde detta rum, skall af följande blifva klart. Juderna säga sielfva efter sina försåder, som lefde långt före Christis födelse, uti Talmut V. 11. F. 56, Col. 2. m. m. När Gud skapade verlden höll han med Messia et sådant Råd, sågande: människorna, hvars synder stanna hos dig, skola lägga på dig et ganska svårt of, ja bringa dig til döden, of jämmerligen plåga dig; ja för deras synder skal din tunga låda vid din gom Ps. 22:16.

Hans kläder, of fasta lott på Hans fiortel, 5) Skul-
le Han ropa uti sit libande: Min Gud! Min Gud
F hvi

Derföre är du nögd med detta vilkoret? Måssas svarade: O
verldenes HERRE! Skal denna plågan vara uti många år? Fa-
dren sade: Hela din lifstid! en vecka (Dan. 9: 27.) hafver jag
beslutit öfver dig. Men om detta bespnrar dig, så skal jag strax
göra ändra med människorna. Måssas svarade: O verldenes
Domare! med hjertans glädje, of frögd, påtager jag mig detta,
of med detta förord, of icke en af Israel skal förgås. Of of
icke allenast de måge blifva salige, som lesva uti min tid, utan al-
le, som lesvat före min tid, of skola lesva efter min tid: med
detta förord påtager jag mig allt sådant. An mer hafva de gam-
le berättat: uti den veckan, när Davids Son kommer, skola
De framföra tunga saupps, Stavr, eller Stoclar, KORSS,
of pålägga honom, of dermed uphöga honom, då han skal ropa
så. at hans röst skal höras up til Himmelen: Gud! m. m. of om
denna stunden hafver David talat Ps. 22. 16. detta de. Här ser man
Jubernas märkelige uttydningar, of predikningar, om Må-
sia, för än han kommen var. Hvad Kopparormen betydd, var
icke dem, som trodde, obekant; ty eljest hade intet hulsit dem,
om de icke trodt på honom, som skulle på Korset sändertram-
pa ormsens hufvud. Någre lärde västå väl, at forskåstande
var hos Juberna et främmande straff. Jag bryr mig of icke, den-
na gången, om denna tvisten; men vil likväl detta af Guds heli-
ga ord bevisa, at redan vid Mosis tid, ja of för, har det varit
beukligt uppå Trä uphöga til döden dömda människor, hos
Juberna, Deut: 21: 22, 23. Gen: 40: 19. Samans galge, som
omtalas Esters 7: 9, 15. var ingalunda lif ett H, eller H, efter
Poetens tvicka gisning, utan kallas han, som andra sådane, Y,
of Haman Y Y Y uphögd på trä/ hvilket betefnar et
Y Y Korst. Of som de uti gamla Testamente Y Y Y
Hångande på trä, voro afmätningar til Christum, som
offa uti Galat. 3: 13. kallas κρεμάμενος επί ξύλου, Hån-
gande på trä; of jämväl kopparormen var en afmätning til Fräl-
sarens uphögande på korset, så ser man, at 1) imellan afmätning-
gen, of det afmätade måtte vara lifbet, 2) at Gud uti Gamla

hvi hafver du öfvergifvit mig Ps. 22. 1. 6) begära
 dricka uti sin stora nöd, men få ättika, 7) vara Is-
 raels Jesus Ps. 14. 7. m. m. Jacob Sk. 49. talar
 1) om tiden när Han skulle komma, 2) Han skulle
 taga sina Apostlar af Naphthali Slägt, 3) Vara
 Jesus m. m. Adam of Eva de trodde, 1) at Må-
 sias i en Person skulle vara en San Gud, of en San
 människa, (x) 2) Blifva född af en kvinno, utan mans
 tilhjelp, 3) nedslå diefvulens gerningar, 4) uti denna
 strid lida en gruslig pina i sin människliga natur, Sk.
 3. 15. 5) med trona böra omsfattas, of ägas, 6) va-
 ra Jesus. Sk. 4: 4. Om Henoch
 heter det Sk. 5: of Noach uti Sk. 6: 9. וְחֵנוֹךְ נֹחַ
 Det är: Han städade sig at rätt leda andra
 til

Testamente, icke på ett sätt, utan många, förestält, at verbenes
 Frälsare skulle på et Kors lida, of dö; of sålunda 3) varit godt
 tilfälle för vår Stamsfader at lära det samma, om Korset. Til
 slut vil jag det erhindra om Korsmärket hos våra Hedniska
 Förfäder, at jämväl när de drucko sina Gudars stälar, så sig-
 nade de dem, det är: De gjorde öfver hornet den Gudens
 märke, hvares stäl de drucko, som ses klarligen hos Sturlofon
 T. 1. bl. 145. Huru Odins, of Freis stäl signades, kan jag nu
 icke säga. Men det är vift at när Thors stäl skulle signas, så
 gjordes et Korsmärke öfver Hornet, som tydeligen såges på
 nämnda rum, hvilket kallades Thors Sammar märke, af sam-
 ma orsak, som tillförene nämnd är.

(x) Ev meningen af Eva utfaga, när hon födde Kain, var icke,
 at hon trodde, Kain vara Måsias, utan, at hon genom trona
 ägde honom, som i en Person är וְיֵשׁוּעַ en San män-
 niska, of den Sielsständiga Gudens. Så kallade Mose sin Son
 Eliester, min Gud of hjelp: icke, at han trodde honom vara
 sin Gud, utan, til en påminnelse om det samma.

til H. E. Aranom: hvilket nödvändigt måtte ske genom Guds ords rina lärande; uti hvilket hiertat, nämligen Läran om Jesu lidande, icke kunde vara borta. Mose gifver of et härligt vitnesbörd om Japhet, at Han varit uti Noachs älderdom välsignad för sin stora Gudsfrugtan; samt det äfven, at Gomer behåller sit första Rum, gifver mig anledning til upmärksamhet; at förtiga, det han är den första människa, efter floden född, som omtalas. At så mycket bättre finna, huru våre Förfäder haft tilfälle blifva så väl uti de Himmelska sanningar underrättade, vil man göra följande jämförelse imellan Japhets, samt Gomers, barn; of Sems, samt Arphaxads, barn.

Noach blef 900 år gammal, dog på verld. år 980.

Japhet. Sem, lefde 600 år, dog 2156.

Gomer. Arphaxad, lefde 408, dog 2096.

Asthenaz. Sala lefde 433, dog 2125.

Bure. Eber lefde 464, dog 2186.

Bore 2246. Peleg, vid hans födelse deldes jorden.

Obin 2320. Regu.

Thor Saturn 2380. Sarug.

Juvir, Beris 2400. Nahor.

Dardan 2450, Kung i Troade. Thara.

Eriktion R. i Tr. 2500. Abraham. 2124.

NB. Denna Taffla gifver, uti vår älska Historia, lius, där eljest aldrig något lius, eller visshet, vore at förvänta. När man nu tager i agt, det alle Greker, of andre gamle, vitna om våra Förfäder, at de, framsför annat folk, varit ganska långlifvade, så lærer ingen säga, det vara för mycket råfna sextio år på en led vid denna tiden. Det vore såfångt andraga några, emedan alle med en mm instämna. Ja, åtskillige säga uttryckeligen, at de lefvat 600 år. Så hunda bör icke det villa mig, at Hebreernas Stamfäder, uti denna Taffla, finnas icke varit så långlifvade; ty hvarken Guds ord, eller verldliga Historien, tillägger Hebreerna så många dagar, som våra Stamfäder tilläggas. Här af drar man följande klara, of säkra, slut: 1) Gomer, Arkenaz, of Bure, våre Stamfäder, lefde några Hundrade år ihop, of tillika med, Noach, Japhet, Sem, Arphaxad, Sala, Eber, of Peleg; hade dertfore bästa tillfälle blifva, uti den Himmelska Sanningen, underviste. 2) Bore, Odin, of Thor, hafva ofså lefvat öfver 150 år ihop, of tillika med, samma Patriarker. Of som Odin, of Thor, foro vida om verlden, som på sit rum skal visas, of utspridda samma Gudadyrkan, som de fått af sina Fäder; of det jämväl är otroligit, at de tvärt imot Noachs prophetia om Japhets barn, skulle utspridt afguberi uti verlden: Så måste man, i anseende på allt sådant, tilstå, at de både haft ganska godt tillfälle lära sådana Himmelska Sanningar, of, at de i sjelfva verket lärt dem.

S. 16.

De gamle Egypter, som lefde före Mo-
sis tid, hade redan af våra SviöBöter lärt
skrifkonsten, of undfått sina Bokstäfver.

Här torde någor påstå, at jag detta säger af
en blind kärlek til mitt Fäbernesland: men Benågne
Läsare, döm icke så mycket om min kärlek; som mera
om mina skäl, dem jag nu för dig vil framställa. Med
sanningslika gifningar vil jag icke det ringesta hafva
at stäffa; utan med de älsta, of bästa, Historier skal
saken afgöras. Diodorus Siculus, som genomfor
uti Egypten alla gamla Egypters handlingar, hörde
alla lärda uti detta landet, of efter sådant samman-
skref Egyptiska Historien, 100 år före Christi Födel-
se, säger uttryckeligen, at Herman, eller Merkur,
upfant Bokstäfverna hos de Egypter. I B: 15. (y)

F 3

Pla=

(y) Denna Herman, eller Merkur, hade flera namn uti äldre ti-
der, hvidan kommit at Bokstäfvernas upfunnele tyks tilläggas
mera än en. Hans råta namn var Thur, Echor, eller Ehor.
Men emedan han var en stor Herman, eller frigsman, blef han
af Greker kallad Hermes, of Herman, det är frigsman, som
ordet Herman, of Hermen, icke en, utan flere gånger finnes i Yng-
linga Sagan, of Edda. Atle, eller den Adle, blef han, äfven
som andra Konungar, kallad. Dersöre vitnar Plinius, at Atlas
kallas hos Ethioperna Hyris, eller Thur. Se min Svenska
Historia om Thur. Bokstäfverna kallas på Götiska Märke, ic-
ke på en, utan många Kunstenar. Hvaraf Thur fick det nam-
net Merkur hos Latiner, emedan Han lärde dem Merken. Hos
de Baktrianer, som efter Trogi Pompeji, Justini, Jornandis,
of fleras, vitnesbörd, vord komne ifrån Svearife, kallas den-
ne Thur, Zoroaster, Eoroaster, det är efter Götiskan: Thur

Plato uti sin Phed: bl. 274, säger: Jag hörde/ under mit vistande uti Egypten, vid staden Naucratin (Naufertin, Nefenstad,) at der varit en vis man/ sedan räknad bland Guderna, vid namn Theuth; denne har först upfunnit Räknekunsten/ Landmåteri/ of Stiernekunsten/ Tärning/ of Taffspel/ samt **BOOKS**, **DLXXII.** vid denna tiden vegeade Chamur, (m är in

as eller Gud. Hos de Sitaner kallas han Tharas, hos Assyrier Thurras; alt et; Thor Gud. Uti Italien lärde han dem Sa (sero, satum, serere, så Sa,) of blef dertföre kallad Saturn, of Saturnus. Af Greker kallas han Chron, ΧΡΟΝΟΣ, uti hvilket namn man äfven igenfinner Thron, eller Chron, Det är Thore. Ero hoad dig lyfter, min Läsare, det är nog, at hela Historien är på min sida: jag hinner icke här anföra alla rum. Isman, Osmand, Osmandyas, det är: Guds mannen, blef han med fog kallad för sina vackra lärdomar om Gud. Herkulle, Herens Kulle, eller anförare; Bacchus, den mågtige anföraren; Diomysus, eller Thior Is; äfvens väl. Emedan hans namn både skrefs, of kallades, Thaur, of Thauros på Grekiska, betydde en Tur, tiur, så hafva Grekerna, of Egypterna här af fått sina dikter, at Thor blef förvand til en Tur, Tiur, då han förde Europa, eller hela frigsmagten ur Europa, ned på Creta. Of som ofse, eller tiur, heter hos Egypterna Apis, of Serapis, samt Busiris, så bör man veta, at Dessa namn äro en enda Konung; hvilket man af gamle Grekers, of Egypters, klara ord kunde bevisa, men se sjelf efter, om du twiflar, B. 2. hos Diod. S. Herod. of andra. Nu vil man söljande oryggeliga Historiska samningar erhindra.

1) Thor, som of kallas Saturn, Chron, Herman, Atlas m. m. var född, of Konung, uti Svearike, samt Götters Stamfader. Sturleskons Edda. Sanfumiathon hos Euseb. Pr. Ev. C. 9: 10. Herod. L. 5. c. 128. Diob Siculus L. 2. c. 47. B. 3. c. 56. of många andre. 2) Härifrån gick han ut med en våldig här, of genom for hela Europa, Asia, of Africa: Plato in Critia, Ephorus hos Strabo 7. B: Herodot. 4. B. c. 100, 101. m. m. Diod. s. 3. B. 57. C. 1 B. 6. c. samt många andre, som man icke hinner upräkna: ja, de alra älfsta, of bästa Historier, instämna med en mun uti denna Ton.

infommit såsom uti rumpo, rupi, olp, olympus, of tusend sådane), eller Thaur/Thor, of bodde uti den förträffeliga Staden/ som Grekerna kalla det Egyptiska Thebe/ (eljest Diorpolis, Diospolis, Thorbole, såsom *μαπτωρ, μαπτωρ*, honos, honor, of 600 andre,) hvarest Osymandyas dyrkas. Til denna Kung kom Theuth **ΚΕΣΑΥΔΕ**/ of viste honom sina konster, of sade at de borde utspridas ibland Egypterna. (2) Joh. Fr. Buddens uti sin Historia Eccles. B. T. bl. 343 talar så här om: ibland de verbliga visa, som lefvat vid Abrahams tid, är Merkur den förnämsta, hvilken Egypterna kalla Thont, of Alexandrini Thot, Grekerna **ΣΕΡΜΑΝ**, som Euseb. vitnar. Denne, fast än han varit en människa, har dock varit den första, som (efter förskingringen) lärt dem Skrifkonsten, of kommit til en förträffelig högd uti alla vetenskaper, så at hans höga vishet, of djupa insigt uti åtskilliga saker, of konster, förvärfvade honom det Hedersnamnet **ΣΕΡΜΑΝ** Trismegistos, eller den ädra förnämste Magistern, of Mästarn, äro Lactantii ord Div. inst: 1. B. c. 6. alt detta Buddens. Cicero säger de N. D. 3 B. bl. 117. Merkur, som Theateå dyrka, hvilken tog lifvet af Argus, of berförre for NB. ifrån Grekland NB. til Egypten, han har gifvit Egypterna Lag, of Bosstäfver. Denna
falla

(2) At Plato gör Thaur, Osman, of Theuth, som var alt en, til åtskilliga, är icke underligt, of bör icke irra någon. Deras gerningar öfvertygga of aldeles, at det varit en enda person, som af följande jämväl skal märkas.

Falla de Egypter Ehot, of med detta Hans namn kallade be den första månaden uti året hos sig: äro Ciceros mer än märkvärdiga ord (a). Den gamle Greken Elianus vitnar också, at Herman upfant Bokstäfverna. Men et makalöst vitnesbörd i denna saken gifver den gamle Sankuniathon, (b) sågande; (c) Efter Misor, uti Egypten, kom Taaut, som upfant de alra första Bokstäfver. Honom falla Egypter-

(a) Den första månaden hos Egypterna kallades icke Ehot, utan Ehorin, of Ehoriof, som ses hos Ufferium de Maced: et Asiano: Anno solare p. 40. of som Cicero vitnar, at månaden af Mersurs namn Ehot fått sitt namn, så ser man, at et litet fel är inkommit uti Ciceros böcker, i det der står Ehot för Ehor. Ehoriof, Ehorismånad, hvad kan bättre passa sig. Se nu, at Athoth, Menas Son, är ingen annor, än Af Ehor, Mammens son, hvilket den Lärde Marsham jämväl tillstått, Can. Chron. sal. 1. 6: 35. Se nu, huru väl det kommer öfverens, at Sankuniathon, gör nu Saturn, nu Ehor, til den första Rung uti Egypten; men Herodotus tillägger detta Athothis, 2. B. 55, 407. andre, Chamur, eller Ismandr. alt en.

(b) Denne har lefvat vid Josue tid, of intil Gideons, hvilken han vid des andra namn Jerobabel, eller Jerombabel, omtalar, sågande, sig af denna, såsom af en då lefvande, Jovas Prest, lärt mycket vishet. Vile någor invända, det vara ovist, om denne Sankuniathon: Så vil jag svara: man kan icke blifva visare om någon bok, än Sankuniathon, emedan han andrages såsom aldeles oröfvelagtig af Svida 960 år efter Christum, af Eusebius 340 år efter Eh., af Porphyrius 270, af Atheneus 160, af Philo Byblius 100 år efter nyssnämnde Salighet, of ingen af alla dessa gamla Greker nämna den ringaste mistänka om honom. Under vår vårda Histor: Profeskor, i Lund Sven Bring, är denna saken til någie afgjord, uti en Disp. de Sankuniathone - af Samuel Höf 1745.

(c) Hos Euf. Prep. Ev. c. 10.

terna, Thor, men Alexandrini, Thouth,
 of Greferna, Herman (d). Of äfven som man
 hört af Cicero, of Plato, at Theut, eller Thor,
 G kom

(d) Jag vil indraga Eusebii egna ord: *Ἀπο Μισώρ, Ταύτος ὁ*
ἔγραψε τὴν τῶν πρώτων σοκείων γραφὴν. Ὁν Αἰγύπτιοι μὲν ΘΩΡ,
 (Θ+R), *Ἀλεξανδρεῖς δὲ ΘΙΘ, Ἕλληες δὲ ΕΡΜΗΝ, Ἐκάλεσαν.*
 Åro makalösa ord, som med gull, of silfver, icke kunna verderas.
 Se nu, at Theut, Thouth, Herman, Merkur, of Thor, är en, of
 samma Person, efter denna gamla Sankuniatons vittnesbörd.
 Hvilket är så mycket mer at verdera, som denne Sant: lefvat fö-
 re Homerus, Hesiodus, of Orpheus, samt sålunda före alla
 Grefiska Poeter, eller Skalder, of varit en gansta lärð man,
 som af följande skal ses, der Euseb. så säger: Pr: Ev. 1^h. 23.
 Philo hafver indelt Sankuniatons hela verk uti fem Böcker of,
 uti företalet til första Boken, talar han så om honom: Sankuniaton
 var en gansta lärð man, of flitig Häfdaöfvere, of ä
 stundade veta allt ifrån sin första början. Dersföre hafver
 han med mycken flit, of estertanka, ransakat
 Taauts, eller Thors, Skrifter: emedan han
 väl viste, at Thor var den första ibland alla
 människor, som upfant Bokstäfver, of begyn-
 de skriva Böcker. Begynde fördenstull ifrån den-
 na, som Egypterna kalla Thor, of honom har
 han lagt til grund för hela sin Historia. Så
 väl Sankuniaton, som andre, tyckes göra Saturn, of Thor,
 til tvenne hion; men de vederlägga sig heltve, of visa klart, at
 det varit en enda person, som af följande skal bevisas. 1) Sa-
 turn, var den första Kung uti hela Egypten Diodorus S. 1.
 B. 13. c. Euseb. Prax: Eu. m. f. Äfven var Thor den första
 Kung uti hela Egypten: Sant. hos Euseb. bl 36. 2) Af deras
 samma namn; Ev Saturn blef Thor kallad; då han lärde dem
 uti Italien at Sa (Sä), så at Saturn, är Sä Thern. XPONOR
 är ofsä et med Thor, Thorn, eller för bättre hud, Chronos,

kom ifrån Norrlanden til Egypten, of lärde dem
 Bokstäfverna, uti första Konungens tid, (som var
 han sjelf): så vitnar Sankuniaton, at Saturn, el-
 ler Thorn, kom ifrån Norrlanden til Egypten, of
 hade med sig en vid namn Is, som med sin broder
 Knå, sedan kallad Phoenix, upfant alra först Bok-
 stäfvorna. (c) §. 16.

Χρόνος, Saturnus, äfven som *καλλεω εκληθή, Γνωσ, εθάνον*,
 cerno, crevi, uti hvilka man ser, vocaln sättas nu före, nu efter,
 sin Consonant. 3) af Herodoti vitnes börd, 5 B. 128. c. at
 Herman, eller Theut, var Götternas Stamsfader; of 4 B. 90.
 c. at Saturn, of Hans Son Jovir, eller Herkul, var Götter-
 nas Stamsfader. 4) Deraf at hos Herod. 5. B. 128 c. vitnas,
 at Götterna dyrka måst Herman, eller Theut, af alla Gudar,
 of just det samma vitnas om Saturns dyrkan, Se Macrobi. 1 B.
 10. c. m. m. Huru Thor han hölls af våra Förfäder högre, än
 andra Gudar, är allom bekant, of behöfver icke bevisas. 5) at
 Saturn, eller Utle, kallas, of berömmas dervöre, at han up-
 funnit a) Bokstäfverna, b) Stiernekonsten, c) Vin plantering,
 d) Åkerbruk, m. m. of just samma gerningar, of stocken tillfris-
 vas Herman, som är anmärkt uti Schuberti Hist. Philos. bl.
 242, m. m. hvarföre denne lärde man säger bl. 10. 14. antingen
 Ethioperna undfått sina Bokstäfver af andra; eller sielfva up-
 funnit dem; så är det ändå vift, of klart, at deras Atlas, eller
 Thor, är en, of den samma, som Herman, eller Thor, hos de
 Egypter. 6) af deras härkomst; ty Atlas, eller Saturn, var
 Kung hos de Atlingar, of Hyperborer; men gick ut med en väl-
 dig friggshår, Diob. S. 2 B. 37. c. 3 B. 59, 60, 61. c. m. of
 for öfver hela verlden. m. m. ja han var Boreas Sonason, Kung
 gens på Atland: Plato in Tim. jämnförd med Diob. S. 5. B.
 66. c. 3 B. 56. c. of Herman, eller Merkur, Theuth, var Bo-
 res sonason. Diob. S. 5. B. 72. jämnförd med Macrobi. Sa-
 turnal. 1 B. 10. c. samt Virgilius 8 Aen. v. 138. m. f.

(c) Jag vil införa Eusebii egna ord: *ελθών δέ ο Χρόνος εις Νουτυ
 Χώραν, άπασαν την Αιγύπτον έδωχε τώ ταύτω, όπως βασιλειον
 αυτώ γένηται. Αν εις ην Ιερισ των τριών γραμάτων ευρετής, α-
 δελφός, Κνά, τή πρώτῃ μετανομασθειςτος φοινικος. Uti detta märks*

§. 16.

Sedan man funnit, detta vara en solklar sanning, at Thor, Konungen uti Svearike, farit ut härifrån, til Egypten, of lårt dem sina Bokstäfver; så förtjenar det en dubbel estertanka, at de Egypter hade Bokstäfver med korsmärken, som utmärkte et tilkommande nytt lif.

At de hade sådane Bokstäfver, är Svida, ofvann til indragen, et ojäfagtigt vitne. Loescher in de caus.

§ 2

Lin

vårdiga språket ser man, a) at Sa Thurn, eller Thorn, kom ifrån Norden, til Egypten, of var icke född uti detta landet: b) at Han uprättade akraförst Konunga riket uti Egypten: c) at den första Konungen het Taavi, eller Thor. d) At uti Thors följe var en Bokstäfvernas upfinnare, vid namn Isis; NB. Denna är ingen annan, än vår Runa Is, som är grunden til alla våra Runor, of gifver dem alla sin Skapnad, (se den 7 §.) of kan sålunda på Skatdesätt kallas Bokstäfvernas upfinnare. Dikten om Isis, eller Jo, lärer här finna igen sin rätta uprinnelse. Man bör of märka det gamla ordspråket, Pro Iside, Asinum venerari: det är: vörda den onda i stället för Gud: Taga lögn för sanning. Scher. Mythol: bl: 38. Se, detta gamla ordspråket huru mågta det styrker min uttydning, at Is betyder Gud, men icke is, glacies. e) Isis broder var Kna, som sedan kallas Foinir. Det är klart, at Kna, eller Fainir hade samma ursprung som des Broder, hvilken med Thor kom ifrån Norden. Låt of då se efter, hvad Kna betyder. Mån icke detta är mera, än märkvärdigt, at denna omtalas uti Edda, of i 8 dämifagan, der så står: KNA eller Gna, sändes af Frigg til åttfiliga rum, med ärende. Hon äger den häft som råmner genom både luft, of låga. . . Af Knas namn, sägas det Knäsa, som högt far. Sålunda ser man, at med Kna förstås intet an-

Ringvæ Heb. 224, 225, deråst han upræknar Egypternas Hieroglyphiska Bokstæver, visar, at deras **Ch**, som aldeles svarar imot vårt **X**, var et riktigt forþmärke, fast det stod som et Latinsk **X**. Äfven så deras **Thau**, strefs på detta sättet; †. **T. T.** hvilka hafva samma märken uti Runskan. Uti det Ethiopiska Alphabetet ser man, samma Bokstæver med samma skapnad, nämligen likt et kors; ty deras **Ch** strefs sålunda †, eller of †, men deras **Thau** sålunda †, aldeles er rätt kors. När man nu ser, at **Ch**, uti Götiska, Egyptiska, of Ethiopiska, alphabetet, har et riktigt forþmärke; så lærer man a) se, at det är en oryggelig sanning, som man talt om dessa Alphabeters härkomst, b) at detta, som man erhindrat om

de
 nat än ljuset, hvilket ser genom både luft of låga. Ljuset kallas eljest på Götiska **FIN**, **FAIN**, **Fin**, lysande, hvadan **Sigg** Odins FaderFaders Fader **Finr**, det är, Den lysande, kallas uti en annan Handskrift **Biartur**, det är: den lysande, (Se Disput. de Genealog. Regum Svionie.) **FAINIK** **Fainir**, eller **Foinir**, betyder på detta sättet: den som äger lius, antingen detta då hörer til kroppen, eller själen. Uti den senare händelsen betyder det **Lärdom**, of **Visbet**, hvilka ganska väl kunna sågas hafva **Is**, eller **Bokstafven**, til **Broder**. Af det nämnda **FAIN**, är det Grefiska **Paiva** lysa, Latinska **Genestra**, eller ljusets indrag. m. m. Of som Thors efterkommande jämväl räbde öfver **Valastina**, vid **Jacobs** tid, of en del af dem kallade sig af sin **Vishets**, of **Bokvets** idkande, **Phoenicer**, eller de **Vise**, så ser man nu detta ordets ursprung, of bemärkelse, efter de äldsta Skrifter, nämligen **Edda**, of **Sankuniaton**. Til slut vil jag märka, at en lärdoman, hvars namn jag skonar, sagt uttryckeligen, det **Philo** **Bohlius** tillagt **Sankuniaton** Bokstäfvernas upfunnelse, hvilket dock är tvett imot både **Philos**, of **Sankuniatons**, ord, som nyligen äro indragne.

de gamlas Kundskap, om Mesia, Hans namn, of lidande på et Kors m. m. blir jämväl en Solklar sanning, emedan Th är första Bokstafven uti Kristus. Jag kan icke utan förundran läsa de orden, som tilförne äro indragne, at de gamle Egypter sade; Korset betyder et nytt tilkommande lif: samt Eddas: ord at Thor, med sitt Kors, skulle nedslå all Helvetes här. Uti hedendomen blef detta, som sagt är, tillagt Thor, of illa uttyt; men har dock sin uprinnelse af en Himmelsk sanning, at en skulle komma, som sielf skulle vara lifvet, of, med sitt Kors, nedslå all helvetes her. Det var sålunda icke underligt, at på den urgamla Isis Tafel stodo alla Bilder, med Stafven Is uti Handen; of fem Bilder med et Kors uti högra handen: hvilken tafel var, äfven som vår Kunstas, öfver hela året. Andteligen vil jag det påminna, at intet språk har tienligare ord at beskrifva kors med, än som Hebreiskan. Ty på Grefiska heter det Σταυρος, egenteligen en Stavn, Staf, eller Påle, som fästades uti jorden, of merendels var et riktigt kors. På Latin heter det Crux, af Götiska ordet Kruß, Kroß, hvilket vi nu säga Kors, af krossa, medan det föreställer et krossat ting: men på Hebreiska heter det , se här sielfva Skapnaden stäl,

ställer just et Kors för ögonen, dels of et trä, som
 py egentligen betyder; påminnande of dermed, det
 förbudna py träet. En när Eva tog äplet af detta
 Rundskapens trä, så drog hon Guds förbannelse, of-
 ver sig, of hela verlden. Derföre måste vår välsig-
 nade Frälserman stiga på et py trä, of blifva en för-
 bannelse för våra skull. Men nu om annat.

Såsom man kommit at tala om Hedningernas
 afgudar, of afguderi; så vil man här införa de älska,
 of trovärdigaste, Historiers vitnesbörd, om de namn-
 kunnigaste folks afgudar, ofver hela verlden: då kan-
 ske, man kan finna på slutet en sanning, som härtil
 varit för hela efterverlden gömd uti et tiokt mörker,
 men kan icke, utan stor saknad, umbäras.

S. 17.

De första Konungar uti Svearike,
 nämligen, Bore, Odin, Thor, of Jovic, som
 gjort stora uttog ofver hela verlden, äro ef-
 ter sin död räknade för Gudar, of dyrkade
 ofver hela Europa, Asia, of Afrika: men
 sielfve hafva de icke varit hedningar, utan
 ganska Gudfrugtige, Rättfärdige, Wise,
 of Milde emot sina undersätare.

Detta skal af alla folks Historier blifva klart,
 dem jag här, efter hvarandra, vil af de älska Gre-
 fer,

fer, of dylifa, införä: men förut litet om namnen erhindra. a) B utsades af Greker som et V, som ses af Davids namn, som uti Nya Testamentet på Grefiska altid skrefs ΔΑΒΙΔ, men sadet ändå David. Of oräkneliga flera. b) †† An betyder uti Götiskan Kung, som ses af ordet piopan, piuban, uti Hervorar Saga, of Ulphilæ N. T, hvilket ord är ihopsatt af Diod, eller Diud, Folk, of An Kung. Af dessta två anmärkningar ser man, at a) Bore hos en Gref blir ganska lätt YOPE, of OYPE, b) med An efter OYPAN, det är Kung Bore. Detta Blandade Grekerna med sitt OYPEA, Himmel. Dsin kallades också Sun, (som betyder både Tapper Ungling, of Solen) Nefen, of Nofan på Götiska, (f) men på Latin het han Neptun, (g) Mars, (h) samt Kolor, (i) På Grefiska het han Okean, (k) äfven Poseidon, (l) Thors namn har man o;vantil upräknat, at han kallades uti Italien Thar, of Thor, Så Thorn, uti Grefeland Thorn, eller Chron, Dor, Hermar, eller Merkur, uti Egypten Theut, Thaut, samt Thor m. m. uti Ethiopien Dyr, of Thaut, samt Atlas. Uti Assyrien, Chaldeen, m. m. Zoroaster, uti China Dion Jfos, eller Dior Js, Thor Us, Thor Js, det är Thor

(f) Se Edda i. Demis. (g) Af Nef Herre på Skepp, of Tun vatn. (h) Af Mar på Götiska haf, en slätt plats, der Krigsrustningar ske; Mar betyder också man på Götiska. (i) Af Koile et invälfst ting, såsom Skep, Himmel. (k) Uti Platos Timeus m. m. af Nofan, när det första N är bortlagt. (l) Af Bafe Styreman, of Tun, eller Don vatn.

Thor Gud. Om Jovir märker man, at han kallas Ju-
piter; (m) ZEYZ, of ΔΙΟΣ; (n) Diomysos, det är:
Thiorison.

Evlogöternas berättelse, om sina Hedniska Gudar.

Så vil man höra de gamla Historier. Sturleson
(o) talar så om Göternas asgudar: Utaf sina
förtäffliga konstur blef Odin högt agtad, så at man
trodde på honom, of offrade honom, of Hans Sö-
ner, kallande dem sina Gudar (p). Uti Edda (q) ta-
lar Siggodin om sin Stamsfader, Odin hin första,
sälunda: Bure, som lefde vid sielfva stapel-
sen, (r) födde Bore, eller Boran, som var fader åt
Odin, Vile, of Ve, of det tro vi, at denna Odin,
of Hans bröder, styra hela verlden; of nu är sagt
om Herran, som vi vetom högst vara (s). Vidare
säger Siggodin, (t) ifrån denna Odin är vår släkt;
of är detta alt Guda Släkt. Dersföre kallas Odin
Allfader; ty, han är Alla gudars fader. Uti 12 Dæ-
mis:

(m) Svetsfader. (n) Ζεύς af Gud ΥΠΕΡ, ΥΠΕΡ. Dios, af
Dior, Thor, äfven som μαρτυρ, μαρτυρ.

(o) Uti sin Heims Kringla, Yng, Sag. 7. c. (p) Detta ser man,
på anförda rum klarligen sägas om Odin den senare. Men at de
dyrkat en Odin tilföre, visar Sturleson uti nämnda Bök, när
han säger: Då begynde man å nyo tro på Odin. (q) 4 Dämi-
sagan. (r) Efter Edbans berättelse; of fast detta icke är sant,
så ser man dock, at han varit bland de alra första efter floden.
(s) Ho ser icke här, at åran är tagen ifrån den Högsta Guden,
of tillagd människor. (t) Uti 6 Dämis.

mis: säger åter Siggodim til Gylfve: Tolf äro de
 högsta Rungerna, af Guda slägt, of dem skal man
 tro på; nämligen 1 Odin, eller Sun; 2 Thor, el-
 ler Atle: 3 Balbur, eller Apollo: 4 Niord, eller
 Boreas: 5 Frei: 6 Tyr. 7 Brage: 8 Heimballer: 9.
 Hauder: 10 Vidar: 11. Ule, eller Vale: 12. For-
 seti. Vidare, uti samma Dämifaga, upräknas fyra-
 tijo of tre Odinsnamn, samt tilläggas, at orsa-
 ken, til dessa många namn, är den, NB. at så många
 äro tungomål, uti verlden; of alt folk ville
 falla honom på sit språk, of på det samma tilbedia
 honom. Många namn har han of fått NB. ute, på
 sina resor, i främmande land, hvilka äro inkomne u-
 ti gamla Historier: äro Eddas märkvärdiga ord.
 Om Thor, eller Atle, talar den 13 Dämif: sålunda:
 Thor är den förnämsta af Aserna, at berättas Hans
 dater är icke dagen tilräckelig. Uti den 23. 24, Dä-
 mis. ser man Thors åtskilliga uttog, nu til sjös, nu
 til lands, til ymsom länder. Der berättas ofså om
 Magne eller Juwir, Juppter, Thors son, huru
 han uträttat större ting, än alle hans förfäder. Uti
 den 18 Dämifagan ser man, huru jämväl dessa första
 Rungernas gemåler farit ut, til åtskilliga folk, efter,
 eller med, sina män. Uti den 15 Däm. ser man, hu-
 ru en Iduna hade, uti sin vård, några Gulläpplen,
 som Guderna skulle äta utaf, of blifva odödelige. U-
 ti den samme Dämif. säges, at Brage är Skaldernas
 Stamfader, of våltalighetens uphofsman. Uti den
 8 Däm.

3 Däm., at tiden, då Odin of Hans son, Thor, lefde, kallades Gullöldren; samt, at desse uprättat Domstolar, Lag, of rätt, m. m. Detta, of mycket annat, är de älfsta Sviogötiska Historiers vitnesbörd, om forna verldenes Afgudar. nu viljom vi gå til de älfsta Grefers Historier (u).

De Hyperborers berättelse, om sina Hedniska Gudar.

Desse bodde, säger Hecateus, en gammal Gref, på et nås, ända norrut i stora hafvet, midt imot Gallien, (v) närmast intil norrstiernan (w). De hafva sitt

(u) At Göternas, uti Svearike, Samhälde är det älfsta, efter Norden, är bevisst uti Företalet til min Sturlesons Edda. Här vil man det allenast märka, at Sviogöterna, på Skandö, kallades också NB. Hyperborer, NB. som ses hos Adamus Bremensis, uti sin bok om Svearike, Norrige, of Danmark. Der han säger: Norvegen går intil de Ripheiska bergen, S Svearikes gräns östan, of nordan NB. intil de Ripheiska bergen. De som bo uti Svearike kallas NB. Hyperborer af de Latinska skrifvare, of äro mågta berömda.

(v) Gallien kallades vid Julii Cesaris, of Diodori Siculi, tid, Etsalpina, of Transalpina, of låg derföre på båda sider om Alpesbergen. När man derföre går, efter desse Diodori S. of Hecatei klara ord 2 B. 37. c. ända norråt; får man intet annat nås, än Svearike. Julius Solinus Polyhistor, säger sålunda uti sin Geographia: Det vore et såfångt skvaller, om de Hyperborer som så mycket omtalas, of berömmas, om man lete på et löst rykte allena: men emedan NB. alle de älfsta, of bästa, Historier komma öfverens, uti berättelsen om dem, så är såfångt frugta någon osanning. Desse Hyperborer bo, efter alla gamlas vitnesbörd,

sitt namn af Boreas. Boreases efterkommande stiga,
 hos dem, man efter man på Thronen. De äro of
 högsta Prester, of sköta Templet, som är Helgat åt
 Apollo, hvars moder här var född. Dese Hyperbo-
 rer hafva sitt eget besynnerliga språk; of ifrån urgam-
 la tider hafva de plågat en nära vänskap med de A-
 thenienser. Här ifrån reste fordom Abaris (x) til
 Grefeland, at förnya den urgamla vänskapen, of
 NB. Slägtskapen, med de Deler. Detta Herateus. På
 detta de Hyperborers nås hade varit Dianas rått,
 of första hemvist, of härifrån hade hon kommit til
 de Greker, Diod. S. 4. B. 52. här vistades Guder-
 nas moder, Sibylla, tillika med Apollo: Diod. S. 3.
 B. 59. c. hon som blef hafvande af Attin c. 58. som of
 kallades Marsy Us, Guden Mars, samt Apollo.
 Hon, som födde Saturn, eller Atlas, c. 60. of 57.
 of lefde här hos de Hyperborer tillika med sin man,
 Mars, eller Attin, of Apollo. c. 59. Ifrån dessa Hy-
 perborer hade Grekerna fått sin förnämsta lärdom,

H 2

vite

nordast uti Europa vid de Ripheiska bergen.
 Detta han. Härtil vil jag endast lägga Theophrastus vitnes-
 börd, at Skyterna kallades, på sit eget språk,
 Götar, of bodde allraförst uti de Hyper-
 borers land; hvilket märkeliga rum Kongl. Se-
 kreteraren v. Stiernman mig meddelat. Om de Hyperborer, kun-
 de långt flera andragas; men detta är nog, uti en förtlar sak.
 (w) Desjutan vitna alle gamle Greker, at de Hyperborer bodde vid
 Ripheiska bergen, vid norra ändan af den bebodde jorden. Dam.
 Plin. m. m.
 (x) 800 år före Christi födelse: märk! han var ingen sk, utan en
 människa.

vitnar Plato in Ariochs 3 T. bl. 371. Härifrån kommo Opis of Helaerga, eller Sathurn; säger Plato på nämnda rum. Den gamle Herodotus talar ganska märkeligen om dessa Hyperborer, uti sin 4 Bok 101. c. hvilket man här vil införa. Öfvan Esterna bo, Arimoen (Hermán), Griper, of Hyperborer, intil nordiska hafvet. Sedan säger han: Hyperborer, Hermán, Ester, Göter, of Kimrar; talandes om dem, såsom et folk, delt i små flockar. Uti 102 c. säger Han: På andra sidan Tanais, uti Asia, är icke något Skytaland: derföre icke heller de Hyperborers. 103 c. säger Han: de, som bo på Deldön, berättat ganska mycket om Hyperborerna; såsom, at Arkil, of Opis (y) foro ifrån de Hyperborer til Deldön, of at de då voro i följe NB. NB. med sielfva Guderna, som förskaffat dem andra hederstienster. På samma tid, fast något senare, kommo också Hyperoche, of Laodices, ifrån de Hyperborer til Grefeland. Dessa, nu nämnde, förde en Helgedom, eller tvänne Messings taflor, derpå mycken vishet stod skriven, med sig ifrån de Hyperborer til Grefeland. Efter döden äro dessa, Opis of Arkil, dyrkade af Greferna. Sålunda har helgedomen kommit

(y) Arkil omtalas på Öggs Runsten, framman til införd, of Opis var Thors, eller SaThurns, Drottning; [hon kallades också af Göterna Apia, säger Herod. 219. c.] Öggs sten är upfatt af Thur, eller Thor, of Arkil, of Typhon; hvilket allt med hvart annat väl instämmer.

mit åt **Söderlanden NB.** alt detta **Herodotus.** Af dessa älska **Grekens** vitnesbörd, om **Hyperborena,** har man följande klara sanningar: 1) de, som **Grekerna** dyrkade för **Gudar,** hade varit människor, 2) dessa hade lärt **Grekerna** deras färdämsta vishet. 3) **Opis, Artil, Sathurn, Jovir,** of flere, voro komne ifrån de **Ysverbornas,** eller **Hyperborers,** nås, som låg nordäst uti **Europa,** of beboddes af de **Göter, Hermán,** of **Griper.** 4) Åt **Svearike** sålunda varit för bebödt, än **Grekeland;** of sålunda icke stått under vaten.

Atlingernas berättelser, om sina Hedniska Gudar.

SÅ Utlands belägenhet talar **Plato,** uti sin **Critia,** mäga omständeligen, så at intet land, uti forna tider, blifvit så väl beskrifvit, som **Utland,** undantagande de, som uti **Bibeln** omtalas. Uti **Företal**et til min **Edda** är denna saken omtald; men än mer uti **Rudbeck's** **Utland.** derfore vil man endast nämna några skal allenast, som bevisa, hvar **Utland** varit belägit. De, som seglade ifrån **Grekeland** til **Utland,** eller **Atlinga Näs,** foro 1) ut ur **Medelhasvet,** genom det **Spanska Sundet,** många dagsresor uti stora hasvet, (2) 2) förbi **Angeländ,** såm dagsresor, (a) 3) Detta **Utland** låg 1000000 steg, eller 20 grader,

§ 3

ifrån

(a) **Aristotiles** per **Thaum.** (a) **Plutarch.** de facie Lun. bl. 94.

ifrån Spansta Sundet, of kallas de lycksaligas öar, (b) 4) det låg norrväst uti verlden, (c) 5) Solen syntes där uti trettio dygn, på en tima allenast, gå under jorden, (d) 6) vid Atland var en stor insjö, som kallades egenteligen Botn; var icke mindre, än Mæotis (e). 7) Var Atland et Näs utsträkt i längden ifrån Norr til södern, högre norr åt; midt upå var hufvudstaden; där dyrkades Thor, eller Atle, (f). Solklara kännetekn, hvar Atland är beläget; dem hvarken afund, högfärd, eller ofunnighet, kan vrida ifrån Svearike. Om Atlingernas Konungar har man af dem sjelfva, hos Diob. S. 3 B. 56. c. följande berättelse. De skröta icke litet deraf at Guderna äro hos dem födde. Deras första Kung het Boran, eller Bore Kung, som, för sin höga vishet, blef, efter sin död, för en Gud erkänd. Hans son var Necken, of dennas son (Plato in Tim.) Sathurn, eller Atlas, Konung efter fadren, efterfölgd af sin son Jovir, hvilke reste genom all verlden med sin Krigshär, of för sin stora magt, rättvisa, of fromhet, blefvo, efter sin död, tilbudne. Eljest tala nästan alle gamle Historier om Atle, huru han bodde vid norra vände punkten: m. m.

Athe-

- (b) Plutarch. i sin Ceterio bl. 571. Detta, så väl som de förra träffar aldeles in med Svearike endast of allenast. (c) Dioborus S. 3 B. 57. c. ganska klara omständigheter, som aldrig kunna vridas til Tartariet, eller Palestina, eller något annat. (d) Plutarch uti nämnda Bok, de F. L. Horn. Odyss. A. v. 48. (e) Platos Tim. bl. 24. Plutarch de facie L. (f) Plat. u. v. Max. Språk,

Atheniensers of Grekers berättelse, om sina Hedniska Gudar.

SM Athenienserna talar Herodotus sålunda. 8 B. 107. c. En liten del af JälasGöterna, som innehade hela Grekland, äro Athenienserna, hvilka kallades fordom Cranai, men af Cecrops, Cecropides, of när Erik blef deras Kung, kallade de sig Athenienser (g). of uti 1. B. 9. c. säger Herodotus: det Ättiska folket, som äro JälasGöter: Grekerna voro derföre, uti begynnelsen, så få til antalet, emedan de hade afföndrat sig ifrån Jälasgöterna. Detta han. Apollodorus 3 B. bl. 236, talar sålunda: uti, eller före, Cecrops tid var alraförst beslutit at den, som ville, skulle fara ut, of intaga städer, of land, samt vinna stor heder. Då kom Necken alraförst til Attica, of öfverströmmade hela det Landet, såsom en flod (h). Herodotus 2 Boken 48, c. de första af alla Greker voro Athenienserna, hvilka af Jälasgöterna hade lärt dyrka Merkur, eller Thor, m. f. men de kallade dem NB. Gudar derföre, at de hade stält alla länder, of regering, uti en vacker ordning. Of af JälasGöterna hafva NB. Grekerna undfått namnen på Guderna. Detta Herodotus. Macrobius 1. c. 20. bl. 461. talar så i denna saken: Philocorus bekänner, at

Se

(g) Tilförene har man bevist, at Jälasgöterna voro ifrån Svearike.

(h) Plato säger uti sin Timeo, at han kom ifrån Utland, med sina Ättlingar; men Socrates, som lefde före Plato, säger, at Necken kom ifrån Göternas land, med sina Götter. De hafva bägge rätt.

Cecrops var den första, i Grekland, som dyrkade Saturn, of Opis: of är denna Gudstjenst ifrån främmande land inkommen. Med otaliga flere runt kunde man bevisa denna saken; men det är nog höra de förnämsta. Dock som de Grefiska Skalberna så underligen vridit, of vrängt, det ena hit, det andra dit; så vil man, om dem, detta erhindra. NB. NB. At göra sig, of sitt folk, stora, brukade de ofta annorlunda berätta det, som de undfätt, af främmande visa, ja! ibland skände de också bort det samma. Dels at synas framkoma med något nytt, dels också at dölja sin ofunnighet; emedan de ofta icke förstodo, hvad de berättade: äro Tatiani ord, uti des Tal, bl. 113. hvilka böra ganska väl märkas, emedan de tjena til en god uplysning, då de gamle Grefiske Skalber, of dylife, tala imot hela verldenes enhelliga berättelse. Til slut märker man, at de Athenienser dyrkade i synnerhet, Sathurn, Opis, Jovic, of dennas dotter Minerva. (i)

Grefensernas berättelse, om sina Hedniska Gudar (k).

Gre-

- (i) Om hon icke rättare kallas Sathurns dotter, se Sanfuniaton.
 (k) Om de Grefenser vil man märka, a) at deras egna härdastris vare äro väl ganska gamle, men komma icke den ena öfverens

Sreta ligger uti medelhafvet, midt för Arkipelagus, eller Grefiska hafvet. De allraförsta invånare, som man vet något omtala, voro de FalasGöter, eller Ideer of Daktyler, (1) hvartil läggas de Dorer, hvilkas anförare var EUtam, hvilken hade hitfört dem ifrån Olympus (m). Cretensernas

I

hed-

med den andra, om Cretensernas äfsta härder; äro Diodori S. ord 5 B. 81. c. Han upräknar där Epimenides Theologus, Dosiadas, Gasocrates, of Laostenidas, hvilka han säger sig ömsom följt. Här af är det klart som dagen, at när en af dese säger, at Kolor, Necken, Sathorn, Jovir, m. f. voro födda på Creta; så äro de andre, med sina berättelser, tvert imot. 2) Kan ingen, utan at visa sin obetänksamhet, säga, at Necken, Saturn, of Jovir, kommit ifrån denna lilla ö, med sina mågliga härar; med hvilka de kufvat hela verlden. Det är omögligt. 3) Är det mot hela världens enhälliga berättelser, om Sathurns, m. m. Hemvist, of första Konunga Rike. 4) Är denna falska berättelsen, af samma källa, som Tatianus visar om de Greker. 5) Är icke underligt, at de Cretenser tillägna sig sådant; emedan våre Konungar hade, under sin Hernad, of viking, uti medelhafvet, sitt egenteliga säte på Creta, of gjorde der samma inrättningar, som de hade uppå sit Utland. 6) Denna I var, i äfsta tiden, deld uti HUNDURJ, vitnar, Pom. m. Julius Sol. Pol. m. f. äfven som Svearike varit indelt uti Hundari. 7) Desz inbyggare kallades ofså Svether, Svear, of den, Svetesja, eller Svead, vitnar Etym. Magnum, vid ordet Σφραϊα. Ganska märkvärdigt. Man tör här finna ordet Svea, of Svear, vara af de allraäfsta våra Stamsfäders namn.

(1) Diodorus. S. 5 B. 81. c. samt 64. c.

(m) Diob. S. 5. B. 81. c. man ser på nämnda rum, 1) at Dorer fått sitt namn af sin Stamsfader Thor. 2) at deras anförare hetat Theut, hvilket var Thors namn, som ofvartil är bevis. 3) säger Diodorus S. 5. B. 64. c., at någre gamle, of ibland dem den berömlige Ephorus, berättat, at dessa Cretensernas Stamsfäder, de FalasGöter, som kallas Thorer, of Daktyler,

hedniska Gudar voro **Voran, Necken, Sathurn, Jovir, Merkur**, hvilke varit **Romungar**, of, med ganska stora krigshävar, underlagt sig nästan hela världen, of blefvo derföre, efter sin död, för Gudar råknade (n). Dessa se tilläggas **Bokstäfvernas** upfinnelse; Fastän någre påstå, at **Phoenicerna** lärt dem af **De Syter**; men de **Cretenser** svara så härpå: **Phoenicerna**, of **Kadmus**, kunna ingalunda kallas **Bokstäfvernas** upfinnare: utan dessa hafva allenast litet **NB.** ändrat **skapnaden NB.** of som de fläste sedan brukade samma **skapnad**, så hafva dessa **Bokstäfvernas** namn tagit til (o).

Trojanernas berättelse, om sina Hedniska gudar.

Sta:

Jbeer, voro ifrån fierran land komne til **Creta**: men hade bodt allraförst vid **Jda berg**, icke det som var på **Creta**, utan a) det, vid hvilket **Trojanernas** **Stamsfäder** bodde, under **Sathurns** regering. se om de **Troianer** på sit rum. b) På detta **Jda berg** kunde man, om somaren, se **Solen** hela natten, **Diob. S. Pom. m.** b) uti detta **Jda berg** voro många koppar, of järn grufvor. **Diob. S. s. B. 64. c.** d) ifrån detta **Jda berg**, runno 15 stora floder: m:m. här ser man klart, hvar **Jda berg** är at finna, **NB.** **Olympus** är af **Oly**, berg, med et insatt **m**, som altid betyder, mycket, **Stort**: **Derföre** betyder **Olympus** et stort berg, som väl påsar sig med **Jda berg**. **Sälunda** är lika mycket, antingen de sägas kommit från **Olympus**, eller det stora **Jda berg**. (n) **Diob. Siculus s. B. 62. c. 70. c.** (o) **Diob. S. s. B. 74.**

Graden of Landskapet Troja voro uti Phrygi-
 en, i mindre Asien, in vid Helleponten, gent
 imot Tracien, som låg näst intil Helleponten, på Eu-
 ropeiska Sidan. Phrygernas, eller Trojanernas,
 Förfäder voro komne öfver Helleponten, utur Euro-
 pa, där de kallades Thracer. Anföraren, som förde
 dem öfver het Dardan, Jovirs son, of Saturns
 Soneson (p). Denne Dardan förde också in uti Asien
 Gudalåran, of Gudadyrkan (q). Af de Trojaner
 erkändes Neptun, Sathurn, Jovir, m. f. för gu-
 dar, of berättade de enhälligt om dem, at de varit
 människor, men ganska mäktige, rättvise, of milde,
 m. m.

Skylternas berättelse om sina Hedniska gudar.

Skythiens gräns östan til var Tanais, på So-
 der Svarta hafvet, of floden Danubius, som
 dock låg uti Skythien, västantil Germannaland,
 Nordan til Ishafvet (r). Skyterna kallades på sit

J 2

egit

(p) Strabo 7 B. Eust. Herodotus 7. B. 73. c. Diodorus S. 5:
 B. 48. c. uti Företalet til min Edda är denna saken afgjord bl.
 27. hvarest med Strabos klara ord är bevisat, at Thracer of
 Götar voro of samma folk. Of som Trojanerna vitna sielfva
 sig vara Thracer, så hafva de dermed bevisat sig vara Götar.

(q) Diodorus S. 5 B. 49. c.

(r) Denna Skythiens afmätning är tagen af de älfte Greker, så
 som Herodotus 4. B. 113 c. m. m. Thucydides de bello B. Epho-
 rus, Scylax, Xenophon of andra dylika. Uti senare tider blefvo
 dese gränser ändrade, men nu talar man om de älfte tiderna.

egit språk Götar, vitna de gamle Grekerna Theophanes, Snycellus, of Etymologon Magnum, (s) of voro ifrån Svearike utgångne, (t) Skyterna dyrkade dessa endast, Mars, Herkuller, Jovir, Thora, eller Jorden, Apollo, Venadis, Neptunus (u). De berättat of, at Jovir, of Herkuller, eller Thor, är deras Stamfader, som NB. fört dem dit uti landet vid Boristenis (x). Dessa Skyther hafva segrat öfver hela Europa, Afrika, of Asia (y).

Thracernas berättelse, om sina Hedniska afgudar (z).

Thracia hade östan til Svarta hafvet of Hellen-
sponten, sunnan til Grekelands Haf, of Macedonien, västan til samma gräns, som Mysien, nordan til floden Ister, eller Donau. Dess inbyggare kallades Drakar, det är: grymma frigsmän, som ingen kunde nappas med. Voro til härkomsten Göter, of dyrkade alramäst HERMAN, eller Thor, som de berättat varit deras Konung, of Stam-
fa-

(s) Uti Företalet til Edda är detta också med äffkilligas vitnesbörd bevisst, som kan ses, om så behagar. (t) Är äfven bevisst uti nämnda Företal. (u) Äro Herodoti ord 4 B. 107. c.

(x) Herodotus 4 B. 100. c. Diod. S. m. f.

(y) Herodotus 20 c. Justinus, Jornandes, of flera, som kunna ses uti F. Edd. (z) Om Thracerna kan sås, om så behagas, samma F. til E. der man bevisst, at de voro Göter.

fader, (a) några andra Konungar dyrka de också, samt desputan Mars, Thorison of Diana.

Gallernas, eller Celtersnas, berättelse, om sina Hedniska gudar. (b)

SAllerna dyrka Merkur eller Thor, måst af alla gudar of honom säga de också upfunnit alla handa konst(er) (c). Äfven dyrka de Apollo, Mars, Jovir, of Minerva. Dese Galler berätta, at deras första Stamfader varit Dis (d). De, som förestodo offret hos Gallerna, eller Celterna, kallades Druides, (e) men deras Skalder kallades Brager, eller Barder (f). Dese Galler äro af en härkomst med de Latiner, of Germaner, (g) of vörda de jämväl Hertulle för sin Stamfader (h).

Germanernas berättelse, om sina Hedniska gudar.

Sermännernas, eller Hermännernas, första hemvist var på Skandö, vid Sevo fiäll, som går

33

- (a) Äro Herodoti ord 5 B. 128. c. (b) At Galler, of Celter, voro Göter, är bevisst uti ofvannämnda Företal; of desputan hafver en Lård Fransman, Monsieur de Peloutier, uti sin adla bok om Celtersnas, of Gallernas, ursprung, bevisst, at Galler, of Celter voro et med Hyperborer, eller Skythier, det är Göter.
- (c) Äro Julii Cesars ord de bello Gallico 6. B. 17. c. (d) Se här samma ord, som står på Dggs, eller Athins Runsten. 6 B. 56. c. (e) Se här våra Drottars, som förestodo offret. (f) Eds da om Brage. (g) Diob 5. 5 B. 25. c. Budd. Hist. Eccles. bl. 344. detta bör grant märkas om dese folkens härkomst.
- (h) Diob 5. 5 B. 24. c.

går norr uti Jshafvet (i). De dyrka i synnerhet Teutates, som of kallas Tuito, Tuisco, of Merkur deras gud, som skal vara född af jorden, of honom til ära stunga de visor (k). Dernäst dyrka de också Herkulle, Mars, Jovir, of Isis, samt (l) Erda, eller Jorden (m).

Phrygernas berättelse, om sina afgudar.

SEske hafva samma ursprung, som Trojanerna, of äfven samma gudar. Det vil man dock tillägga, at de påstå, det Sibylla, eller Gubernas moder, med sin man Urtin, eller Marsyas, det är: Guden Mars, varit hos deras stamfäder född, uti Mannens tid. Diod. S. 3. B. 58 c. Se mer om Trojaner.

Latinernas berättelse, om sina Hedniska afgudar (n).

SUtinerna berätta med en mun, at Saturn kom, i från främmande land, siöleds, til Italien, hvar om Ovidius sunger i Fastorum, där han införer Janum

(i) Detta vitnar Plinius med klara ord, uti H. N. Pomp. m. de situ D. Julius Solinus Polihistor, Cornelius Tacitus: m. f. som äro upräknade uti det ofta nämnda Företalet.

(k) Aro Cornelii Taciti ord, de morib. Germ. c. 2 uti Teutates ser man samma Thors namn, som Plato honom gifver, nämligen Theut As, eller Theut Gud, Thuito, det samma som Theut.

(l) Schuberts Hist. Philos. bl. 272. (m) Cornelius Tacit. de Morib. Germ. c 40. (n) Om de ätra älfsta Latiner talar Justinus, of Trogus Pompejus sålunda B. B. 1. c. De ätraförsta inbyggare uti Italien kallar man Urfäder, hvilkas Konung var Saturn, (Så Thorn,) en ganska Rättfärdig Regent. Af

) o (

mum talande (o). De Latiner dyrkede fornåmligast
Sathurn, Jovir, Neptun, Herkulle, Merkur, Apol-
lo, m. f. Minerva, Juno, Venus, m. f.

Eyrhenernas, eller de Hetruskers, berättelse,
om sina Hedniska gudar (p)

De hade aldeles samma afgudar, som de Latiner.

De Maurers, of Getulers, uti Africa, be-
rättelse, om sina afgudar (q).

Des

Honom kallades landet Saturnia, eller Thaurina: hvilket sena-
re ord aldeles utvisar Thors, eller Thours, namn, of kan fins
nas hos många gamla, som ses uti Com. Verof. et Al. An. B. bl.
118, 119, 120.

(o) Det skepet rutnar ej, det gömes i vårt minne,
På hvilket SaThorn kom i Thussa floden in:
Sen hela verden sedt, hur han lårt segrar vinna;
Så togs han här imot, af mig med vånligt sin.

Eil vördnad of bevis, at Gud hit ville följa
Ett mynt med Skepp, of folk, låt efterverlden prägla.
Hvadan Sathorn kom til Italien, visar Diodorus Sicul: 3. B.
57. c: ndr han med uttryckeliga ord säger, at Sathurn var kom-
men ifrån Atlant, med med sin sjöflotta, til Sicilien, ddan til
Italien. Den andra inflytning skedde under Evander, ifrån Ar-
kadien, eller Argautien, det är: de gamla Sauters land. Ty
at Arkaderna voro FålasGöter, är af Historien en ostridig san-
ning; of om Fålas Göternas ursprung är många gånger talt
tillförene. Den tredje inflytning uti Italien skedde under Aeneas
anförande, hvilken kom ifrån Troja med de Trojaner. Dessas
ursprung har man tillförene ofså uppsökt.

(p) Franciskus Gorius, nu varande Historie Profefor uti Flo-
rents, har uti sin Bol, Museo Hetrusco kallad, bevist, at Eyr-
rhener, of FålasGöter hade et ursprung, voro ifrån Thracien
komne, se om Thracien.

(q) Om dessas ursprung säger Isidorus, d. O. de Maurer of Ge

Desse dyrka i synerhet Atlas, som på deras språk kallas Dyris, eller Thur, Thor, säger Plinius (r) of Max: Tyrius.

Ethiopers of Nybers berättelse, om sina afgudar.

Ethloperna påstå, at de äro de första, of det älska folket, ibland människor, födde af jorden. Diod. S. 3 B. 2. c. (s) Deras afgudar äro Neptun, Sathurn, (Ammon) Jovir, Dionison, det är: Thorison; Minerva m. f.

Egypt

tuler äro komne ifrån Svearike. Hvarföre de också kallas Getuler, af Geter, eller Götter: samt Maurer, af Svenska ordet Maur sid. Denna släktskapen veta de sielfve vmtala. Detta han. Diomysius Alexandrinus, uti sin Geographia, säger: Getuler, of Ethioper, äro af Herkulle hitförde ifrån de Hyperborers Näs. Det samma vitnar Priscianus, in Pereg Geogr.

(r) H. N. a. B. 2. c. of af de Latiner, Atlas, eller Italus, of litet vrängt så blir det Latius, dådan Latiner Annot: ad Beros: et al. bl. 108.

(s) Det kan väl vara sant, emedan man ser uti Edda, at Thores moder het Jord; of sen kallades Thores gemål Thora, det blef också vändt til Terra, terra, det Terra, Skapelse B. 1. 11. 12. v. Men Isidorus, Diomysius Alex. of Priscianus, säga uttryckligen, at Ethioperna äro komne under Herkullers anförande ifrån de Hyperborers land, of äro deras afföda. Det är också möjligt, at den mäktiga Thor kommit dit, of tagit öfver våldet så väl öfver dem, som andra. Detta blir aldeles klart, när man följande öfvervägar. 1) säga en del af Ethioperna, at de dyrka väl Neptun, Sathorn, Jovir, of Herkules, samt Bacus; men berättat därjemte omständeligen, at desse icke voro hos dem födde, utan sierran ifrån komne, dock förr uti Ethiopia, än annorstäds, dyrkade. Diod. S. 3 B. 11. 2) andre

Egypternas berättelse, om sina afgudar.

Egypten så väl, som den öfriga Afrika, hade sina första inbyggare af Chams efterkommande, of hans son Mizraim, hvaraf det kallades Chams land, of Mizraim. Ps. 105. 23 säger: då kom Israel ned uti Mizraim, (Egypten) of Jacob blef en främling uti

äter at Ammon, Bacti Fader regerade uti Lybien: men sedan på Creta, of hade Rheas, Jores dotter, til gemål. Men blef af Sathorn öfvervunnen, of beröfvad både Rife of Drottning. Diod. 3. B. 68, c. 3) At här hölls slaget imellan Titaner, Sathorn, of Dionysos, Amons son. Diod. S. på n. r. 4) Denna Dionysos, det är Thors son, vördade Sathurn, of Rheas, för sina Föräldrar, Diod. S. 3. B. 72, 73. c. 4) Sedan reste denna Dionysos eller Thiorison, til Egypten; 1 B. 20. 3 B. 23. här tillägges honom samma gerningar, som Jovir, hvarföre man ser, at det är en of samma Person, hvilket of Diod. S. med klara ord betygar ndr han säger: Thiorison, of Osiris äro en of samma Person: 4, B. 1, c. Of uti första Bokens 13 c. säger han: Sathurn födde Osiris, som eljest kallas Jovir. Sedan for denna Thorison genom hela verlden, of kom tillbaka til Creta, äro Diodori ord på n. r. Af alt detta har man följande klara sanningar. a) Ammon, of Sathurn voro en; b) dese de Ethiopers, of Lybers, afgudar voro de samme, som uti Grefeland, Egypten, Italien, på Alland, of Nverborars nås, dyrkades: c) genom den ofvannämnde inflyttningen dit komne. Detta får icke liitet bevis af den lärda Angeländarens Afaharty Droggia, eller Bok om Britanniens första inbyggare: hvilken äbla Bok, som knapt här uti Rifet står at finna, Kongl. Secreteraren von Stiernman mig behagat meddela. Här uti bevisas, a) at de ärlsta invånare, på Angland, voro komne ifrån Skythia, b) voro et Folk med Thracer, c) et med de Getuler, of Maurer uti Africa. d) uti slägtkap med de Egypter. Ja! denna äbla bok talar uttryckeligen om et uttog ifrån Skandö, eller Svearike, til Britannien, uti de första tiderna: fast Afaherty icke visste, at Skythiska inflyttningen, of Skandiffa inflyttningen, på Angland, var en of den samma, emedan Skyter äro et med Gæter.

uti Chams land. Här är icke större skilnad på Mizraim, of Chams land, än på Israel, of Jacob. Äfvenså förefomma bägge desse namnen Ps. 106. (t) Men äfven som detta af Guds Heliga ord är helt vist (u), så är of det af samma Himmelska sanning klart, at Chams barn skulle af Japhets barn blifva under kufvade: (x) Egypterna, säger Diod. S: berättar, sig dyrka tvänne slags gudar, nämligen de Himmelska, såsom Solen, of Månan; samt de jordiska, eller sina afledne konungar, såsom Solen, eller Sun, Hans son Thor, eller Chron, dennas son Dionysos, eller

(t) Här af tör man finna sig, at det icke altid låter mistänkt hån, leda ortars, of lands namn af personers. An i dag kallas hufvudstaden uti Egypten Kairo, af de Turkiska Historier, Mesjer, of des invånare Mesir.. Äfven som Plutarchus kallar Egypten Chemia, Chams land.

(u) Skapelse B. 10. 13. 14.

(x) St. B. 9. 25, 27. Hvilket med hela verldsliga Historien ganska väl inträffar. Ty Sankuniaton vitnar, at efter Misor, eller Misraim, kom Thor ifrån Norden til Egypten, of blef där den första Konung; äfvenså Plato, of andre. Diodorus S. uti sin första Bok 13. c. där han säger. Den ältseförsta Kung uti Egypten hade samma namn, som det stora Himmelska ljuset, of kallades Solen. vår första Kung Odin, kallades Sun, hvilket betyder både Sol, of Sven; hvadan Joh. Magnus har sin Sven. Men at denna icke varit Konung uti Egypten, ses der af at alla kalla Thor den första. Suns son var Sathorn, som sedan blef Konung uti Egypten, of födde Jovir. Denna Sathorn, som också, äfven som sonen, kallas Osiris, bygde den stora Staden Diopolis, eller Thorbole: men i förstnede kallade han den efter sin fader Solstad, eller Heliopolis. Uti 1 B. 15. c. tyts väl Diod. S. säga, at Jovir byggt denna staden; men vederlägger det sielf uti 16, c. 50, c. jämnförda med Platos Phed. of Sankuniaton, tillförne indragne, hvilka visa, at Thor uti Staden Thorbole, eller Diopolis, regerat.

eller Thorison, Jovir, Herkuller, Juno, m. m. Men
 Osiris, Osymandias, Menas, Busiris, Bacchus,
 m. m. voro heders namn allenast.

Phoenicernas berättelse, om sina afgudar.

SEsse kallades tilförne Syrer, men allraförst Ca-
 naneer, af sin Stamfader Chanaan, Chams
 son. Sedan blefvo de af Egyptiska Monarkerna,
 Thor, of hans son, Thorison under ofet lagde, då
 de fingo högre tankar om sig, än de hade uti sin fri-
 het. En dessa främmande Konungars visa Regering
 var dem så angenäm, at en del lade bort sina förra namn,
 of kallade sig nu Phoenicer, eller de **BSSE.** (y) Den
 namnkunnige Thorison bygde uti Phoenicien den sto-
 ra, of mycket Berömda, Staden Skytopolis, Gö-
 tevole, eller Göteborg, (z) sexhundra stadier våg
 ifrån Salem, eller Jerusalem. Denna stad besatte
 han med Göter, hvilka bl. fvo härboende alltid fram-
 gent. Denna stad omtalas uti andra Macchabeernas
 12. c. 29, med dessa ord. Derester drogo (a) de dådan
 imot de Skyters stad, den der ligger sexhundra
 stadier våg ifrån Jerusalem. 30. v. Men efter Juber-
 na som när de Skyter bodde, gosvo dem vitnesbörd,
 huru de dem all vänskap i den svåra tiden bevist hade,
 höllo de sig of vänliga med dem: 31, v. of tackade
 dem

(y) Se bl. 52. uti anmärkningen. (z) Som Dioborus Sic. med
 flera ord vittnar 1. B. s. 3. B. s. (a) Macchabeus, of Hans
 här.

dem berföre, of bådo, at de ofså hårefter ville vara dem gunstige; of drogo så tillbaka. == (b) De Phoenicer årkände för gudar, Pur, eller Bure; Boreos, eller Bore, Uran; Hans son Chron, Sathurn, eller Atlas, Taaut eller Thor. Rhea, Ustarthe, eller Ustaroth, Dagon, Ilus, Betylus: Diane. Thors son Jupiter; Belus; Apollo; Necken; Typhon; Pluto, m: m. dem de berättat varit männifkor: men emedan

(b) När man påminner sig Theophanis, Syncelli, of andras vitnesbörd, tilförne indragit, at Skytterna kallas på sit språk Götter, så ser man, denna Stad heta på deras språk, som honom anlagt, Göttebole. När of icke detta visar solklart, hvad Landman Bacchus, eller Dionysos, det är, Thorison, han var, emedan han här kallar sin stad Göttebole. Många andra städer fingo ofså vid samma tilfalle sitt namn af Götterna, såsom Gathsa, eller Gada, af Gaute, Göte, Josua 11: 22, Apost. g. 8: 26. Gath, Josua 11. 22. 1 Sam. 17. 4. Aschthoth, eller Schythopolis: of Gotsen, på nämnda rum. Det förtienar märkas, at när Josua slog de andra folkten, så skonades Gatsa, Gath, of Aschthoth, Jos. n. r. uti Gath var Achis, eller Agith Konung i Davids tid, til hvilken David under sin flögt, tog sin tilflykt, of fick af nämnde Konung en stad, vid namn גַּת hvilket ord man strax ser, icke vara Hebreiska: utan Götiska: ΠΙΠΤΥ , Thysilag: det är: Domstad: Thinglag; 1 Sam. 27. e. m. Gattiska märkvärdigt är of det, at Davids Lifdravanter voro of kallades Crethi, (eller Crethenser, säger Avenarius uti sin Perico. H. se framman til om de Crethenser.) samt Plethi, eller Pelaggi, of räfnas ibland de Gauther, 2 Sam. 15. 18. Desse berömmas för en besynnerlig trohet mot David på n. r. då han flydde för sin son Absalon. Til slut bör det ofså märkas, at man låser, det vinplantering är upfunnen uti denna staden Gauth, eller Gath; of af alla Greker, Egypter, of andra tilläggas detta Bacchus, eller Thorison. För denna orsaken blef han, såsom en särskild Gud, dyrkad, of Grekerna dikade nu det ena, nu det andra om honom.

dan de upfunnit hvad, som nyttigt var uti människa-
lesnaden, blefvo de efter döden dyrkade of tilbudne (c).

Assyriers, Babyloniers, of Chaldeers berättelse, om sina afgudar (d).

Af dem räknas följande för deras äldsta Konun-
gar: nämligen 1) Bore, eller Porus, 2) Ne-
R 3 chur

(c) Åro Sankuniatons ord hos Eusebius Pr. Ev. c. 9. Jag har tillförne erhindrat, en viss man hafva skrifvit, at Sankuniaton upfant alraförst Bostäfsverna; Men det är både emot Sankuniatons egna, of hans efterföljares, vitnesbörd. Utan hade de Phoenicer sina Bostäfsver ifrån Thor, of Thorison.

(d) Uti en vidare bemärkelse innefattar det ordet Assyrien de böge senare, of fått både sit namn, of invånare af Sems son Assur. När människorna ville, uti detta Landet, bygga det höga Tornet, så förändrade HERren deras Tungomål, of der af fick rumet det namnet Babel, of Babylon. Af Abrahams brorson Chased, blefvo en del af dem Casdim, Chasdeer, eller Chaldeer, kallade. Af Guds Heliga ord är klart, at Nimrod, Chams sonson, varit den första höfdinge uti Babel: men at öfvervål det skulle blifva hos hans efterkommande, var tvert imot Noachs Prophetia. Derföre göra de obetänksamt, som, både imot världsliga Historien, of Guds ord, säga at Konungarna uti Babel, of Assyrien, varit af Nimrods efterkommande. Tvert om vitnar Justinus 2 B. 3. of före honom, Trogus Pompejus, at Götterna, som voro komne ifrån Svearike, efter Tornandis, Conrads a. 8. of andras vitnesbörd, regerat öfver hela Assyrien, en ganfska lång tid före Ninus, hvilken lefde vid påh på verldens år 3000, som ses hos Herodetus 1 B. 33. c. Af det kostliga fragment, eller Sagubrott, af Diob. C, som Eusebius of lemmat 2. B. Pr. Ev. ser man klartigen, a) at Thor, eller Saturn of hans son, Jovir, rest ifrån Egypten til Babylon, of än vidare. b) At desse äro de samme, som regerat på Atlinga nås. Hvilka två stycken bestyrkas af alt; det man sagt, of alt, som man säga vil, om hedningarnas gudar. För öfrigt är uti Assy-

chubes, eller Neucer, Necken, samt Belus eller Apollo Hyperboreus, of Zames, eller den helige. Chronikon Alexandrinum vitnar, at han ofså kallat Mars eller. Har, (e) som betyder det samma, som Balder eller våldig. 3) Thurras, eller Thor As, samt Chronos, of Zoroaster, Sathurn kallader (f). 4) Jovir, Thorison, eller efter deras berättelse, Chronos son; att et. Dese dyrkade de Assyrier för sina Gudar, of ändå flere; (g)

De

riska Historier ännu större ovissbet, om de älska tider, än man kan säga: men ändå är af de älskas enhälliga öfverensstämmelse vist, at följande dräkmas för de älska Konungar uti Assyrien, som här anförde äro.

(e) Orden lyda så Ἄτιμι Ἄρει ἀνέστησαν πρώτην γῆλην οἱ Ἀσσύριοι καὶ ὡς θεὸν προσκύνον αὐτὸν, καὶ ἕως τῆ νῦν καλεῖσι περὶ τοῦ βασιλ θεοῦ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Ἄρετ πολεμῶν θεός.

(f) Denne föra någre efter Ninum, of Ninnas; men tvært imot de älska Historier, som kan ses hos Justinus of Diodorus, där detala om Assyriers Konungar. Thurras, eller Thor As berömmes så uti Assyrien, som annorstädes för en stor Herman, eller frigsman, som kan ses af Thallus hos Theophilus, til Nutolycus 3. B. bl. 138. Det berättas ofså om honom, uti de Assyriers Historier at han varit Herre jämväl öfver de nordiska orterne, som ganska väl inträffar.

(g) Diodorus S. 2 B. 30. c. säger så här om: Chalbeerna, som äro de älska ibland Babylonierne, räknat NB. tolf gudar, of nämna efter dem de NB. 12 månader i året, m. m. samt Himmelska kroppar, såsom 1) Saturn, Thor. 2) Sol, Sun, 3) Jovir, m. m. här af ser man, at den förste månaden skulle hafva namn af Thors namn, äfven som uti Egypten, of Svearife.

De Phrygers, Arimänners, Meoners, Baktrianers, of Parthers, berättelse, om sina afgudar (h).

SM Phryger har man til förnetalat. Of som Armenier voro deras barn, så är of klart om dessas gudar. Det vil man endast märka, at all sin verblifliga vishet hade de ifrån en Zoroaster, som of kallas Er, Erit, (i) men hans fader kallades ofså Gustafus (k). of var ingen annor än den första Odin. De Meoner hafva samma berättelse, som Phrygerna, ofvartil införd. De Baktrianer veta ingen äldre at tala om, än Zoroaster, Thor Us, hvilken varit deras älssta Konung, of blifvit jämväl efter döden för gud räknad. Partherna dyrkade ofså Thor i högsta måtton, Persernas berättelse, om sina hedniska gudar.

Si älssta tiderna hade dessa en ganska ren Lära om Gud, så länge de blefvo vid Zoroastris lärdomar

(h) Herodotus visar deras härkomst klartigen, of slägtffay med hvarandra, när han säger: 7. B. 178. c. sålunda: Så länge Phrygerna bodde uti Europa, nära vid Mæcedonien, kallades de Bryger, men när de kommo in uti Asien, kallade de sig Phryger, de Arimänner (Armenier) äro en utflötning af Phrygerna. Lyderna kallades tilförene Meoner. Detta han. Claudianus m. f. vitnar, at Meoner, of Phryger äro et folk i anseende til deras ursprung ifrån Europeiska Götterna. Om Baktrianer of Parther säger Justinus, Frogus Pom. Diod. 5. of Jornandes, m. f. at de voro äfven Götternas afkomne.

(i) Plato 10 B. de R. val. m. 1. B. 8. c. Macrob. 1 B. 5. Sup. 1. c. (k) Hvilket namn de vridit nu til Hostanis, nu til Hydaspis, nu til Hystaspis, Arnob cont G. 1 B.

mar. Men omsider förföll sådant, of man trodde hær
tvenne Gudar, en god, of en ond. Doct hafva de al-
tid högt vördat sin Zoro Aster, eller Thor Us, som
lärt dem så mycken vishet. (k)

Indianernas, of Chinesernas, berättelse, om sina forna gudar (l).

Deras Lärda berätta, at alralängst tillbaka, uti
älsta tiderna, kom Thorison ifrån NB. de västra
verldenes delar, hitresande med en väldig frigshår:
då folket, som bodde här, of där uti byar, gofvo sig
under honom, of han intog hela detta landet, of up-
rättade här Konunga rike, lärde dem så såd, plante-
ra vingårdar, bygde städer, gaf dem Lag of rätt, samt
blef långt efter döden dyrkad. Detta Diodorus Sic.
De Chinesers älsta Theologia kallas Beda of Bedam,
hvil-

(k) Det är lätt at bevisa, det denna Zoro Aster är samma man,
som de Baktrianers, Chalbeers, of Arimans, Zoro Aster, el-
ler Thor Us. Jag vil allenast erhindra, at Götterna före Mini
tid, herstat öfver både Asorien, of Persien, ati mer än et tusend
år, vitnar Trog: Pomp. Justinus, Jornandes, m. f. Under S.
S. Theol: Doctorn uti Upsala Olof Celsus, är uti en Diss.
bevist den slägtskap, som är imellan Sviogötiskan, of Persiskan,
hvilket nog vitnar om dessa folkens forna skyldskap. NB. Af Thors
namn Dor Us Gustaffon är det hederönamnet, hos Persernas
Konungar, Darios, Hyllaspides, of Hydstaspis, samt ThorEs, af
Dor. Keres, P&RVIT.

(l) Indien, säger Diob: S. 3. D. 35. c., går uti öster intil stora
hafvet; uti norr intil Skythien, der Sarerna bo, uti vester til
Indus flod. Derföre innefattade dessa Indiens gränser både
Chins of stora Mogols rike.

hvilket icke är mera skilt ifrån Edda, än Robin ifrån
Oddin, of Odin: alt et. (m)

¶

¶

(m) Deras forna vishet är ofsä et med de forna Nlingare. Litet
vil man här endast nämna: Sam, of Samm, uti Götiskan be-
tyder den allrahögsta, of oföränderliga. Of äfven så hafva de Chi-
neser kallat Gud näml. Tam, of Tam Ti: Uti Götiskan betyder
högsta fullkomlighet, m. m. of Ti hos Chineser betyder den högs-
ta Rönung, m. m. Uri skrifvande brukade Chineserna en rätt li-
nea, eller strek, hvilket var grunden til alla deras bokstäver,
äfven som den rätta lineen, eller stafven Is, hos våra förfäder
är grunden til alla Bokstäfverna: Skilnaden, imellan deras of
vår lineä, är denne: våre förfäder brukade en stående, perpen-
diculari; men Chineserna, en liggande, på detta sättet —
Denna betydde hos dem Fullkomlig: äfven som Is uti Götis-
kan betydde det Ena Allrahögsta, eller Fullkomlig. När den
lineä skrifs sålunda, — — betyder hon ofullkomlig. Man
kan sålunda finna, at när Chineserna läto den stående Stafven,
som var grunden til alla Bokstäfver, falla ofverända, på det de
icke skulle blifva sina Läromästare life; så föll of ganska mycket af
deras rätta vishet ofverända. Af denna lineä göra de nu alla sina
Bokstäfver, förökande henne nu. på det ena, nu på det andra
sättet. Eljest skal, efter deras nu förtiden egen berättelse, Fohi
varit den förste vise hos dem, som gifvit dem Lag of Rätt, up-
rättat deras Rike, m. m. of bör det grant märkas, at samma
gerningar, som en del af Chineserna upprigtigt bekänna, tillkom-
ma Jovir Eherison, hvilken kom ifrån de vestra verdens delar;
de samma tilläggas of Fohi, af andra Chineser, som både vil-
ja skröta af egna. Samma tid tilläggas dem bägge, nämligen
2000 år före Christi Födelse. (Schaub. H. Philos. bl. 3.) Fohi
förordnade, at de skulle föra en Drake uti sin Sköld: of hu-
ru mycket den Svenske, of Egyptiske, Thor of Jovir värderat
detta, kan ses deraf; at Thor på sin Runstaf, som han alltid bar
i handen, lät rista tvänne Drakar; hvilket är den namnkunnige
Merkursstafven. Den förefatte forthetta förbjuder mig vara
vidlyftigare; derföre går jag til annat.

Utaf språket kunde man framvisa ganska många ord, blott Svio-
götiska, om tiden of rummet medgäfvos. Deras vise kallades
Brachmanner eller Brachmanner, hvilket ord förefommer uti

Arabernas, som kallas Deber, berättelse.

De äro goda gästgifvare; men icke imot alla, utan allenast imot de Boeotier, of Peloponeser, (n) för en urgammal släktkap med dessa; i det Hertulle har gjort en utflyttning dådan, of hit (o).

Pancheernas berättelse, om sina asgudar.

De bo efter Evehmeri, of Diodori Siculi, berättelse, på en ö midt imot Arabien, of hafva uti sina Chronikor följande berättelser i denna saken. Den första Kung, de veta omtala, är Boran, eller Kung Bore, hans barn Saturn, Pan, Rhea, Ceres. Sathurn blef Kung efter Fadren, of födde Jovir, som trädde dernäst til riket. Så snart denna imottagit kronan, reste han uti främmande land, of kom NB. til Babylon; derifrån til NB. den Panchaja: men sedan härifrån genom Syrien, of Cilicien, of NB. mång andra Land äro Evehmeri, of Diod. S. egna ord, uti Excerpt: af 6 B. dertil läggas of så, at han uti en stob, i deras tempel, skrifvit sin Faders bedrifter; of sålunda brukat bokstäfver (*).

Säll-

Edda 15 Dämifagan, där så står: af Brage dr den, som öfvergår andra uti vålsalighet of skaldkonst, kallad Bragmadr, eller Bragman. Ett slag af deras visa kallades Germaner, eller Hermaner, efter Thors namn Herman, emedan denna var uphöfsmannen til deras bokliga konster. De förnämsta vise af dessa kallades Samanei, of Hylobii, det är: de högsta of höglöfste: (n) Bägge dese voro Jättesgöter. (o) Äro Diodori Siculi ord 3. B. 45 c. (*) Dese bekänna sig selsve för Göter, D. S. 5. B. 42.

Sällhets dens inbyggare, deras bokstäfver,
 of annat.

Senna beskriver Diodoros Sic. uti 2. B. 55. c. med följande omständigheter. 1) ifrån Arabien til denna ö kunde man segla på fyra månader. (p) 2) var hon 5000 stadier lång: hvilket Tal Plato, brukar om Svearike, of svarar aldeles imot Svearikes längd, 10 grader. 3) voro des invånare gode Gåstgifvare. 4) Vid pass 4 alnar länge. 5) kunde aldrig någor handkrassas med dem, eller taga af dem, det de en gång fått i näsven, så hårdnäsade voro de. 6) hafva de en vacker kropp, stagg, ögnebryn, hufvudhår, m. m. 7) Kunna de icke allenast tala väl med sin tunga, utan of uttrycka allahanda andra liud. 8) bo de uti en medelmåttig väderlek, hvarken för het, eller för kall, (q). 9) äro de inbelte uti vissa Hundari. 10) när de blifva för gamle, afhända de sig sielfva lifvet. 11) De dyrka Boran, Solen, Saturn, Jovir, m. m. 12) De äro alla bokliga konstler tilgifne; men i synnerhet stiernekonsten. 13) De hafva 16 Bokstäfver, som dock göra fullt för 28. Alla dessa omständigheter komma i bästa måttan öfverens med Svearike. Of fast några synas, af de följande, vara derimot, så gör det intet til saken.

§ 2

De

(p) Detta träffar väl in med Svearike, men icke gerna med något annat land, hvarken uti Asia, Africa, eller Europa.

(q) Detta kan til ingen annan sådan ö lämpas, än Svearike.

De Siciliers berättelse, om sina afgudar.

Dessa hade samma afgudar, som de Latiner: hvar-
före man vil allenast forteligen märka, at när
Thor reste ifrån Atland, (som man sedt på sit rum) så
kom han hit med sin siö magt, of bygde här en stad,
som han kallade, efter sit namn, Tharentuna, Tho-
restuna, eller stad. (r). Härifrån reste han til Itali-
en, som man sedt, hvarest honom til äminnelse en
sten fins ristat med denna inskrifning: Deum De-
arum Svedia Dori; Gudernas of Gudinnernas fa-
der, Svearikes Thor, (s) efter den Lärda Rudbecks
öfversättning: men icke rätt; utan bör öfversättas:
Gudernas of gudinnernas hemvist är Svea-
rike, där Thor är högsta Herren.

Brittannernas, of Saxernas, berättelse, om sina afgudar.

Dessa Stamsfäder har man tilförene omtalt, of
af deras egna ord bevisat, at de kommit ifrån
Svearike. De hade sålunda samma gudstienst, som
Göter, Germaner, of Celter; hvadan de hafva myn-
det at tala om sina Druider, eller Drottar, m. m. (t)

Uti

(r) Detta vitnar Solgius in Antiquit. Sicil. bl. 192. hvilken of vi-
sar, at man denna Thor til äminnelse slagit et mynt, hvarpå
Thor stod med et Leljon, boge, of klubba, samt sit namn Φ imel-
lan benen, of på den ena sidan denna skrift Thor As, det är: Thor
As. (s) Som ses hos Janus Gruterus bl. 2. of Atl. T. I. bl. 710.

(t) Det vil man of så erhindra, at den ofvanti berömda Alfaberty,

Uti sämte äldren efter Christi helga Födelse blefvo Sa-
gerna, et Götiskt folk, efter deras egen berättelse,
inkallade tillika med Angler, hvilke bodde den tiden
uti Holsten of Westphaln. När deras anförare Hen-
gist blef, af Konungen i Angeland, Bortiger, fräs-
gad, hvilka gudar han dyrkade, gaf han detta svar:
Vi dyrkom våra ursåder Mars, Saturn,
Mercur of Venus för gudar, of kallom
Mars (u) på vårt eget språk Bodin, of af
hans namn kallom vi den fierde dagen i
vekan, Bodins daij; men Venus kallas på
vårt språk Frea, (Freija) of af Hennes namn
kallas den siette dagen Fredaij: äro kosteliga
E 3 ord,

uti sin äbla bok om Britanniens första invånare, m. m. andra-
ger där Plutharchi ord om Ogygia, viljande låmpa dem till An-
geland; men som han ser, at det icke låter sig göra, så säger
han: Angeland kallar jag Ogygia; NB. icke dertfore at det är i
sielfva verket Ogygia: utan NB. medan denna ö är ifrån ur-
äldriga tider bebodd; ja före Mosis tid; of Ogygia bety-
der det, som ganska gammalt är. Of som Angeland, Ir-
land, of Skotland, ligga uti samma högd med en del af Svea-
rike, så är det klart, at de bägge haft et öde med vatners fallan-
de. Har dertfore Angeland, före Mosis tid, varit tomt, of kunnat
bebos, så har of Svearike kunnat bebos; dertfore stod det icke
under vatten.

(u) Uti dessa märkvärdiga orden, som Matthias Westmonast: i sin
Bok, om Angelands inbyggares härkomst, för några hundrade
år sedan ä daga lagt, är et litet fel inkommit, i det här står
Mercur för Mars. Men detta gör icke någon ändring uti huf-
vud saken.

ord, som på intet sätt kunna vridas, utan visa klarligen, at Mars, Saturnus, of Venus, hos de Latiner, äro de samme, som Odin, Thor, of Freija, hos de Svenska, ja dessas Stamfäder(y). Of som detta klara, of ojäfagtiga, vittnesmålet är ådaga lagt af en Konung, så anstår mig icke at söka flera bevis uti samma sak; utan jag slutar detta stycket, om hela verldenes afgudar, med denna önskan: **HERRN Vår GUD** välsigne, of be-
vare oss, at icke vi, eller våre efterkommande, må hafva andra gudar för Honom!
Amen!!!

Såsom vi nu sedt, huru många uttog våre Förfäder gjort öfver hela verlden; så vil man litet tänka på mögeligheten, huru de kunnat göra sådant. Man märker

1) Om de så snart kunnat föröklas til en tillräckelig myckenhet. Uti min Svenska Statskunskap har jag bevist, at våre förfäder kommo hit in 170 år efter Syndafloden, 100 männistor. Of som denna inflyttning faller på verldenes år 1800, men de första uttogen på verldenes år 2000, 2100, 2300, 2400, så ser man, at mellan den första inflyttning, of första utflyttning varit 200 år. Väre förfäders fruktsamhet berättas altid såsom besynnerlig af de gamla: i an-
seende

(x) Ty at Caperna vero Cöter, är en öftrilig fatts, solklar af gamla Hebræer, of Angelmands, egit vannesbörd.

seende hvartil man kan med fog säga, dem äfven så mycket föröft sig på 215 år, som Israels barn uti Egypten på 215 år (y). Dese gingo dådan sex hundrade tusend tappre frigsman; derföre kunde vårt Utland, vid Abrahams tid, til det allraminsta, utrusta en frigs-hår af två hundrade tusend, efter den tidens sätt at gå ut. Denna frigshår kunde vara tillräckelig til alla de ärofringar, man nämnt, hvilket ingen lærer neka.

2) Vil man detta erhindra, at aldrig våre försä-der kunnat göra sådana eröfringar, om det icke varit af Gud så bestårt, hvilket än mer bestyrkes af Noachs Profetia om Japhets barn, at de skulle underkufva Chams barn, som bodde uti Afrika of Asia (z);

Så

(y) At Israels barn bodde allena 215 år, uti Egypten, men icke 430, vitnar a) Paulus när han säger, Gal. 3: 17. 430 år efter löftet (om Isach, of Messia, som skulle födas af demnas efterkommande) var Lagen gifven. b) Deras, at Rahat, Levis son, kommit ned med Jacob uti Egypten Ef. 46: 11. of Rahats son var Amram, som födde Mose of Aron; så ses man, efter Biblens sätt at räkna år mot leder, at här icke kunna blifva 430 år. Desutan har detta talet 430 kommit deras, at man icke rätt förstått Hebreiskan, uti Exodi 12. 40. Der det heter efter grund texten: Men vandringstiden för Israels barn, som bodde uti Egypten, var 430 år. Här inräknas Abrahams, Isachs, of Jacobs, vandringstid som kan ses af Eb. 11: 9.

(z) At Chams barn bodde uti Chanaan, of Arabien, behöfver icke bevisas, äfvenså, at de bodde uti Babel, vitnar Guds Ande om Nimrod. Härifrån var lätt at komma til China för Chams barn, dit de offa kommit, som härstannade af Chanaans son Sini, fader för de Sineser, som omtalas uti Esaie: : 16. of säges här bo vid östra jordens ända; hvilket alldeles inträffar med de Chineseer, eller Sineser. Derföre borde Japhets barn.

Sälunda har Gud, som ville det ena, nämligen detta Japhets barnas utflyttande, också velat det andra, nämligen deras nödvändiga förökande.

3) Kunde 100 man den tiden uträtta mer, än 1000 denna tiden.

4) Äro de nordiska folken, af naturen många resor mera starklemmade, of hårdhändta, än de söderländiska.

5) Är mycket naturligt at flytta ifrån et magert land til et fett: men onaturligt flytta ifrån de feta landen til de magra. I anseende hvarpå jag tror helt vist, at, om icke de nordiska orterna fått sina invånare för, än de frugtsamme landen blifvit upbrukade, of för sin ömnighet, högtvärberade of älskade, så hade de ännu legat öde. hvilket grant bör märkas, så väl som Guds befalning (a). Sedan man gjort dessa erhindringar, så gör man, i anseende til alt föregående, följande nödvändiga slut.

1) Dessa afgudar, Boran, Mars, SaTurn, of Jovir, äro öfver hela verlden dyrkade.

2) Boran, Mars, SaTurn, of Jovir, hafva varit människor.

3) De samme hafva varit Konungar uti Svearike.

4) Gått ut pådan med våldiga frigshärar, of

komma hit, efter Noachs Prophetia, of underfusva de Chineser, Denne rätt tillkom också Japhets förstfödde son Gomer, som sagt är.

(a) Se min Stats-Historia. Om jordens delning.

of segrat öfver hela werlden, efter Noachs Prophe-
tia, of såkunda war berättelsen om dem kommen til
andra folk.

5) Jämwal lärt alla andra, Ebreerna undan-
tagne, sina Bokstäver.

6) Warit uti de himmelska sanningar högtuply-
ste.

7) Sielfve icke varit afgudadyrkare; utan långt
efter sin död tilbudne (b). Wil någor göra här imot nå-
gon urvändning, så svarar jag:

1) Det är omögeligt, at hela werlden skulle
stamma öfverens uti en of samma osanning, at des-
se varit människor, Konungar, ifrån de Hyperbo-
rers Näs, m: m.

2) Om någonsin man skal tro Historien, så
måtte man tro henne då, när hon stöder sig på alla
folks lika berättelse, of samtida räkning.

3) Kan ingen, utan at röga sin ofurmighet uti
Historien om de Lärda, (c) säga, at dessa berättelser
grunda sig på Grefiska Skalder, eller Poeter. En
sådan wil jag fråga, när man begynte först skrifa
vers på Grefiska; of smida dikter. Det han icke bet-
ta, så är han en ofullkomlig domare om Historien i
älsta tider. hvarföre jag åter, i anseende til allt före-
gående, gör följande slut.

M

(b) Det kan ju icke hindra Nåvissa kyrkor tilbedja den heliga Wan-
lum m. s. at här varit en ganska högt uphöf Gud's man.

(c) Historia Literaria.

1) Efter hela världens enhälliga öfverensstämmelse, är Konunga riket för uprättat uti Svearike, än uti Grefeland, Italien, Egypten, Ethiopien, Troja, Indien, of China.

2) Att säga, det Göternas, eller Skyternas, äldsta samhälde varit norr om Caspiska hafvet, uti Asien, är tvært imot, icke några, utan alla Historier.

3) Att flytta de Hyperborer utur Europa, åt Tartariet, är äfven så omögligt, som föra dem åt Ghanaans land: bägge sattserna äro tvært imot all Historisk sanning.

4) Att drilla den sanfärdiga berättelsen, som Plato gifvit om Atland, eller Svearike, under förvändning det vara ovist, om Plato diktat sit Atland, eller om det varit uti Tartariet, eller Palestina; eller om det drunknat i syndafloden, kan sägas; men aldrig bevisas.

5) Tvært om är det en solklar sanning, at Atland, of Svearike är et of det samma. Sålunda blir slutet af allt, at äfven som den satsen, at Svearike fordom stådt under vatn, fullslås a) af Guds ord, b) af naturen sielf, som de här misbruka, c) af deras egna stridande utlätelser, exempel om Söderflus, Agnesit, Sigtuna, Köpenhamn, hvilke alle, efter denna satsen, vid sine anläggningar skulle stådt under 15, til 30, m. m. alnars vatn; altså stöter det of imot all Historisk sanning, at Svearike icke fått sina invånare, för än vid 400 år före Christi tid:

of

of första Ewalds Koningar 150 efter samma Salig-
hets byrd. Men mera om detta på at annat ställe,
of en annan tid: nu vil man komma tillbaka, dit vi
stannade.

§. 17.

Den nydnämnda Sibylla / Attins ge-
mål, har lemnat et hårligt vitne om verlden-
nes, då tilkommande, Frälsare; vetat säga
hans namn, **JESUS CHRISUS**,
of, at han skulle på et **KORSS** lida; of
sälunda just lärt det, som vårt Runa a, b,
c, d, påminner (d).

Om Sibylla, of des böker, hafva de lärde myc-
ket trätat: någre nefat, andre jafat, at hon varit
M 2 til,

(d) Gifförne är bevis, at de uti gamla Testamente viste vår dyra
Frälsares namn **JESUS**: nu vil man också bevisa, at de viste
klarligen hans namn **CHRISUS**. Den Samaritaniska
kvinnans svar til vår välsignade Fr: är märkligt uti detta målet.
Hon talade vid Frälsaren; men viste icke annat, än hon talade
med en blott människa. Hennes tro var denna: Jag vet, säger
hon Joh. 4: 25, at Messias skal komma, som kallas **NB.**
CHRISUS. Angelen sade til Daniel, 9: 25, intil den före-
stan Christum äro sju tijo vevor. Uti Hebreiskan står här **MS**
hvilket för en Gref aldrig annorlunda kunde uttydas, än Christos.
David brukar också samma ord om Frälsaren; of kan man omö-
geligen säga, at de uplyste före Davids tid icke skulle vetat det
samma. När Adam of Eva viste, of trodde, at Frälsaren i u-
te blifva uti en Person En San Gud, of en San människa, så
viste de of, at han skulle blifva Kristus, eller den Smorde.

til, lemnat böcker, talt om Trälsaren, of sådant mera. Men man vil denna saken på följande sätt afgöra. 1) At en Sibylla varit, of lemnat efter sig några diupsinniga skrifter, visa de gamle Latinar, of Greker m. s. som lefvat före Christi tid, of sådant intyga (e). Deße äro, Virgilius Maro, dödde på Christi 15 år; Cicero 80 år före Christum; M. Terentius Varro 60, Ennius 200, Phocylides 382, Pythagoras 485, Theognis 750, Hesiodus 800, Homerus 1000, år före Christi Födelse, ja Orpheus 1250. Of som alle deße tala om Sibyllas härliga lärdomar, of böcker, så kan väl ingen neka, at Sibylla varit, of lemnat böcker efter sig.

2) Om det varit en, eller flera Sibyller, äro de lärde äfvenså oense. Varro upräknar tio Sibyller, nämligen: 1 Persiska; 2 Eubiska; 3 Delphiska; 4 Simmeriska; 5 Erythreiska; 6 Samiska; 7 Lumaniske (f);
8 Hel-

(e) Denna saken är af Johan Christian Nehring, uti sin lärda bok, Sibyllinischer Propheceyung kallad, til nögie afgjord.

(f) Som kom med nio böcker til Tarquinus Priscus, Konungen uti Rom 138 år före Christi födelse, of begärade af honom för de samma nio tusend Daler Silfvermynt. Men då Konungen upstog detta köpet med föragt, of begabbade hennes galenskap, brände hon up tre böcker uti Hans åsyn, of tilböd Konungen de öfriga för samma köp. Han hölt henne nu mera för ursinnig; men då hon åter upbrant tre, of tilbudit honom de öfriga tre för nämnda köp, fant Konungen sig, of gaf henne den begärda summan. Deße Sibylliska böcker förvarades uti Rom som en Helgedom. (Deßa omtala Plinius, Dionysius, Solinus, Gellius, Servius. m.) Dionysius Halicarnassens m. s. nekar, at detta var någon Sibylla, utan at hon samlat Sibyllas böcker, uti hvilka of något infommit af hedendomen: Deße trene böcker

8 Hellepontiska; 9 Phrygiska; 10 Tiburtiniska, Sibylla. Man lærer lätt finna sig; at äfven som Varro af en Jovis gjort ganska många; altså har han af en Sibylla gjort 10. emedan flere folk tilägnade sig hennes hemvist. Men hvad gör det til saken, at siu, eller tio, städer träta om Homero? Elianus säger, at det varit fyra Sibyller. Men Plinius vitnar, at man uti Rom vördade allenast tre: of tre omtalar allenast Solinus. Ut äfven, som den kvinnan blef kallad Sibylla, som bar Sibyllas böker til Tarquinius, så lærer of de andra fått af en enda sina namn.

3) Hvarest denna Sibylla varit, blir tredie frågan. Jag håller före, at om följande omständigheter tagas i agt, så finnas strax Sibyllas rätta hemvist, of Fädernesland.

a) Den rätta Sibylla var här hema, som de älfte Historier säga, hånne varit (g). NB. Sibylla

M 3

kal

lemnades uti tvenne Romares vård, som voro af de förnämsta Släkter; hvilket varade uti Konungernas tid. Men sedan fördfres detta antal först til 12 sen til 16. Dessa ämbete var 1) at hålla denna Helgedomen helig. 2) Ut veta, när någon allmän nöd förestode de Romare; då slå up dessa böker, of söka råd. 3) Uptäcka detta Rådet. 4) Verkställat. Esterbömen härpå finnas hos de gamla häfdare icke et, utan många. Anteligen 400 år efter Christi H. södelse blevo dessa Sibyllas böker upbrände, af de Christna Keisare, emedan deruti fans något, som smasfade afguder. Dock blef det stycket skont, som handlade om Frälsaren. (Se mera uti Joh: Christian Nebrings bok om Sibylla). Men de bästa Sibyllas böker förvarades uti Grekland.

(g) Se framman til om de Hyperboreer, hvarest man ser, at Atins Drottning hetat Sibylla, hvilken kallas gudernas moder, of vishetens Lärmeästariung. Det är förundran vårt, huru de

las af Grekerna gudarnas moder (Diob. S. se tilförelse om de Hyperboreer,) of uti Edda kallas Attin, alla Gudars fader, derföre var hans Drottning alla deras moder, Edda 12 Dämifaga. NB.) Phrygerna dyrka i synnerhet Sibylla, säger Diodorus S. 3 B 55 c. uti Edda talas om huru de Phryger blifvit af Frygg kallade m. m. Samma spådom om verldenes ända, som Sibylla hafver finnas uti Edda 26 Dämifagan, äfven på vers. Hennes namn finnas också uti Edda, der hon kallas Sif, of Sibyll.

d) Sibylla med sin visdom var derifrån kommen til Grekerna, som de sådt annan dylik kunskap. (Se frammantil om de Hyperboreer, Utlingar of Egypter m. m.)

e) Sibyllas härkomst bör hänföras til det land, som af sina uråldriga handlingar of minnes märken kan framvisa samma lärosatser, som hon lemnat. (h) Sedan man detta erhindrat, vil jag här införa Sibyllas egna ord, som de af Eusebius vid 306 efter Christi H. födelse, samt af Augustinus, äro införde på Grekiska of Latin, of lyda sålunda på Grekiska.

idpá

ästa Grekar, of Sviogöter, så nära med hvarandra instamma. Såsom at Attins, eller Odins, gemål sågas uti Edda 12 Dämif. beta tillkommande ting, emedan Allfader, eller Gud, uppenbarar henne det. Of om Sibylla, Attins gemål, berättat Grekerna, at hon sagt förut mycket, som sse skulle. (Dionysius Halicarnassensis. m. f.) varit väl om sådant underrättad. m. m.

(h) Då blir saken utan allt tvifvel, at hon bör föras til Svearrike eller vårt Atländ, emedan vårt gamla Runa Alphabeth, innehåller samma härliga lärdomar om Gud of Frälsaren, som Sibylla innehåller. Här med instäma våra Rundstenar: of Runstafar.

Ἰδράσει γὰρ χθὼν κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσαι.
 Ἥξει δ' οὐρανὸν βασιλεὺς αἰῶσιν ὁ μέλλον
 Σάρκα παρὼν κρίναι πᾶσσαν, καὶ κόσμον ἀπαντα,
 Ὁ ὕψον δὲ θεῶν μέροπος πιστοῖ καὶ ἀπιστοῖ.
 Ἰψικον μὲ τῶν ἁγίων ἐπὶ τέρμα χρόνοι
 Σαρκοφόρον. ψυχὰς δὲ ἀνθρώπων ἐπὶ ἔθματι κρινεῖ.
 Χέρσος ὅτ' ἀν' ποτὲ κόσμῳ ὄλθῃ, καὶ ἀκανθαί γίνηται.
 Ἐξήσῃ τ' εἰδῶλα βρωτοῖ, καὶ πλῆτον ἀπαντα,
 Ἰχνευῶν ῥήξει τε πύλας εἰρήνης ἀήδασ.
 Σάρξ τότε πᾶσσα νεκρῶν εἰς ἐλευθέρων φάθῃ ἤξει.
 Τοὺς ἁγίους ἀνόμωσι τε πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει.
 Ὁ πῶσα τις πράξας ἔλαθ, τότε πνεῦτα λαλίσει.
 Στήθεα γὰρ ζεφύοντα θεὸς φωσῆσιν ἀνείξει.
 Θρήνος! δεῖ ἐκ πάντων ἔσαι; καὶ βρύμῳ ὀδόντων.
 Ἐκλείψει σέλας ἡλίῳ, ἄστρων τε χορείαι.
 Οὐρανὸν εἰλείξει μήτης δεῖ τε φέγγος ὀλεῖται,
 Ἰψώσει δὲ φάραγγας, ὀλεῖ δὲ ὑψώματα βουπῶν
 Ἰψος δὲ οὐκ ἐτι λιγροῦ ἀνθρώποισι φανῆται,
 Ἰσα τέρη πεδίοις ἔσαι, καὶ πᾶσα θαλάττα.
 Οὐχ εἰς πλῆν ἔξει, γῆ γὰρ φρυχθεῖσα κεραυνῶν.
 Σὺν πῆγαις ποταμοὶ καχλαζόντες λείψουσι.
 Σαλπιγῆ δὲ οὐρανὸν φωνὴν πολυθρήνον ἀφήσει.
 Ὠρύσσει μύσσο μέλλον καὶ πύματα κόσμῳ,
 Ταρταροῦν δὲ χάος τότε δείξει γαῖα χανῶσα,
 Ἠξήσει δὲ ἐπὶ ἔθμα θεῶν βασιλεὺς ἀπαντες.
 Ρίπτει δὲ οὐρανὸν ποταμὸς πυρὸς ἠδὲ γε θεῶν.

Jorden i svet of i storm / at tekn / at dommen å nåra:
 En utaf Himmelen høg nedstiger at alla regera.
 Som uti tōtt alt tōtt skal dōmma, ja verdens ånder.
 (Of alle mǎnnisko barn Gud skada sen) aller i sǎnder:
 Uti sit iflāda tōt bland helgon, å Himmela sǎte
 Sjallar han af dōma skall med rǎtten; en icke fōrgǎta.
 Kretsen af hela vǎr ort / dǎ nǎstān i tōrne mǎ tvǎlljas
 Rikedom / afgudar, ej mer tōpas å siǎlera sǎlljas.
 Inkomma skall hans rōst uti jordens innere portar,
 Samu

Samt alla dödas löst upväcka på sin rum of ortar.
 Så få de helige sällhet of ljus; ohelige låga.
 Uprått blir så förut / hvad man tort hemliga våga;
 Samt uti bröstet dolt, of i kronen hemliga hvifva /
 Grufvan här höres å strån; ja grufveli tändera gn'fla.
 Ute bli solesnes lius of stjernor mörkte ne falla /
 Då smälts himmelen all / of månans strimor är' alla.
 Sedan dalen i högd, men högderna nederåt stiga.
 Sedan finnes ei mer, för det man måste nu niga.
 Sedan å dalar of alp / just et med flytiga böljer /
 Of altsammans sig uti ljungane låga då böljer.
 När som källor / of alla de hästiga floder uphöra.
 FRamgifver Himla basunen et grufvelige don i vår öra.
 ÅLStade laster å synd med sådan börja begrätas.
 Af / of i jordenes mund et grufelige mörker uplätas.
 Rådde då framkoma för Guds domstol tungar of harrar,
 Eld uti svafvel å ström sen hästigt tändes / å darrar. (i)

HOS

- (i) At dese versar icke äro bittrade af några Christna uti första församlingens tid; är Cicero et ojäfagligt vitne, när han säger, (2 B. de Divinatione bl. 256 editione Elseviriana): Det är omögeligt hålla den för ursinnig, som kan i sanning säga något förut. Sibyllas vers taga vi noga agt uppå, dem hon säges ursinnig hafve lemnat. Hvillas tolk nyligen har efter en lös berättelse, (som Rådet dömt det at heta) förkunnat en hoper ofanning: at nämligen den samma / som uti sielfva verket hållas för Bonung / bör of kalkas Bonung / om vi annars viljom blifva salige. Men om detta står uti Sibyllas böcker / som tollen säger / på hvad måniska / of tid skal detta lämpas. , , , De äro ganska mörkte. , , Men icke äro de gjorde af någon ursinnig / ty der sticker fram mera konst / än uppenbarelse. i synnerhet det som NB. kallas *Αποσις*, (Det är: versar hvillas första bokstäver, tagne tillsammans, utgöra en hel mening). Då man omsider får af de första bokstäver uti verserna någon mening / hvilket man märkt uti några af Ennii vers. Så sådant fordras et agtsamt sinne / men icke ursinnighet. Tu

Hos Eusebius finnes också detta ordet ΣΤΑΥΡΟΣ,
 eller Kors. Of är ingen tvifl, at icke det är äfven
 N up-

finnes uti Sibyllas vers sådane / at af första Bokstäfver-
 na uti verserna blifver en hel mening / hvilken råder så
 långt som hela stycket (Carmen). Detta kan väl en skrivas
 re göra / men sannerligen måste han hålla tanterna till
 sammans / of ingalunda vara galen. Emedan sådant fin-
 nes uti Sibylla, så är rådligast, som våre försäder gjort
 hålla hånne hemlig / of vålförvarad / of aldrig låta någon
 läsa uti hånne utom Rådets tillstånd: ty dese böker böra
 gälla at stilla of lufva Religioner / men icke upvåda nå-
 gon ny, (såsom nu var på vågen) detsföre viljom vi nu hand-
 la med dem / som agta dese böker, at de helre uttyda dem
 hur de vilja / än at de skola framsöra något om en Bos-
 nung / som komma skal / hvilken både Gudar of människor
 bevare of ifrån! alt detta Cicero. Eusebius, in Orat. ad
 Sancto. Coetum vite Constantini Imp. addita, obs. Nehr. så-
 ger, at han läst Ciceros egen öfversättning på Latin af dessa Si-
 byllas vers. Hvilken öfversättning nu är med många flera böker
 förkommen. Dionysius Halicarnassus, som jämväl lesde sörre
 Christi födelse, vitnar, at Terentius Varro talt om dessa Si-
 byllas acrostichides. Of sålunda kan man omögeligen säga, dem
 vara diktade efter Christi födelse. Ty Ciceros ord äro mågta
 klara, at 1) uti Sibyllas böker var acrostichis, eller en hel me-
 ning, af de första bokstäfverna, i några vers sammantagne, of
 rack denna meningen så långt, som sielva ämnet, eller materien
 sträcke sig. 2) At denna handlade om en tilkommande Konung,
 som man borde åfälla, om man ville blifva salig. 3) At denna
 Sibyllas lärdom var vida vågnar stild ifrån de Romares bed-
 nissa lära. Det vil man också tillägga, at Josephus, som lesde
 fort efter Christi tid of icke sielf var Christen, han beropar sig
 på Sibyllas skrifter, såsom de aldradsta, uti 1 B. s c. Antiq.
 Jud. där han säger: men om detta Babels torn, of Språkets
 förändring, talar Sibylla med följande ord: Då alle männi-
 kor hade et of samma tungomål, hafva de bygt et gan-
 ska högt torn / liksom ville de derpå stiga up uti Simelen.
 Men Gud låt komma et stormväder, of nedstörte tornet,
 of gaf hvar sit språk / hvadan det kom / at den samma ska

uprøktigt af Sibyllas böker. Eljest hafva Augustinus, Civit. Dei 7 B. i 8 c. of före honom, Lactantius, följande af Sibyllas Spådom. Guds son skal omsider koma uti de otrognas händer: of de skola med orengs händer gifva Gud kindpustar / of med sin oreng mun skola de utspotta sitt förgift. Men han skal vända sin rygg til dem, som honom slå; of då han blir kindpustad skal han tiga / så at man då icke märker / ho Ordet är, eller hvadan han kommit / at han må tala för de förderfvade / of han skal bära en törne krona. De skola gifva honom galla til mat of ätita til dryck: sådant bord skola de uti sin grymhet bereda. Ty du galne folk känner icke din Gud! du begabbar honom uti dit förtfliga sinne. . . Täcket uti kyrkan skal renna / of et tiot mörker vara uti tre timar midt på dagen. Då skal han dö; men lifsom sofva en sömn uti tre dagar. Sedan upstå / ifrån de döda / of upstiga ifrån de fördömda, framkoma i luftet / blifva den första / som visar dem, hvilte kallade äro / början af upståndelsen.

§. 18.

den blef kallad Babylon. Åro förträffeliga ord, som göra of om Sibylla ganska välunderrättade. Of som aldrig något kan säga, detta vara af Christna updiktat, vil man deraf hämta följande klara of nödvändiga slut. 1) Sibyllas berättelser räknas vid Christi tid för de alra älfsta, of trovärdigaste. 2) Då var icke den ringaste misstänka, at hon var diktad. 3) Hennes berättelser komma uti högsta måtton öfverens med den Heliga Skrift. 4) Åro sansfärdiga. 5) At hon förvarat ganska väl Patriarkernas Lärdomar. 6) År förträffeligen klar, of gifver noga tillädda omständigheterna. 7) Barit ganska väl om Gud underrättad. 8) Of hört jämväl ganska tydliga förklaringar öfver Guds verk of gerningar. Sålunda hafva de icke den ringaste grund at påstå, som göra Sibylla til en den oreng andens toll, of dyfikt. Jag konar deras namn, of tror, meliora edoctos resipiscere. Se mera om Sibylla bl. s. 9.

S. 17.

Åf denna Sibyllas Lärdom har Virgilius tagit de omständigheter, hvarmed han talar, om den då tillkommande Frälsaren (k).

Så talar Virgilius uti sin fjerde Eclog:

I Lärdoms gudinnor! nu viljom vi siunga om något
 Det tienar sig icke uti alla ämnen ta's om låga buskar
 Uår man talar om en Romersk Borgmästare / så kan
 Men nu tillfundat det yttersta tidahvarfvet, hvarom
 Sibylla talar i sina vers (l).

U 2

Uu

(k) Uti denna Ecloga begynner han stämma strången ganska högt of säger. NB. Nu vil man siunga om något högre. Dessa sina versar kallar Virgilius Ecloger, eller utvalda stycken, emedan han uti dem vilte handla om något besynnerligt. Uti den första berömmar han ganska mycket Keisar Augustus fallande honom en Gud, som aldrig bör glömas, m. m. uti den andra beskriver han Pollionis son Alexander, fallande honom Meris of säger, at han kunde dö af kärlek för denna vackra ynglingen. Uti den tredje berömer Virg: sin hedniska Jovis, of Landshöfdingen Pollio i högsta måtton. Derpå kommer han til den fjerde, då han säger. Nu vil man siunga om något högre. Här måste man stanna med förundran, of fråga: hvad högre kunde Virgilius siunga om, än om Romerska Keisaren, Romerska Landshöfdingar of Prinsar, ja om de Romares Gudar. Skulle något högre tagas til, så måste det nödvändigt vara den Sanna Guden. Saken är klar, of blir ostridig, när man ser, at han här säger: Chora Deum soboles Coelo dimititur alto. m. m.

(l) Såsom Sibylla icke kan rätt förstås utom vårt Runa alphabeth, så kan of Virgilius icke rätt förstås utan af Sibylla. Hon

Nu skal på nytt et stort Tidahvarf begynnas (m).
 Nu kommer en Jungfru tilbaka en Jungfru; nu kommer
 Thores regering tilbaka (n).
 Nu skal på et öfver naturligit sätt (o) et barn nedkom-
 ma ifrån den höga Himmelen (p).
 Men du tyfta Liusgudinna (q) var strax tilreds när den-
 na

delar tiden uti vissa åldrar; of hennes tionde ålder infaller vid Abrahams tid, eller på verldenes 2000 år, på hvilket sätt hon räknat 200 år på hvar ålder. Uti denna tionde åldren sätter Sibylla Saturn, of berättar, äfsen som de äls-
 ste historier, at han varit en jordist Konung. Of som hon icke går högre än til tio, så måste nödvändigt begynnas på nytt det-
 ta talet med 200 år på hvar ålder, då man stannar med den andra tionde ålderen på verldenes 4000 år, då åter et nytt tida-
 hvarf skulle begynnas. (Tiden, som Sibylla här tillägger Sa-
 turn har man framman til bevis af de älssta Grekiska Histo-
 rier.) Of som Sibylla sagt förut, at på den andra ti-
 onde åldren skulle Guds son födas af en Jungfru, förstås, dö,
 of upstå, m. m. så kunde Virgilius med rätta säga: Nu til-
 stundar det yttersta Sibyllas tida hvarf.

- (m) Se här huru märkeligen Virgilius talar; at förstå, som man
 nyss sagt: ty han lefde vid Christi tid, of dog på Frålsarens 15 år.
 (n) Med Jungfruen, som skulle komma Jungfru tilbaka, är klart
 hvem Skalden menar, nämligen Frålsarens moder; ty at hon
 skulle vara efter födelsen Jungfru hade Sibylla of sagt förut.
 Thores regering, eller Saturnia Regna, är et Hedniskt
 talesätt, som Virgilius inblandar: Ty när de Hedniska Skal-
 der ville tala om fullkomlighetens tillstånd uti Paradiset, så kal-
 lade de detta, Saturnes Regerings tid. När man sålunda
 lägger bort de Hedniska orden, men behåller den sköna mening-
 gen lyder det sålunda: när Jungfruen har födt, så skal åter
 ställas den första medskapade lyfsaligheten.
 (o) Nova progenies kan uti denna meningen icke anaordunda öf-
 versättas.
 (p) Här lärer hvaren finna sig, hvad Skalden menar.
 (q) Lucina sades af hedningar hielpa alla barnafödrefkor, hennes
 broder sades Apollo vara, vid hvilkens födelse hon varit Jor-
 degumma.

na pilten födes; ty med honom ändas alraförst den här
da tiden: of då komer en gyllene tid igen: (r)

Då skal din Sun/ (Sol eller Sven) åter regera (s).

Of du min Lära Pollio/ tänk på! just då du är Borgmä-
stare, skal denna tidens prydnad hända (t).

Of de stora månader begynna då gå in (u).

Ja! då Du är höfdinge/ skal det se/ at alla våra synder
som något spår gits til/

Skola då förlätas/ of hela världen skal frälsas ifrån sin
eviga fara (x).

Han (y) skal blifva delagtig af Guds eget lif.

Furstar of Furstinnor om hvarandra skal han se/ of de
honom.

Of han skal uti frid regera jordenes krets med sin faders
kraft of vishet.

Du spåda Son! jorden har alt för ringa gåfvor åt dig.
Men då du begynner le/ skal hon gifva fram sina bästa
frukter.

Betterna skola då vara gläde de få komma hem at mids-
kas of få lifa.

U 3

Då

(r) Se det bl. 24 är talat, of huru nåt det pågar sig här med, at alt
elände skulle uphöra vid Jesu ankomst.

(s) Apollo är Solens namn hos Skalderna; Äfven som Odin el-
ler Apollo kallades af våra Förfäder Sun, som betyder både Sol
of Son, of Sven, eller en tapper yngling. Uti Edda, 8 Da-
misagan, ser man, at Odin lefde uti gull åldrens begynnelse, då
ännu intet ondt var inkommit genom NB. kvinnan: detsföre är
meningen hos Skalden: då skal den rätta Solen regera, of den
förra gyllene tiden återbringas.

(t) Häraf taga några skal at vilja visa, det Poeten här talar om
Pollio, of hans son: men med deras tillstånd, så kan man klar-
tigen visa vederspelet. Orden äro klara of behöfva ingen uttydning.

(u) Hvar en stor månad bestod af 16 of et halft år vid påg.

(x) Äro ganska klara ord.

(y) Hade Skalden talat om Pollio, så hade han icke satt Jlle här
utan Eu.

Då skola de icke frugta lejon of biörn,
 Vid din vagga skal offras dig fransar.
 Då skola förgiftiga ormar of gräs få en ända (2).
 När du nu kommer til dina manliga år/
 Du läre/ of ättelige Guds Son/ of den högstas afföda/
 Så angrip ditt förundransvärda stora ämbete.
 Se Du här til/ at hela veriden vil rafa öfverända of
 gå under: ja både Himmel of jord.
 Men se of til! huru all ting frögdar sig öfver det tilstun-
 dande tidahvarfvet.
 Ah HÄRre Gud gifve at jag måtte lefva så länge! of
 hade så mycket vät i mig! som behöfdes til at för-
 kunna dina bedrifter!
 Då skulle icke Mäster Arfve/ den Draten/ spela mästare
 för mig uti verß.
 Ja om Skalden Lin ville taga både far of mor med sig/
 så skulle han ändå duka under.
 Ja, låt Arfve taga sielfva Freija/ of låt Lin taga sielfva
 Odin (2).
 Om Pan, som öfvergick alla uti sång/ komme fram of
 ville täfla med mig/
 Så skulle Pan sielf få tilstå, om hela Arcadien ville döma
 of imellan, at jag sunge bättre.
 Men du lilla Son, begyn nu at le åt din moder:
 Modren har ju gått uti väntan tijo månader.
 Ah begyn du! Ty föräldrerna de haiva icke med glädie
 firat din födelsefäst.
 Gud behagade icke/ at här skulle göras et prägtigt barns-
 öl/ eller tilredas vagga, of sång.

Detta Virgilius. Ganska märkvärdigt hafver
 Skalden talat uti denna Ecloga. Of är det synd vri-
 da hans klara, of tydeliga ord, tvert imot hans
 me-

(2) Se Esaie II c. (2) Poesiens mästare.

mening, til Pollio. Flera märkvärdigheter äro ändå
uti samma Ecloga, dem man lemnar hvaren at ge-
nomläsa hos måstaren sielf. Det bör of icke förgätas
at Virgilius tilstår sielf sig här efterfölgat Sibyllas
skrifter. Ty i forthet at säga, så var Sibylla vid Vir-
giliu tid oimotsägelig. Nu vil man komma tillbaka til
Sibyllas, märkeliga tal om världenes Frälsare, hvil-
ket finnes uti den 8de boken, 15 S. of lyda sålunda.
Man skal mycket vänta efter det tidahvarf-
vet, då det stora **JHUSEZ, ES, JS,**
of evighetenes Fader, den oskapade, blifver
predikad of bevitnad. Äro förundrans vårda
ord, när man jämförer dem med det, som tilförne,
bl. 20, of anmärkningen (p), bl. 21, 22. m. m. tal-
är om sielfva **JS**. Man ser nu at **JS** förekommer
nöd-

(b) Man har nämnt, at någre, imot all sanning, påstå, det Si-
byllas böker, som nu finnas öfrige, äro diktrade. Men jag vil
fråga; när äro de uppdiktrade? mig svaras: uti första Sörsam-
lingens tid är detta skedd; pia fraude: med et liter swel of
bedrägeri, som hade et godt ändamål. Jag svarar: detta
sägas pia ignorantia, eller emedan desse Lärde män icke
göra sig den mödan, blifva underrättade om Sibylla/ så
fördömma de henne oshydigan. Clemens Alexandrinus lefde
uti andra åldren efter Christi födelse, han indrager allestädes Si-
bylla imot hedningarna, såsom en ostridig bol, imot hvilken in-
tet twiff då var nämnt. Josephus, som lefde spratio är efter vår
Frälsare, gör äfvenså. Ciceros, of Virgili vitnesbörd hafvom
vi hört. Apostlen Paulus sade uti sin predikan til Grekerna: Ta-
ger för eder Sibyllas böker, of sev hennes vitnesbörd/
om Gud/ hans magt; of de ting som ste skola, vitnar Cle-
mens Alexandrinus. Strom: 6. B. In summa: både före, of efter

nödvändigt uti samma bemärkelse, som uti vårt Runo Alphabeth, of betyder den Ena Alrahögsta. Man ser af alt sådant, a) at vårt Runo Alphabeth, of Sibylla, innehålla enahanda om Gud, of Frälsaren, b) at Sibylla delte tiden uti hvissa hvarf, dock noga uträknade. c) Samma namn innehållas på bägge ställen, nämligen **JESUS CHRISTUS GUDS SON, RUNG of KRIST, EN SOL**, m. Dersföre måtte uti vårt tidatal, eller på vår **RUNSTAF** gifvas samma tida hvarf. Man vil nu se til, hvaren må tro som han lystet (c). Det vil man

Christi Födelse, har ingen bok den heliga Skrift undantagen, varit så högt agtad, of ingens vitnesbörd hållit för så sanfärdigt, hos både Hedningar of Christna, som Sibyllas böker of vitnesbörd. Men så ostridigt som Sibyllas vitsord var uti Clementis Alexanderini tid; så mycket förlorade hon sin Credit, när Origines, (qui ubi bene, nemo melius, ubi male, nemo pejus.) fick handla med henne. Han slockade in sin galenskap, at de fördomde skola frälsas, of dersföre blef Sibylla ogillad af hedningen Celsus, som disputerade med den förre: som ses hos Orig. Contra Celsum: hvilken likväl tistod hennes ålder.

(c) Först vil man uttyda några namn hithörande af våra Runor. **W** kallades **Så** / rikedom / gull of penningar / samt **Frei** / eller **Fröde** / det är **Frid**, **sällhet**, rikedom, gull of egodelar. **Frei** of **Thor** var en of samma man. **p** **Thor** betydde en **Frälsare** / (som Edda icke på et utan många ställen vitnar) **Ro** nung / en diup sinnig man, of har sit ursprung af Hebreiska ordet **רנן**, **רנן**, **רנן**, som betyder Förordna **Ezech. 20: 6.** **Regera**, **styra**, **ansföra** / **Mosis B: 1: 33.** **Frälsa** of **förlofa** / **Ps. 105: 20.** **Ps. 146 7.** **urförsta diup sinniga sater** / **Preb. 1: 13.** **7: 12.** **Ordning** / **Lag** / of **Rätt** / i **Chron. 17. 17.** **Frei** hade en kvarn, säger Edda, på hvillen han kunde mala så mycket **Gull** han ville; härmed betenäs den första **fällbeten**, äfven som **Saturnia regna** hos **Greker** of **Latiner**

man också erhindra, som ofvartil är omtalt, at Gihylla, of våra förfäder indelte tiden uti stora tidahvarf, of har jag påmint, at de räknade 200 år på hvar ålder; of detta kallades hos dem det stora tidahvarfvet. Det andra slaget kallades hos dem det mindre tidahvarfvet, of bestod af 19 år allenast. Til bägge dessas betecknande hade de inga andra märken än sina Runor, stälde uti sin Alphabetiska ordning, hvaraf de jämväl hade den tankan, at se någorlunda, hvad på hvar tid hända skulle. Man vil nu först föreställa det stora tidahvarfvet med sina märkvärdigheter, betecknade med Runorna, öfverst på Runstafven, uti Gyllentalet.

§ 18.

Om Runstafven.

De stora Tidahvarfvet, uti hvilket hvar Månad bestod af 16 år, at här måtte uteslutas, V, P, O, of de 16 öfriga Runorna, användas til dessa 16 Månaders betecknande: En V, P, O, skulle allenast iden-

† kallades Ar/ eller Arin/ Ar betyder glädje of gamman/ men Arin, en stor Ättfader, (se bl. 27.) af ordet Ar/ besygnelse/ upphof; Dadan Ar, Fader/ Arin en stor Ättfader. Runan †, †, betyder också et Tegn/ men egentligen et Korfmärke/ det våre förfäder kallade Dign/ of Tign. Men detta beräs Dign, eller Tign, sådes icke om ringa ting, utan om dem, som voro af någon besynnerlig dignitet/ värdighet. Ett sådant kallades Dign/ eller Signum NB, emedan det var i sonnerhet dignum. Signa hos våra Förfäder, var öfra korfböfver en, of dermed bevara honom för all ondt, se bl. 42, Sedan betyder T ändan fullbordan, se bl. 31 uti anmärkningen.

igentomma uti den andra tjonde åldrens slut, eller på världenes 4000 år.

1. N. 200. **Frel, Få, det år: Frid / Sällhet / Rikedom / Lycksalighet;** adam stapad, Guds Belåte uti Sällhetens tillstånd / ågde hela jordenes rikedom, samt den högsta Frid, som gifvas kan. Denna ålder kallas uti Edda, nu **Freis / nu Thores / gyllene tid;** äfven af **Gretista** of **Latinsta Stalder, SaTurmia Regna: SaTurmia aurea etas.** När människan föll uti synd, så visste strax Gud henne en större Rikedom af nåd of Frid / genom Löftet om **FRID FOXSTIA JESUS CHRISUS,** som skulle återkälla den förlorade Friden of Sällheten. Sedan lefde Guds Församling uti Frid / tills 128, då **Rain** slog ihjäl sin broder, men blev af Gud fördrefven, då Församlingen åter hade Frid til **Rains** barn hade bygt städer på världenes år 250.
2. N. 400 **Ur verste väder, Ugg / en förträdelig man.** Just vid denna tiden föddes **Rains** sonasons son **Machufael / det år: Utplånad är Gud.** Hvilket vederfing-geligga namn nog visar, at **Rains** barn nu varit **förträdeliga män,** of synes som denne **Machufael** varit nämnd i trof mot **Sems** Sonason **Kenan /** som kallade just vid samma tid sin Son **Mahalaleel; det år: En Apostel of Guds härhold.** at Guds Församling mycket lidit denna tiden, vitnar **Enos** när han kallar sin Son **Kenan,** det år: **Blagosång.** Om denna första of andra åldren talar **Damis** sagan uti Edda, som säger, at en **UGG** slog ihjäl **FRID,** of sålunda ändades den första gyllene tiden.
3. N. 600. **Thor / Konung / Frälsare / en vis of diup-sinnig man.** 621 föddes den vise of diupsinnige **Drotten Hensch,** som ganska flarsigen, predikat om **Verl.**

Verldenes Frälsare/ of Rönung. Henoch blef of-
 så en klar afmålning til Christi himelsfärd i det han
 for lefvande til Himla.

4. #. 800. Os strid ström: Odin/ en urgammal; den
 Älste/ den namnkunnigaste. Methusalah, den Äl-
 sta människa på jorden var nys tillörne född. Nu
 begynde de namnkunniga hedningarnas ondska
 strömmas som en strid ström/ på Jorden. Uti St.
 6: 4. kallas de Sieltar / of namnkunnige män uti
 hela verlden; (efter Hebr.)
5. #. 1000. Reide, besvärligt arbete/ vederböda. Just nu
 1056; sade Lamech: Denne skall trösta oss uti den-
 na vår högsta vederböda, St. 5: 22. Ty Referna
 kasade nu mycket.
6. #. 1200. Raun/ böld / verste sär. På Runstafven be-
 gynnur denna Runan Frälsarens namn Kristus,
 KRISTN. Nu var Noach kommen til sin manliga
 ålder: of som han kallas Rättfärdighetenes Predi-
 kant, 2 Pet: 3: 4. samt St. B. 9, 6. at han ledde
 andra til HERren, så är saken klar, at uti detta ti-
 dahvarvet är predikat a) om människans andeliga
 sär of efterbildet / b) om Christi sär of förtjenst.
 St. 6: 3.
7. #. 1400. Sagl/ hårdaste/ kallaste snö/ korn. Den bokstaf-
 ven begynner också Frälsarens namn Kristus. Ut detta
 L. H. sade Gud: mig ångrar / at jag igiort män-
 niska. Doct fick Noach besalning predika an mer
 om verldenes Frälsare/
8. #. 1600. Uud/ nöd. Nu 1656 kom den stora Uuden/
 nämligen Syndafloden.
9. #. 1800. Is den Äne alra högsta. Nu beviste Herren
 med tvenne besunnerliga gerningar, at han är den
 Äne alrahögsta / a) då han lät utdela et stadigt
 varande arf, nämligen hela jorden St. 10: 23. 5. m.
 32: 8. Ap. 18: 29. ibland människobarn; b) då han
 med

med Hagel of storm nedstötte Babels Torn; undantagande det nedersta, samt förbistrade deras tungomål / of förstingrade dem dådan ut i all land. St. 10. Joseph. 2 B.

10. 4. 2000. **Ur, glädie, of gammann. Attinen Stor Attefader.** Vid denna tiden, nämligen 2008 föddes den stora Hebreernas Atefader Abraham, det är: **Om de Mänsketens Fader.** Vid denna tiden affomnade **Ogg in Mikla Attin uti Giatitland/ Söraland, eller Svearike, se bl: 27, 28.** Denna tiden lefde den namnkunnige **Thor/ som blef en Attin, eller Storfader a) för Svtoaditiska konungar; b) för Egyptiska konungar, c) för Trojaniska, d) för Latinska, e) för Asiatiska, uti Babylon, of China. m. m. vid denna tiden inföll en beshuuerlig Ur glädie of gammann / ja den märkvärdigaste, som man vet omtala. Nu log Sara af glädie, öfver sin Glädie son Isach. Nu fick Abraham det glädie fulla Löftet / at uti Hans såd skulle alla slägter på Jorden blifva väl signade. Uti Svearike varade ännu den gyllene Thors regering: ja, denna tiden reste Thor kring hela världen / of gjorde allom godt / Diod. S. 3. B. 58. c. m. m. Detta är den första Thores / eller Freis frid, uti Norden.**

11. 4. 2200. **Sun / en Son; en Sven eller Ubling: Sol.** De märkeligaste söner / som nämnas, omtalas uti detta Tidahvarfvet. nämligen a) Abrahams Son Isach, född uti dess högsta ålderdom. b) Isachs söner Jacob of Esau. c) Jacobs 12 Söner / eller Patriarker. Den märkvärdigaste Ubling eller Sven, som jorden någonsin burit, lefde nu, nämligen: Jacob, som 2245 spelte mästare för Esau. 2265 kämpade med Gud of människor of fick öfverhanden St. 32: 30, of blef derföre af Gud sielt Ublad / of kallad Israel, Guds Juffte. Uti detta stora året up

- upfom Svea namnet, of Gderna begyndt nu kalla sig efter sin Stamfader Attins andra namn SUN, eller **Sven/ Svernar/** se bl. 65 uti anmärkningen. Desse foro denna tiden öfver hela världen.
12. †. 2400. **Korsmärkte; besynnerliget Teln; Jullbordan: ända.** nu gjorde Gud de besynnerliga Teln uti Egypti land, nämligen 2513. Nu blef Västa lambet, som under sit tilredande of stekande, **Hängdes på ett kors/** första gången offrat. Nu ändades Trakt omen, nu gjorde Gud de stora telnen uti önen, uti Jordans flod m. m. nu **Jullbordades Löfket om Chanaans land.**
13. B. 2600. **Stärke Telnigar frodigaste/ B, lundens sågring.** Nu några år tillbaka, strade Judiska Sörsamlingen sin första Jubel Fäst derföre at de bekommit et gansta **Frodigt of fruglamt Boskälle,** i Chanaans Land, hvars **Sågring** högt prisas.
14. †. 2800. **Länge; Vatt, Lag. Länge Samra soerant** (se bl. 4.) nu gingo de stora bedröfvellsens vatt öfver Israels barn, under de **Phliscers,** of **Ammoners,** hårda tråldom. Denna tiden 2820 var Troja omkullastad, såsom af **Haffens böjjer.** Denna tiden upfom det namnkunniga namnet **Latinius.**
15. †. 3000. **Madur, man.** På denna tiden lefde de **Största Män** på jorden; nämligen **David** en **Man** efter Guds sinne. **Salomo** den visaste of rikaste **man** uti världen. **Josafat;** som hade en **Million** hieltar til vakt. **Elias,** den **Största** **Propheten** for lefvande till **Himla,** **Elisa.** Den hedniska **Stalden** **Homerus,** först af alla **Poeter.**
16. †. 3200. **Stup madur. Aur, gull, ler, jord.** Uppå detta stora året får man se stora **Män** **stupa.** In 3283 **Stöp Israels Konung** of **Rike öfverända,** då de 10 **Slätter** bortfördes af **Salmanasser.** 3398 **Stöp Juda Konung** of **Rike** omkull för **Rebukadesar.**

nesar: Nu säg denne Konung det stora belåtet af gull / of lex m. m. som **Stöp omkull**. Nebukadnesar föll of sielf omkull / se Dantels, 1. 2. 3. m. m. Men tilförne hade Senacherib, 3294, blefvit af en Herrens ängel slagen, då 185000 män stöpo. 3257 **Stöp Sardanapalus** of det **Assyriska Riket** omkull för de Meder.

17. †. 3400. **Arlange**. glädie of sorg / ny lag; ny **Attin**. Nu greto Israels barn uti **Babylon**; men 3468 gifver **Cores** dem lösa; då de uprätta å nyo sit **Rike**. nu uprättad **Fornioter** å nyo **Sviogöriska Riket**, of blef en ny **Attin** eller **Stamsfader**. **Afventä Saals thiel**, of **Sorobabel** hos **Juderna**: Nu lefde den första **Wise** uti **Grekeland**, **Chales Milesius**; sen **Senophanes Colophonius**; **Anaximander**, **Pittacus** of **Anaximenes** / tått efter hvarandra; hvilke på nytt kommo **Thors** **Wishet** på gång, dock något förändrad.
18. ✱. 3600. **Twimadur**. 3648 föddes den stora **Twimadur** **Alexander Magnus**, som ville vara både **människa** of **Gud**: blef ofsa **segerwinare** både öfver **Grekeland** of **Asien**. Men blef jämbäl snart en **stupmadur**. Uti detta hvarfver var hos **Juderna** **Twimadur**, eller **Höfdingar**, som tillika voro **Öfverste** **Prefster**. (d)
- . 3800. **BelgThor**, det år: **Kungen** of **Frålsaren** uti **moderlifvet**. Denna **Runans** hvarf räcker intil 4000 året, på hvilket **verldens** **Frålsare** var **astad** / of **låg** uti sin **moders** **lif** (e).

I. 7.

(d) Jag vil en, för alla gånger, påminna, at **Runan** svarar i o mot 200 år, som ibland, något förr, ibland något senare fullbordas.

(e) Jag har tilförne bl: 110 erhindrat, at **Anna** p betyder **Rung** / **Frålsare**. Jag nämnde of **Eddas** **vitnesbörd**. Nu vil jag af **samma** **Edda** detta erhindra, at om **Thor** hade våre **Hedniska** **Förfäder** en sådan tro, a) at han var **Alfaders** förfödde son, 13 **Dämnisag**. b) at han var **allsmächtig**, of kunde **altjng** **utdrä**

1. v. 4000. **Frei, Je, m.** se bl. här igenkommer den första Friden of Sällheten, nu visar sig den andra Adam, som är Fadrens härlighets Sten of hans vesendes rätta beläre / Hebræer. 1: 2. nu södas Frid. Försten **JESUS CHRIZTUS**. Nu tegetade uti Svearite Frei, eller Frode / den Fridgode. Nu hade hela världen frid.

Magnus ab integro seclor nascitur ordo

Jam rediit virgo, redeunt Saturnia Regna. Virgile

2. N.

ta, fast in honom stundom förefommit de saker, som han med största möda, of lifsfara utredde sig ur, 22, 23, 24, m. Dämif. c) at han skulle med sin hammar, som altid målades aldes les lif et Dors, nedslå alla Troll m. 21 Dämif. at han var allas Frälsare / of kallades dersföre *Der Siflar* / 21, Dämif. e) at han skulle sätta sit lif i vad at Frälsa andra; ja lägga sin hand i munnen på helfvetes ullven för andras skull. (ty Thor of Tyr voro: en of den samme, när de räknas för gudar) 17 Dämif. märt grant, där nämnes icke Thor, utan Tyr. f) Skulle Thor nedslå Formungard, eller Sonden, Lokes, eller diefvulens, af söda 24 Dämif. g) Skulle han gripa Loke, eller den onda sielf of binda honom, til yttersta dagen. 25 Däm. Uti Skaldskaparmal, of Thors Kening talas så: Thor kan of kallas *Alfaders* of *Jordenes Son*. *Trones Fader*. Hela *Jordenes* brövarare. *Mjolners* / (se bl. 27. Korsets), of *Drastenes ägare* of *fyrrare*. • *Gudahofvets försvarare*. *Jättars* of *Trolls baneman*. m. m. At våra hedniska försäder trodde, of sade detta om sin afgud Thor, är en beklagelig sanning; men at detta visar klart, dem hafva ägt en ganska klar kunskap uti början, om den då tillkommande Frälsaren / lärer ingen nesa. Kan of detta tiens tvert imot hedningars otro. At *Valg* betyder *bede*, moderlif, är allom bekant. Det förtienar of märkas, at när alla Runor, är Christi 1002, efter *Könungars* besalning afskades, är dock *Runan* Thor behållen oförändrad. Ja den namnkunnige *Uphilas* har icke tort ändra Thors, of *Walg* Thors, *Spynad*, fast han skapade om alla de andra hvilket klart visar den höggagning de hade för sin Thor uti sit hedniska mörker. NB. Men at tro of säga det de uti sin hedendäm kunde blifva salige, är en försmädelse imot Gud, hans ord, m. m.

2. N° 3200. | NB. såsom den första Friden of Sålheten
 icke varade länge, förän Guds församling fick
 sina försträckeliga fiendar, altså gick på Christi 64
 år den första försträckeliga försöjjelsen öfver de
 Christna; 94 den 2:dra; 107 den 3:die; 166 den 4:de;
 201 den 5:te; 245 den 6:te; 249 den 7:de; 257 den
 8:de; 272 den 9:de. 304 den 10:de. NB. de, som voro
 före det 200 året voro mycket mindre; men de, som
 gingo efter voro försträckeliga i högsta måtton. Uti
 Sverrike hade nu et försträckeligt männisto offerande
 tagit til.

3. P^o 4400. | Sluttid är tillförne lesde den 7:te Christna
 år Chr. 400. | Keisare Constantinus Magnus. Då hölls det
 Nicetiska mötet på hvilket de djupsinnigaste frågor om
 Frälsaren undersöktes of besvarades. Eljest har den-
 na tiden många Götiska Thorer eller Kungar visat
 sig. In Pharamund anlade 427 det Frankiska. Ad-
 dolf det Spaniska 412. Thidrik det Italienska 493.
 Gundig det Burgundiska 414. Geiserik det Bandalis-
 ka uti Africa 427. Hengist det AngloSaxiska på An-
 geland 457. Alsin det Longobardiska 556.

4. P^o 4600. | Vid denna tiden frömade Ingell Illrådas
 år Chr. 600. | Tyranni til ända, of Riket förföll till en an-
 nan Götisk Slägt. 553 förföll Ostgöta Riket uti Ita-
 lien i de Longobarders händer. 534 gick det Bur-
 gundiske Riket til ända. 534 det Bandaliske uti A-
 frica. Nu begynner det tidahvarvet uti hvilket de
 hedniste Konungar, Ivar Vidfamne, Harald Hil-
 detand, Sigurd Ring, Osten Illråda, of Ragnar
 Lodbrok, namnkunnige Hjeltar uti hela världen,
 hafva sinnat uti blodströmar.

5. R^o 4800. | Denna tiden var uti nästan hela Europa en
 år Chr. 800. | stor vedermöda för de stora krigen, som Ca-
 rolus Magnus förde, några uti 30 år. Men en tröst
 viste sig of denna tiden, icke liten för den Christna
 kyr-

kyrkans utvidgande; fast Påsvens värde hade grufveligen tagit till.

6. 1. 5000. **A**Xisti sår blefvo nu rätt kände af många. 1090. NB. Se Solitkeln, deräst står **PRON RUSIA**. In denna tiden blef **RUSIA** för många predikad, of dess Evangelium af många folk inottager. 1) Olof Störkoning uti Svearike blef nu med hela sit Rike **RUSIA**. 2) Ungarernas anförare Geisa, med en myckenhet af sina 990. 3) Polska Fursten Miecislavus med ordfneliga Polacker, 964. 4) Rysserna med sin Storfurste Baldemar Christnas 980. 5) Normännerna uti Gallien, med sin hertig Rolf 912. 6) De Danste med sina Konungar Harald, of Sven, 960. 7) Norrtige, med Kung Harald Hårfagre, 860.
7. 4. 5200. Den Christna Låran tager till på alla ställen. 1200.

7. 1. 5400. Uti detta Tidahvarvet insöll Den grufveliga 1400. nöden, som omtalas uti Uppenbarelse Bokens 16 K. vid denna tiden blef Constantinopel af Turkerna tagit ifrån de Christna. Vid denna tiden, nämligen 1415, blef Johan Huss upbränd för den rätta Låran. Guds Församling var nu stadd uti en svår barns-nöd / Uppenbarelsens, 12: ty draken vaktade på hånne; at upsluta dess barn, of när han det icke kunde, spjutade han utur sin mun vatn såsom en ström, på det han skulle förbränna hånne (f). In Summa; här insöll en stor nöd för Guds kyrka of Församling, öfver hela världen.

Svearike har aldrig varit stad i sådan nöd som nu; of Herren låte det aldrig komma: i andelig måtto var det drucket af den Babyloniska stölkans vin, eller dödeliga förgift; i verldslig måtto suckade det nu under Magnus Smets ogudagtighet, Alberts orättvisa,

3

○ Se härut denna tiden: at uti den förra, på 1. Aand förefom vid Syndafloden.

visa, Margaretas tunga, of argbet, Eriks vårdlöshet, Christopher Barketungs hårda tid, of Christiernes 11:es tyranni.

9. 1. 5600. Den **Enne Allrahögsta** beviste denna tiden, at 1600. Han är folks beskydd, of beskärn. En utt detta Tidahvarfvet blef a) det andeliga Babylon af Guds Andas omskullkastat, så at det nedersta allenast blef kvar. Nu afföllo, Tyskland, Svearike, Norrige, Danmark, ifrån den Påvifsta sävifstan. b) Sålunda lät Herren denna tiden utdela ett oförgångeligt arf ibland människobarn. c) Svearike lärde nu rätt känna honom, som är en vakande Staf öfver sitt ord. Det fick denna tiden lita på Tre **GUDS GUSTAV** eller Konungar, med **Gustafs** namn, som altid varit förent med Svearikets högsta Sålhet.

10. 4. 5800. Är glädje of gamman: Attin, en stor Stam. 1800. fader: har två gånger tillförne förkommit, med besonnenrliget prof af sådant. Svea hade derföre, af Himlen, utt denna 18:de åldren, efter Christi Födelse, at vänta en ny Stor Attin/ eller Stamfader/ följa efter **GUDS GUSTAV**: of som vi se nu, Gudi lof! En sådan Furste, med våra ögon; Så önskom vi: HERren välsigne Den samma/ of det högtälskfeliga Gemål, samt vår Dyra Nåde Pant, Prins **GUSTAF!!!** Amen.

NB. När man jämför det, som berättas vid hvar Runa, med hånnes bemärkelse, samt jämför tidahvarfven före, of efter, Christi Födelse med hvarandra, lærer man stanna i förundran, at detta så träffar in. Man lærer ofså finna, at som hvarken Anglar, eller människor kunna veta tillkommande ting, of som ej heller något sker af en slump of händelse, så måste den nödvändigt varit högt uplyst, som inträttat Runstafven, of Runorna.

Derföre, som Gullentalet finnas på Runstafven åter

åter uti en annan ordning, så viljom vi pröfva d. u. samna, på samna sätt.

1. 200. Chores Sälla regering. Saturnia Regna första sällheten.
2. 600. Den stora nöden Guds Församling rådat utt,
3. 600. De jordiska människor tilltogo nu mycket.
4. 800. Vid denna tiden begynde de namnkunnige Refelim, eller Refar at gräsa.
5. 1000. Nu föddes den frodigaste Delning jorden berätt, eller bära får, nämligen Noach.
6. 1200. Denna tiden voro de försträcktliga Refar ännu värre.
7. 1400. Ett hundrade år häræfter föddes de tre stora Attiner/ Japhet, Sem/ of Cham.
8. 1600. Vid denna tiden viste sig en Tvimadur, Noach, som lefde både uti den förre, of andra verlden.
9. 1800. Nu blef Babels Torn med storm of Hagl nedstött.
10. 2000. Nu lefde den stora Madurin/ Abraham, Attin, of Thor.
11. 2200. Nu förfölsdes Jacob af Esau. Joseph uti Egypten: Esau en namnkunnig Jägare m. m.
12. 2400. Nu infalla de stora teknen uti Egypten of ökenen ic. Nu förskämmas Västa Lambert: nu ändas trældomen, nu fullbordas löftet om Chanaanens land.
13. 2600. Nu visa sig de många frälsare uti Israel. Othniel: Elind, Debora, Gideon m. f.
14. 2800. Här ser man den starka Simfon häfva om kull sina fienders sästen. m. den Gudi Isra Sa muel.
15. 3000. Här ser man en ny Stamsfader David, en ny RiksLag, af Samuel gifven om Saul.
16. 3200. Kamm böld, versta får. Nu predilade Esau, of sade: ifrån fotabiellet alt up til hißgan de intet annat än får förnåd of efterhölder item

ESAJAS de slagen för våra öfverträdelser / of sorgad för våra missgärningar.

17. r. 3400. Langer: Cyri Lag, at Babyloniska fångelsset skulle slutas. Fornioters Lag uti Svearike.
18. f. 3600. Vid denna tiden lefde Thor den andra, en mächtig monark uti Svearike. Alexander, en stor Konung / sigrade nu vida.
19. h. 3800. De Judiska Machabeer viste sig nu vara **Gottar**. Rättfärdighetens Sol går up litet här efter.
20. o. 4000. Här igentommer Thores sälla regering, Saturnia regna. Frälsaren i moderlifvet.

Jam redit et vitæo, redeunt Saturnia regna:
Magnus ab integro seclor: nascitur ordo. Virgilius.

Svearike sålt under sin andra Frei/ eller Thor den Tredje.

1. f. 200. Nu påstår den stora nöden / eller, de 10 Christnas förföljelse.
2. h. 400. Denna tiden blef mången ψ till λ eller m / de stupa / då de grusliga Odternas blodbad flödade uti Europa.
3. r. 600. Jungell Illrådas svåra förhåfvande m. m.
4. b. 800. Carolus Magnus. Harald Hildetand, Stigurd Ring, Ragnar Lodbrok. Frodigaste Tellingar.
5. n. 1000. Vid denna tiden lefde uti Svearike de försträdeliga Sidkungerna, Vidren Jernsida, Refil, Erik, Emund.
6. r. 1200. Myden glädje of gammans öfver den antagna Christna läran.
7. x. 1400. Ut Svearike viste sig nu en Trimadur; nämligen den Danste, of ibland den inhemste regeringen. Uti Församlingen graferade draken of vildmyret.
8. x. 1600. Nu hade det andeliga Babylon fallit af Guds vredes storm of dagt. Dess byggmästare talade icke

icke längre et Språk. KRISTAN Christus blef nu
 känd, of anannad. KRISTUS eller GUDS
 SÖN regerade nu uti Svearike til allas frögd.
 9. 4. 1800. En märkelig Madur. En sådan behöfvom
 vt icke leta efter. Ty uti detta tidahvarsvet hafva de
 stora Kærlar/ eller Männer varit i hela verlden be-
 kante, of af Guds Församling högt älskade. Märke-
 liga Män of Furstar äger of ännu, Gudi lof! vårt
 Svearike, Dem HERren välsigne!

Se nu med förundran, huru detta Runata-
 let så rätt of nått, på bägge sätten svarar imot tida-
 hvarsvet. Huru den första of andra Sällheten; den
 första of andra Församlingens första förföljelser: det
 Första, of andra stora nöden: det första of andra
 Babels fall: med samma bokstäfver finnas utmärkte.
 Detta sätter mig uti förundran: Men nu vil man kom-
 ma til Solcirkelen, som består af 29 år, of är på Run-
 stafven utmärkt med dessa siu bokstäfver V N P R K.
 Men dess ordning uti Solcirkeln öfverst på Runstaf-
 ven är denna.

Solcirkeln.

* N † V P R
 VR†P†VRPN†R†PN†VR†N†P†PN†

Huru denna skal brukas, hörer til et annat rum;
 här vil man märka de meningar, der förekomma. Den-
 na Solcirkel begynnes med V, of *, bägge första
 bokstäfverna uti det ordet KRISTUS. Solcirkeln
 var nije när Christus föddes; si, der under står
 P 3 KRISTU,

KRSTU, KRZ. Det är: **KRZSTZ** Frid, of åter-
 stälta fallhet. Det bör märkas, at äfven som **ZS**
 uti vårt Alphabeth visar sig uti nionde rumet, så haf-
 ver den Stora **ZS**, som Sibylla omtalar, visat sig
 uppå Solcirkelens nionde år, då **p** som betyder
 Kung of Frälsare / var söndags bokstaf tillika med **p**
 Odin eller Apollo; just som Virgilius sade.

*Tam redit et Virgo redeunt Saturnia Regna. Re-
 nat Apollo.*

På Christi döds år var Solcirkeln 15, då åter-
p Thor var söndags bokstaf. Där får jag nu läsa
KRSTU KRSTU. Det är: de halva **KRSTU**
ZSSTZ. Ty det vi nu säga Kors / sade våre För-
 fäder Kors / of Krofsa: midt öfver detta Krofsu står
K, som betyder Sår of svulnad / påminnandes of
 den **KRSTU ZSU SH.** Sedan fin-
 ner jag uti denna Cirkel **SH. KRSTU SH.**
 eller Graf / hvaröfver en Koning of Återlöfse sig vi-
 sar. Der efter står: **SH. KRSTU SH.** Det-
 ta må hvaren uttyda, som han finner sig. Nu vil-
 jom vi bese Gyllentalets Runor. De äro de samme,
 som man tilförne viste utmärka jämbäl de stora tida
 hvarsofen, of äro 19 til antalet, emedan Gyllenta-
 let består af 19 år. Sådane 19 åriga tidahvarf habe
 förflutit 210 of 10 år imellan Stapelsen of Christi
 födelse. När Christus låg uti Moderlifvet, så vart Gyl-
 lentalet 19. men när han föddes så var Gyllentalet et,
 der:

derföre **Vymårte**/ des goda bemärkelse är många gånger nämnt. Här lærer man blifva öfvertygad, at den som upfant Runo stafven, viste Christi afsläses of födelses år. När Kristus begynte sit dyra Ambete, så förekom det besynnerliga **† Dorsmånte**/ hvilket of inföll på hans tolfte år. På Christi döds år var Gyl-lentalet 15, **†** en märkelig man, som fallit omkull. Til-lämpningen är icke svår.

Sedan allt detta är påmint, så påminner jag än en gång, at främst uti Sibyllas vers står: **IE-SUS CHRISTUS GUDS SON IRL-SARE RORSS**. Se nu of läs alla dessa orden uti vårt Runa Alphabeth, of på vår Runstaf; samt många andre omständigheter. Ville någor af sådant påstå at han är upfunnen efter Christi födelse, eme-dan han talar om Jesu Christo m. m. så svarar jag: med samma rätt må man påstå, at han är upfunnen efter **GUSEN** den Förstas tid, emedan han vitnar om det andeliga Babels fall vid den tiden. Ja, at Han icke varit upfunnen för än i siol; emedan han visar, at å nno en Stamfader skulle upkomma 1743 uti **Swearite**. Des spådom må ingen annorlunda anse, än som sagt är, en besynnerlig Guds uppenbarelse, ty hvarken änglar, eller människor, kunna säga om til-komande ting, om icke Gud uppenbarar dem det. An-tingen nu Thor, eller Atle, som upfant Runstafven, lärt sådant af någon Profet bland Patriarkerna, ek-ler hämtat detta uti deras stora Samboäm, eller
sielf

sielf haft Guddomliga uppenbarelser; lemnar jag där-
hån. Men detta är vist, at han varit den sanna
Läran tilgifven, som af eftergående vitnesbörd skall
blifva klart, samt desutan en förträffelig djupsinnig
of vis man/ just sådan som Hans namn betyder, se
bl: 95. Nu vil man berföre höra åtskilligas vitnes-
börd om vår Thor.

Den gamla Grefens, Gamblichi, vitnesbörd om Thor.

Denne Lärde mannen, som sielf ägde Thors
böcker lemnade uti Egypten, säger sålunda:
Stulle du försöka oss med någon benig Phi-
losophist fråga; så skolom vi strax utreda
den åt dig, of detta efter Thors urgamla
stodar, hvilka Plato, of före honom, Py-
thagoras hafva läsit som bras karlar, of der-
af smidt ihop sin Philosophi (g). Of åter:
De Allmänna grundfanningar hafver Thor/ uti en bok
af tjugotusend blad / (efter Seleuci vitnesbörd/ eller ef-
ter Manethos; uppå 36525 blad)/ fullkomligen uttrydt
of bevist.

Den

(g) 1. B. 2. c. de Moss. Egyp. hans egne ord lyda: φιλόσοφοι
ἵ ἐτι προβάλλουσιν ἐρωτήματα, διακρινόμενοι σοὶ καὶ τὰτο κατὰ ἔρμους
(se bladet 49.) παλαιὰς ἑλλάς; ἀς πλατῶν ἡδὲ πρόθετο ἰσ
πυθαγόρας διαγνοῦσι, φιλοσοφίαν ἐπίσημα.

Den gamla Clemens Alexandrini vitnesbörd om Thor.

Denne lesde icke långt efter Christi Födelse, of berömmer ganska mycket Thors skrifter; men 6 B. Strom: säger han sålunda: Syratijo of två utaf Thors Böcker äro aldeles oumgångelige / of högst nödvändige. Sedan berättar denne gamle Gref, hvarom Thor skrifvit böcker, nämligen uti Medicina, Astromonia, Theologia of Philosophia. NB. Thor kunde nog hafva tid til at lära sådant, ty han lesde vid pass 600 år, se bl. 43/ 44.

Athanasius Kircherus, om Thor.

Den förträfflige vise mannen Merkur/ som Egypterna kalla Thor/ of Thor, äfven som den första månaden i året, Han såg med gämlelse det myckna asguderri (uti Egypten of annorstädes); of som han hade ganska väl lärt Salighets Låran af Sem/ Japhet/ of dessas barn, med hvilka han lesde; samt var efter Alexandriniska Chronikans vitnesbörd/ ganska diupfinnig, of en lycklig påfinnare, högst stickelig til at lära Trones hemligheter; så inrättade han et nytt sätt til at föreställa, Låran om den Ena Sanna Guden, om Änglar/ of djeflar. Of som han uti sin snille/ of förstånd öfvergick alla andra/ så uptänkte han härtil sådane ämnen/ som dageligen skulle brukas/ of dertfore så mycket länbarares. Men sielfva konsten uptänkte han allenast/ för Prestes/ of de Visas/ samt Prinserna; för enfalligt folk blef hon obegripelig/ dertfore lät han imot all tidens fräsko marga sådant uti bärg/ of stenar. Sphing. Myst. de Mum. 2 b. 3. c. Gymnas. Hierogl. cl. 12. c. 3.

Q

Elias

Liianus, som lefde på Christi år 130,
om Thor.

Egypterna de stryta icke litet af Thor eller Thot/ og
at han lært dem all vishet. 14 B. 34. c.

Philo Byblius, a Ch. 100. om Thor.

Thor/ som Grekerne kalla Herman/ var den visaste
mann under sol/ og første/ som uplant bokstæver og be-
gynte skrifva böcker. Euseb. Pr. Ev. bl. 23.

Diodorus Siculus 100 år före Ch. om
Thor.

Thor eller Herman/ hölls uti högsta åra, ty han
inrättade alt/ som tiente til at göra människolefnaden säll/
han uplant bokstæfverna/ inrättade Musiken, Guds-
tjensten/ Läkarekonsten/ Stjernekonsten, Kalkon-
sten; med mera. 1 B. 2 c.

Platos, og Ciceros, vitnesbörd, om Thor,
Kan ses bl. 46, 47. 48.

Herodotus 500 år före Christum, om Thor.

Thracerna/ eller Drakerna vörda Thor högre. än an-
dra / og honom årkänna de vara sin Stamsfader. 5
B. 128. c. at Thracer voro Göter, är bevist uti mit
Företal til Edda, bl. 27. Homeri og Hesiodi tal om
om Merkur, är icke värdt anföras.

San-

Sanfuniaton, 1300 år före Christum, om Thor.

Efter Misor/ (Mizraim) uti Egypten/ kom Thor/ som upfant alraförst bokstäver. Euseb. Præ. Ev. c. 10.

Edas vittbord om Thor.

Thor är den sönstänsta Af Aserna/ ingen kan be-
rädda alla hans dråpliga gerningar. 13 Dämisagan.

NB. Såsom man nu sedt, at Thor lärt Egypterna all deras vishet, vid världenes år 2000; så vil man ännu andraga något större vittnesbord, om Thores vishet.

Stephanus vittnar om denna de Egypters vishet; med dessa ord: Apost: 7. 22. Of Mose var undervist of lärd/ uti NB. all de Egypters Vishet m. m of blef en mächtig man både uti ord of gerningar. 23. Of när han blef 40 år gammal gif han ut at beje sina Bröder, Israels barn. (h). Uti 2 Mosiss boks 7: 11. ser man Pharaos haft visa, Machaschphim, Svartkonstige, of Tullkarlar. Icke underligt; emedan Sielsva Hofvet nu affallit ifrån den sanna Guden, Så at denna Pharaos sade: Ho är Jehovab; Svare röst jag höra skule? Men tvært om, den Pharaos, eller Freis som imottog Joseph, dyrkade den sanna Guden Skap. 41: 39. 40. emedan ännu den sanna Laran icke var förfallen.

Q 2

Så:

(h) καὶ ἐξαδούθη Μωϋσῆς ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αἰγύπτου. Dessa orden
Πᾶσιν σοφίᾳ böra grant märkas: de visa, at icke en del allenast af visheten florerat, uti Egypten, utan gansta många Vetenskaper.

Såsom man nämnt, at Thors fader hetat **GUD-
SEAF**, (i) så vil man allenast et rum om honom in-
föra. Clemens Alexandrinus uti 6 B. Strom. säger.
Når Paulus Predikade för de Greker, sade han: Tager för
eder de Grekiska böcker / ser Sibyllas vitnesbörd om Gud
m. m. Läser NB. **GUDSEAFS** (k) skrifter, of ser där hu-
ru klarligen han beskrifvit Frälsaren Jesum Christum:
Huru Kungerna skola sätta sig up imot honom; hu-
ru han lida skulle / of vara Tolig; når han komma skulle.
m. m. Ut så så mycket klarare begrep om denna **GUD-
SEAF**, **SEYLLA**, of **THOR**, viljom vi här
införa deras Slägt Linea.

Bore; bl. 43. Kung på Atlant eller de Hyperborers
Näs: Diob C. 2. B. 47. 3 B. 58.

Ogg, som kallades Attin, of **GUDSEAF**. Sibyl-
la, eller Freia Attins Gemål.

Thor, kallades eljest Atlas, Erik, Merkur, Her-
man. G. Opis, eljest Rheia of Sif eller Sibyl-
la kallad.

Thorison, eller Jovir.

Dardan, 2440. vid denna Tiden upkom afguderiet,
at dyrka Thor, Thorison, m. m. om hvilkets
tiltagande, of införande i Norden, skal talas
vid slutet af Edda, efter Iosfen.

Erikson Kung uti Troja.

Om

(i) Plato, of andre, säga väl, at **GUDSEAF** varit Thors Far-
fader, men denna skinnad är liten.

(k) Han skrifer väl Hydaspis, of Hydastaspis: men se Runoalphas
betet om *P.N. så skinnaden försvunnen.

Om Thores Böcker of Theologie.

Sedan man ofwantil bevisst, at Thor uti Svea-
rike, Thor uti Egypten, Thoro Aster uti Chaldeen,
Bactra, of Persien, samt Johi uti China, är en
of samma man, så wore mycket tala om Thores
Skrifter; men man måste lemna det. Dock vil jag
detta erhindra, at som Egypten har lemningar af sin
Thors skrifter, Chaldeen af sin Thoro Asters, Chi-
na af sin Johis, samt Svearike några omfångade
berättelser efter sin Thor uti Edda, men oförändra-
de uti *Runo Alphabetet*, of på *Rungstafven*; så är a)
ganska godt tilfälle at samla et helt System, eller en
stor Bok, som uti en riktig ordning förestälte Thors,
of våra Förfäders Tro, vid Abrahams tid: b) wore
ganska lätt af finna, hvad uti dessa dessa wore förfat-
skat eller ei, när en sådan jämförelse giordes: c) Län-
de detta til Guds nådes lof, of pris, i högsta måt-
ton, man skulle då finna, at hela werlden långt ef-
ter förskingringen hört klarligen Herrans kallande
nåd, of Predikan om, den då tillkommande, **JE-
SU CHRISSTO**. m. m.

Jag vil göra ett litet försök, andre må fullbor-
da det samma.

Artikeln om Gud.

Thoro Aster säger: Gud är et ljus, of

2 3

för

förgångelig, evig, ofödd, en ande, högst olif
alt annat, et ursprung til alt godt, tager
ide mutor, är i högsta mätton god, i högsta
mätton vis, Lagars, Billighetens, of Rätt-
visans Fader, som aldrig lärt af någon an-
nan; men känner sielf fullkomligen både det
synliga of osynliga, som alt skapat, styrer
of uppehåller. (1).

Thor uti Egypten, om Gud.

För än det minsta blef gjort, var den **E-
NE SÄNNE GUDEN**, den Allrahögste,
som är ofdränderlig, vida skild ifrån mate-
rien, en ren ande, består af sig sielf, har ska-
pat alting m. m. (m)

Chinesernas älska Tro om Gud.

Den ene Allrahögsta varelsen är aldeles
skild ifrån materien, har skapat hela världen,
of uppehåller den samma, äger oändeliga
full-

(1) Demma Thores äbla lemning har Euseb. in Pr. Ev. 1 B, sista
c. of förvarat; den finnes of uti Schub. Hist. Philos. bl. 49.

(m) Iamb. of Damascius.

fullkomligheter, of kan mid ingen ofullkom-
lighet behåstas (n).

Göternas Tro om Gud

Kan ses bl. 21:22.

Uti Gudi gifves et Tretal (o).

Uti det Gudomliga väsendet gifves Tre
personer Fadren, Sonen, of den Tredje (p).

Här

(n) Couplet hos Schub. på n. r.

(o) Detta finnes med klara ord uti Thoro Asters lemmingar; of
hafva de lärde varit rädda för at medgifva, det härmed men-
tes TreEnigheten. Men hvad fara det skulle hafva med sig, at
Thoro Aster varit om Gud väl underrättad, är för mig obegrip-
ligt. Jag vil införa Thoro Asters egne ord: τὰς τρεῖς ἰσο-
τακτῶν ἑνώσιον, ἢ δὲ ἑνὴν, ὅσας γὰρ παρὰ τὰς καὶ ἑνὰς ἑνὴν ἴσιν. M. M.
Det är: Fadrens Enhet söder Evenne; ty af hånne utgåro ån-
dra. Schub. bl. 25. Egypterna trodde ofka, at uti Guds ena
väsende gafs en TreEnighet. Schub. bl. 227. Uti Ebba fin-
ner man många vitnen om detta Tretalet, fast det här lämpas
til afgudar äfven som hos de sentare Egypter. Tre verk de i
som spade himmel of jord, ser man uti 4 bl. i Damisag-
gan. Men se våra Runor, bl. 23.

(p) Se bl. 23. Detta var Thor väl underrättad om, of sådant
har han lärt andra. Man ser uti det nöd anbragna språket, at
der talas om Fadren som Föder; hvarest man finner klartigen
den Fösta Personen. Den andra uti Gudomen kallar Thoro
Aster NÖZ, hvilket ord mycket bekyrrat de lärda. De hafva
sedt, at man icke kan annerlunda, än tvert imot Thores klara
ord, uttyda detta NöZ genom Sinne, ty Thor säger 90
vers: Ἄ γὰρ Νόος λέγεται, m. m. Hvad NöZ säger. Men läs
det tillbaka så får man det Sviogötiska ordet Sili, hvilket ut

Här vore ännu mycket omvändna Artikeln at in-
draga af Thors böker: men man måste lemna: of sluta
ta denna lilla bok med följande oryggeliga sanningar.

1) Uti gamla Testamentet hade Gud
klarligen uppenbarat om den då tillkomman-
de Frälsarens Namn **JESUS CHRIS-**
TUS,

na säga som Grekerna hafva vänt på fram på många ord
af Götiskan. Deslutan bitnar Dioborus Sic. m. f. at **ΑΙΟΥΣ-**
ΣΟΣ betyder Aios, eller Jovits **ΣΥΝ** / eller **ΣΟΝ** / 3 B.
73 c. hvaraf man klart må se, at **ΝΟΪΣ** uti Thors anbragne
rum betyder **ΣΥΝ** / **ΣΟΝ**. Se nu huru vdt Thor talar, när han
säger: **Πάτα γὰρ ἐξήλισσες ὁ πατήρ, καὶ Νῶ παρέδωκε. III. III.**
Det är: Fadren har gjort all ting, of gifvit Sonen. Ges
nom många affkrifningar är vänt, at man gjort **ΝΟΪΣ** til **Νῶ**
emellan det togs för **Νῶος**. **Νῶος** stann, så tänkte man **Νῶος** vara
et sel. Den tredje Personen kallas af Thor **Δύναμις Νῶος**.
Det är: En kraft som äger förstånd of vilja; of säges
ἐκ πατρὸς καὶ θυγατρὸς, det är: utgå af Fadren. Se Schub: bl.
24, 25, 26. Däräst han infört många verk, som äro hos gamle
Grekerna samlade, of Zoro Asters lemnningar. Såsom: De två som äro
på födde af Fadren; äro altid hos Fadren / of genom dem
han har gjort all ting. Schub. bl. 24. Proclus Theol. Plat.
5 B. 33. c. Fadren skyret genom **Νῶος** (**ΣΥΝ** Sonen)
allting. Jämför det som sädes bl. 23, 24, 25, 26. hvar Thor
läst detta, är många gånger påmint: det vil jag allenast tilläg-
ga; at man bör icke vränga denna sansfärdiga Thors lära om
Gud, fast några Hans hedniska efterföljare vridit detta nu hit,
nu dit. Uti Edda talas om de **TRÆ**, som skapade all ting,
hvarest den tredje kallas **DE**, Det är: den **HELVGE**. Den
nämnes ofsa **TRÆ**, **JAFNAR**, of **TRJÖDE**. Jag sä-
ger nu, som många gånger tillförne: Hedningerna misbrukade
detta på sina afgudar; men det visar mig dock en lemnung af
deras Tro.

ELIS, at Han skulle vara en Sann Gud
 of en Sann människa m. m. på et Kors lö-
 da; dö, of upstå på fredie dagen, m. m. samt
 tiden, när han komma skulle. (St. B. 49.)

2) Före Noas tid var denna Salighets
 Lära kunnig, of klarligen föreståld ibland
 våra Förfäder, här uti Svearike.

3) Med Thors många resor öfver hela
 verlden är samma Salighets Lära utspridd
 ibland alt folk, både uti Europa, Asia of
 Afrika, samt djarna uti hafvet (9).

4) Thor är Runstafvens uphöfsmän,
 of han har lärt alt folk, de Hebreer undan-
 tagne, sina Runor, eller Bokstafver.

5) Våra enfalliga 16 Runor hysa uti
 sin Skapnad, ordning, antal, allmänna
 of enskilda namn et större konstycke, än nå-
 got annat Alphabeth kan uttrycka.

6) Dersöre J ädle Sviogöter, lærer
 R först

(9) Det står väl at Thor, of Thorison lärde folket dyrla Gudar,
 men gör intet til saken: en Historicus sade, som han trodde.
 När de tala om Noe flod, säga Hedningarna: Saturnus
 talde med Xivrus: men dersöre var icke Noah en afguds-
 dyrkare.

först at komma edert egit, innan I stammen
 smaken på det främmande; Ammu hysat
 vårt Attland, en GRUND, MÖR-
 LEN, SNÖLEN, DORSÄSSEN,
 of SPRÅK, som, om de så litet mera ans,
 tunna med enad hand hielpa vårt Manna-
 heim til en otrolig sällhet, of anseende: hvil-
 ket Gud förlåne!

Men Du Allrahögste, of Högstbesutne
 GUD, Fader, Son, of Helge Ande, Som är
 all Wisshets Källa, of all Hugsvalelles Gud,
 låt alla mina ord lända til Dins Namns
 Lof, Pris, Heder, of Åra! Ja, Dig vare
 Lof, of Pris, of Magt, of Starckhet
 ifrån nu of i evighet!
 HARELUJAH!!!

